

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
SENÁT

7. funkční období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
Senátu Parlamentu České republiky
7. schůze

**PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
SENÁT**

7. funkční období

Těsnopisecká zpráva
7. schůze

Pořad 7. schůze

1. **Senátní tisk č. 75** – Návrh ústavního zákona o zkrácení pátého volebního období Poslanecké sněmovny
2. **Senátní tisk č. 76** – Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů
3. **Senátní tisk č. 73** – Návrh zákona o certifikaci veřejných dokladů s biometrickými údaji a o změně některých zákonů
4. **Senátní tisk č. 74** – Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
5. **Senátní tisk č. K 035/07** – Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výbor a Výboru regionů – Třetí strategický přezkum lepší regulace v Evropě
6. **Senátní tisk č. 72** – Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 7/2009 Sb.
7. **Senátní tisk č. 48** – Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Singapurské republiky o letecké dopravě
8. **Senátní tisk č. 47** – Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu Návrh na ratifikaci změny přílohy III Rotterdamské úmluvy o postupu předchozího souhlasu pro určité nebezpečné chemické látky a pesticidy v mezinárodním obchodu (Řím, 31. říjen 2008)
9. **Senátní tisk č. 27** – Zpráva vlády o přejímání legislativních závazků vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii za rok 2008
10. **Senátní tisk č. N 135/06** – Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o uplatňování zásady rovného zacházení pro muže a ženy samostatně výdělečně činné a zrušení směrnice 86/613/EHS
11. **Senátní tisk č. 78** – Návrh senátního návrhu zákona senátorů Vlastimila Balína, Marty Bayerové a Václava Homolky, kterým se mění zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů
12. **Senátní tisk č. 79** – Návrh senátního návrhu zákona senátorů Jiřího Lišky, kterým se mění zákon č. 42/1992 Sb., o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v družstvech, ve znění pozdějších předpisů
13. Změny v orgánech Senátu

7. funkční období

Obsah 7. schůze Senátu Parlamentu České republiky

1. den schůze – 28. května 2009

Jednání zahájil a řídil předseda Senátu Přemysl Sobotka

Usnesení schváleno

1. Návrh ústavního zákona o zkrácení pátého volebního období Poslanecké sněmovny – senátní tisk č. 75

Poslanec Petr Tluchoř	2
Senátor Jiří Žák	3
Senátorka Jiřina Rippelová	3
Senátor Tomáš Töpfer	5
Senátorka Soňa Paukrtová	6
Senátor Miroslav Antl	7
Senátor Petr Vícha	7
Místopředseda Senátu Petr Pithart	8
Senátor Jiří Stříteský	11
Senátor Vlastimil Balín	11
Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková	12
Senátor Rostislav Slavotínek	13
<u>Další část schůze řídila místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková</u>	
Senátor Petr Pakosta	13
Senátor Jaroslav Kubera	14
Senátor Marcel Chládek	15
Senátor Jiří Žák	16
<i>Usnesení schváleno</i>	16

2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů – senátní tisk č. 76

Poslanec Petr Pleva	17
Senátor Richard Svoboda	18
Senátorka Eva Richtrová	18
Senátorka Ludmila Müllerová	19
Senátor Jiří Oberfalzer	19
Senátor Richard Svoboda	19
<i>Usnesení schváleno</i>	20

3. Návrh zákona o certifikaci veřejných dokladů s biometrickými údaji a o změně některých zákonů – senátní tisk č. 73

Ministr vnitra Martin Pecina	20
Senátor Václav Vlček	21
<i>Usnesení schváleno</i>	22

4. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony – senátní tisk č. 74	
Ministr vnitra Martin Pecina	22
Senátorka Marta Bayerová	24
Usnesení schváleno	25
<u>Další část schůze řídil místopředseda Senátu Jiří Šneberger</u>	
5. Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výbor a Výboru regionů – Třetí strategický přezkum lepší regulace v Evropě – senátní tisk č. K 035/07	
Ministr vnitra Martin Pecina	26
Senátor Luděk Sefzig	27
Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková	28
Usnesení schváleno	29
Senátor Jiří Střítecký	29
6. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 7/2009 Sb. – senátní tisk č. 72	
Ministryně spravedlnosti Daniela Kovářová	29
Senátor Jiří Oberfalzer	31
Senátor Jaroslav Kubera	33
Senátorka Jiřina Rippelová	35
Senátor Jiří Žák	35
Senátorka Soňa Paukrťová	35
Senátor Jiří Čunek	36
Senátor Miroslav Antl	36
Senátor Vladimír Dryml	37
Senátor Karel Šebek	37
Senátor Jiří Čunek	38
Senátor Luděk Sefzig	38
Místopředseda Senátu Milan Štěch	39
Senátorka Soňa Paukrťová	39
Senátor Vladimír Dryml	40
Senátor Jiří Oberfalzer	40
Usnesení schváleno	41
<u>Další část schůze řídil místopředseda Senátu Petr Pithart</u>	
7. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Singapurské republiky o letecké dopravě – senátní tisk č. 48	
Ministryně spravedlnosti Daniela Kovářová	41
Senátor Jiří Nedoma	42
Senátor Jaroslav Sykáček	42
Usnesení schváleno	43

8. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu Návrh na ratifikaci změny přílohy III Rotterdamské úmluvy o postupu předchozího souhlasu pro určité nebezpečné chemické látky a pesticidy v mezinárodním obchodu (Řím, 31. říjen 2008) – senátní tisk č. 47	
Ministryně spravedlnosti Daniela Kovářová	43
Senátor Bedřich Moldan	44
Usnesení schváleno	44
9. Zpráva vlády o přejímání legislativních závazků vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii za rok 2008 – senátní tisk č. 27	
Ministryně spravedlnosti Daniela Kovářová	45
Senátor Luděk Sefzig	45
Senátor Václav Homolka	46
Usnesení schváleno	47
10. Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o uplatňování zásady rovného zacházení pro muže a ženy samostatně výdělečně činné a zrušení směrnice 86/613/EHS – senátní tisk č. N 135/06	
Ministryně spravedlnosti Daniela Kovářová	47
Senátor Luděk Sefzig	48
<u>Další část schůze řídil místopředseda Senátu Milan Štěch</u>	
Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková	50
Předseda Senátu Přemysl Sobotka	52
Senátor Luděk Sefzig	53
Usnesení schváleno	54
11. Návrh senátního návrhu zákona senátorů Vlastimila Balína, Marty Bayerové a Václava Homolky, kterým se mění zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů – senátní tisk č. 78	
Senátor Vlastimil Balín	54
Senátorka Jiřina Rippelová	55
Senátorka Marta Bayerová	56
Senátor Jaromír Štětina	57
Senátor Petr Vícha	57
Senátor Jiří Stříteský	57
Senátor Tomáš Julínek	58
Předseda Senátu Přemysl Sobotka	58
Senátor Jaroslav Kubera	59
Senátor Vlastimil Balín	59
Senátorka Jiřina Rippelová	60
Usnesení schváleno	60
Senátor Vlastimil Balín	61
12. Návrh senátního návrhu zákona senátorů Jiřího Lišky, kterým se mění zákon č. 42/1992 Sb., o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v družstvech, ve znění pozdějších předpisů – senátní tisk č. 79	

Místopředseda Senátu Jiří Liška	61
Senátor Jan Hajda	62
Senátorka Alena Venhodová	63
Senátorka Jiřina Rippelová	63
Místopředseda Senátu Jiří Liška	64
Senátor Jan Hajda	65
Usnesení schváleno	66
13. Změny v orgánech Senátu	
Usnesení schváleno	66
Senátor Tomáš Grulich	66
Usnesení schváleno	67
Senátor Tomáš Grulich	68
Závěr 7. schůze v 7. funkčním období.....	68

**Těsнопisecká zpráva
ze 7. schůze Senátu
Parlamentu České republiky
(1. den schůze – 28. května 2009)**

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, milí hosté, dobrý den. Dovolte, abych vás přivítal na 7. schůzi Senátu. Tato schůze byla svolána na návrh Organizačního výboru podle § 49 odst. 1 zákona o jednacím řádu Senátu. Pokud budu zmiňovat jednotlivé paragrafy, vždy jsou ve vztahu k zákonu č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu.

Pozvánka vám byla zaslána ve čtvrtek 18. května 2009.

Z dnešního jednání se omlouvají senátoři a senátorky Jan Hálek, Hana Doupovcová, Liana Janáčková, Jiří Dienstbier, Vlastimil Sehnal, Jan Horník a Jiří Pospíšil.

Pokud jste někdo zapomněl identifikační kartu, tak náhradní jsou k dispozici v předsálí Jednacího sálu.

Nyní podle § 56 odst. 4 určíme dva ověřovatele této schůze. Navrhuji, aby ověřovateli naší schůze byli senátoři Jaroslav Sykáček a Miroslav Škaloud. Má někdo připomínku k tomuto návrhu? Nikoho nevidím, takže na první hlasování svolám nepřítomné senátorky a senátory znělkou.

Hlasujeme o ověřovatelích. Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, stiskne tlačítko NE a rovněž zvedne ruku.

Hlasování č. 1 ukončeno, registrováno 57, kворum 29, pro 54, proti nikdo. Návrh byl schválen.

Nyní přistoupíme ke schválení pořadu schůze. Návrh na jeho změnu a doplnění v souladu s usnesením Organizačního výboru a následnými žádostmi ministrů o pevné zařazení vám byl rozdán na lavice. Pro větší přehled vás seznámím s body, které Organizační výbor doporučuje Senátu doplnit na schůzi:

Senátní tisk č. 76 – Návrh zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání – projednat jej po tisku č. 75.

Senátní tisk č. K 35 – Třetí strategický přezkum lepší regulace v Evropě – jako 5. bod našeho jednání.

Senátní tisk č. N 135 – Návrh směrnice o uplatňování zásady rovného zacházení pro muže a ženy samostatně výdělečně činné – na 11. místo.

Senátní tisk č. 78 – Návrh senátního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu – zařadit na 12. místo.

Senátní tisk č. 79 – Návrh senátního návrhu zákona, kterým se mění zákon o úpravě majetkových vztahů – na 13. místo.

Bod „Změny v orgánech Senátu“ zařadit jako poslední bod.

Organizační výbor zároveň navrhuje, abychom na žádost ministra financí vyřadili z pořadu tisk č. N 036/07 – Návrh směrnice Rady o správní spolupráci v oblasti daní.

Má někdo další doplnění pořadu schůze? Nikdo se nehlásí, takže budeme nejprve hlasovat o změnách, které navrhl Organizační výbor.

Vzhledem k pohybu v Senátu – znovu svolám senátorky a senátory k hlasování.

Zahajuji **hlasování o změnách v pořadu schůze navržených Organizačním výborem**. Kdo je pro, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, stiskne tlačítko NE a rovněž zvedne ruku.

Hlasování č. 2 ukončeno, registrováno 64, kворum 33, pro 64, proti nikdo.
Návrh byl schválen.

A nyní budeme **hlasovat o pořadu naší schůze, ve znění právě přijatých změn**.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, stiskne tlačítko NE a rovněž zvedne ruku.

Hlasování č. 3 ukončeno, registrováno 64, kворum 33, pro 63, proti nikdo.
Návrh byl schválen.

A než přistoupíme k prvnímu bodu jednání, mám upozornění pro vás a případně i pro novináře, že na 13. programu – tady v Senátu – je možno na televizních obrazovkách sledovat přenos z našeho jednání a je tam identické zobrazení údajů, atd. Tuto možnost máte k dispozici. A zároveň vás upozorňuji, že byl drobně upraven i informační panel na 4. programu, kde je obrazovka rozdělena na čtyři díly.

A jsme u prvního bodu, kterým je

Návrh ústavního zákona o zkrácení pátého volebního období Poslanecké sněmovny

Návrh máme jako **senátní tisk č. 75**. Zástupce předkladatelů pan poslanec Petr Tluchoř nás s tímto návrhem seznámí. Pane poslanče, vítejte, mikrofon je váš.

Poslanec Petr Tluchoř: Vážený pane předsedo, vážené paní senátorky, páni senátoři, přeji vám krásný den a dovolím si vám přednést návrh ústavního zákona o zkrácení pátého volebního období Poslanecké sněmovny a zároveň vás tímto také požádat o jeho podporu.

Tento návrh je mnohokrát zmiňován v médiích, bylo o něm hodně diskutováno a myslím, že všichni víme, o co se jedná.

Po vyslovení nedůvěry vládě Mirka Topolánka probíhala politická jednání, na jejichž základě došlo k dohodě, která jasně definuje postup k předčasným volbám a jejich uspořádání na podzim letošního roku. A jako nástroj k těmto volbám je rovněž teď už jmenována a na hlasování o důvěře čekající přechodná překlenovací letní vláda.

Jako součást řešení při těchto politických jednáních byl zvolen i tento návrh ústavního zákona na zkrácení pátého volebního období Poslanecké sněmovny.

Jistě čas doznívá, a i já bych si dovedl představit ještě elegantnější řešení, např. využití vašeho návrhu, který jste do PS poslali. Bohužel, při těchto politických jednáních nebylo možno dosáhnout shody, která by zaručovala 120 hlasů v PS. Musím tady říct, protože jsem se těch jednání zúčastnil, že zástupci bývalé koalice ODS, KDU-ČSL a Strany zelených toto řešení vašim návrhem opakovaně navrhovali, bohužel pan Jiří Paroubek tento návrh nepřijal. A aby bylo možno dospět ke 120členné většině v PS, nešlo zvolit jiný způsob, než přijetí toho jednorázového ústavního zákona. Vzhledem k tomu, že je to mechanismus, který již v české historii použit byl, myslím si, že je možné ho použít znovu.

Prosím vás proto o podporu tohoto zákona a umožněte prosím tímto konání předčasných voleb na podzim tohoto roku. Myslím, že v tuto chvíli je to jediné možné řešení v této politické situaci. Děkuji pěkně.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji, pane poslanče. Posadte se ke stolku zpravodajů. Návrh projednala Stálá komise Senátu pro Ústavu ČR a přijala usnesení, které máme jako tisk č. 75/2. Zpravodajkou je paní senátorka Jiřina Rippelová. Garančním výborem byl výbor ústavně-právní, který nepřijal usnesení. Záznam z jednání máte rozdán jako tisk č. 75/1. Zpravodajem je pan senátor Jiří Žák, kterého nyní prosím, aby nás nyní seznámil se zpravodajskou zprávou.

Senátor Jiří Žák: Dobré ráno, vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové. Mám před sebou návrh ústavního zákona zkrácení 5. volebního období PS. Tento návrh zákona je velmi jednoduchý. Má tři články. V prvním se konstatuje, že bude ukončena činnost PS v roce 2009 dnem konání voleb. Druhý článek je úprava související se zákonem a ve třetím článku je nabytí účinnosti tohoto zákona.

Ústavně-právní výbor se zabýval na svém řádném jednání tímto návrhem ústavního zákona a nedospěl k žádnému závěru, čili nepřijal žádné usnesení. To je zhruba všechno. Děkuji vám.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji. Posadte se i vy, pane kolego, ke stolku zpravodajů, a nyní má slovo zpravodajka Stálé komise Senátu pro Ústavu paní senátorka Jiřina Rippelová.

Senátorka Jiřina Rippelová: Vážený pane předsedo, kolegyně a kolegové. Stálá komise Senátu pro Ústavu a parlamentní procedury schválila stanovisko k návrhu ústavního zákona o zkrácení 5. volebního období PS, které je přílohou tohoto usnesení, které vám bylo rozdáno dnes ráno do vašich lavic, určila mě zpravodajkou pro jednání Senátu a pověřila mě, abych předložila toto usnesení předsedovi Senátu.

A teď blíže ke stanovisku, které vám předkládá naše komise. Toto stanovisko, chci říci, bylo schváleno drtivou většinou přítomných členů, kteří se zúčastnili včerejšího jednání komise. Komise o návrhu tohoto stanoviska jednala na svých dvou jednáních. A teď již k tomu nejdůležitějšímu, co tvoří obsah stanoviska.

Senátní komise od počátku své existence eviduje úpravu rozpouštění PS, která je uvedena v článku 35 Ústavy – jako problematickou – a hodnotí ji podle názorů dokonce snad jako za jediný systémový defekt české Ústavy. To je potřeba říci. A proto senátní komise již ve svém prvním návrhu novely Ústavy navrhovala změnu tohoto usnesení, kterou poté přepracovala do podoby schválené Senátem v jeho komplexním oficiálním návrhu novelizace Ústavy z roku 2001.

Tento větší institut byl později využit skupinou senátorů a opakovaně podán PS, kde je projednáván a leží již od léta 2006, jak tady bylo zmíněno panem navrhovatelem. Je to známý sněmovní tisk č. 16.

Vzhledem k nevíli v PS přijmout změnu Ústavy v podobě navržené Senátem, popř. jakkoliv modifikované, je spojeno s odmítnutím stávajících ústavních postupů umožňujících předčasné volby v důsledku rozpuštění PS, stojí nyní Senát opět před rozhodováním o nahodilém ústavním zákonu, který zkracuje funkční období – volební období PS. Ve svém usnesení z 26. května již roku 2005 připustila senátní komise, že i větší novela změny článku 35 Ústavy může přispět k předcházení závažným ústavním krizím a podpořila tuto větší změnu. K tomuto cíli se ostatně hlásí i sama důvodová zpráva zmíněného návrhu novely Ústavy.

A nyní k rozpuštění PS. Institut rozpuštění Parlamentu, případně té jeho komory, jíž je vláda odpovědná, je pro parlamentní formu vlády klíčový. Je totiž nástrojem zajištění rovnosti zbraní mezi vládou a Parlamentem. Parlament sice může vyslovením nedůvěry odvolat vládu, vláda však může iniciací rozpuštění Parlamentu svůj spor s ním předložit k rozhodnutí voličům vynucovací podporu a loajalitu parlamentní většiny možností předčasných voleb. V našich podmínkách pak dochází k další autonomizaci a individualizaci PS, což přispívá k celkové slabosti vlády. To, že článek 35 Ústavy neumožňuje rychlé vyřešení vládních krizí vyhlášením voleb, neboť je koncipován, všichni víme – spíše jako sankce za vleklou paralýzu PS, je známo nejméně 11 let. Několikrát byly navrženy změny tohoto mechanismu. Existuje celá řada úprav snadnějšího rozpuštění PS. My jsme zpracovali a zorganizovali jsme jakousi anketu v průběhu dubna tohoto roku. Požádali jsme odborníky a cílem této ankety bylo čelit poněkud zkreslené představě, že existují jen dvě řešení, jak postupovat – buď podle stávající Ústavy, obtížně podle stávající Ústavy anebo ji obejít, jak jsem řekla tím nahodilým ústavním zákonem.

Ve skutečnosti totiž bylo a stále je možné přímo novelizovat Ústavu, pozměnit v ní model rozpuštění sněmovny, a to ať již se spolurozhodováním poslanců, což v podstatě řešil senátní návrh, který je v PS a nebo v klasické podobě v součinnosti hlavy státu a vlády. Tolik na úvod a nyní se zaměřím na stanoviska, konkrétně na ten návrh, který máme teď před sebou.

Předložený návrh ústavního zákona není změnou Ústavy v podobě formulace obecného pravidla, je to návrh, který je využit jen pro tento jediný případ. Stanovuje jinou cestu, jak dojít k předčasným volbám. Spor se tady totiž nevede o předčasné volby, ale o cestu, jak se k nim dostat. Zda to bude cesta systémová, ústavně komfortní na jedné straně, potažmo na druhé straně cesta nahodilá. Vzorem tohoto návrhu byl ústavní zákon č. 69, který byl schválen v roce 1998. Z dosavadní zkušenosti je přitom zřejmé, že shody mezi komorami na změně Ústavy se daří dosáhnout jen velmi obtížně, jen pod tlakem. Tady si dovoluji připomenout důsledné a úspěšné prosazování evropského referenda Senátem. Ale optika Senátu se liší od optiky sněmovny právě v tom, že byl zřízen jako ústavní pojistka, na což upozorňují též někteří oslovení experti, zejména z pražské Právnické fakulty.

Senát je náhradním zákonodárcem v době rozpuštění Poslanecké sněmovny. Zatímco nyní se předpokládá existence sněmovny až do dne voleb, takže Senát do jedné ze svých významných rolí vůbec nenastoupí.

S předmětným návrhem mohou být spojovány i pochybnosti stran ústavnosti. Není ovšem – podotýkám – v silách komise dospět k jednoznačnému závěru o míře střetu návrhu ústavního zákona s tím, co může vyplývat z článku 9 odstavce 2 Ústavy, který je patrně určen pro závažnější ohrožení ústavního řádu.

Česká ústava se totiž setkává z řady ústavních zákonů, a pokud určitý institut upravuje Ústava, má být změněn v ní a nikoli pro určitý případ někde jinde. Tak, jako je tomu nyní.

A teď mi dovoluji vás seznámit se závěrem stanoviska, tak jak bylo schváleno na senátní ústavní komisi: „Navržený ústavní zákon míří proti smyslu Ústavy jako řada obecných a předem známých pravidel vládnutí. Zasahuje do vztahu mezi poslanci a občany jakož i do kompetencí Senátu. Jeho přijetí rozhodně není jedinou cestou, jak dosáhnout předčasných voleb do Poslanecké sněmovny a dozajista sníží tlak na jakoukoli změnu Ústavy. Nikoli však ve prospěch její stability, ale s rizikem ad hoc, obcházení.“ Toto je návrh stanoviska senátní ústavní komise. Děkuji.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji, paní kolegyně, a já otevírám obecnou rozpravu. A do obecné rozpravy se mně písemně přihlásil pan senátor Tomáš Töpfer, který má slovo.

Senátor Tomáš Töpfer: Děkuji, pane předsedo. Vážené dámy, vážení pánové, vážení kolegové senátoři, já jsem jen chtěl krátce shrnout, co se nám vlastně v té naší politické louži přihodilo.

Jedna ze stran, ta opoziční, měla dost síly a hlasů na to, aby svrhla vládu. Neměla však dost hlasů, a především odvahy, na to, aby vládu převzala.

Po jistě komplikovaném jednání se lídři parlamentních stran dohodli na nestandardním kroku. Zkrácení volebního období. A snaží se občany, ale i nás přesvědčit, že je to jediný, v tuto chvíli nejprůchodnější způsob, jak znovu rozdat karty a utvořit konečně novou, silnou a méně křehkou parlamentní většinu. K tomu nebylo třeba držet se striktně Ústavy, stačila jen dohoda.

Na rozdíl od senátního návrhu, který by Ústavu změnil trvale a nabídl možnost, jak dolní komoru Parlamentu rozpustit, je tento krok pouze jednorázový, tedy vytvořený ad hoc, což zde bylo již zmíněno. Senátní návrh zákona je tedy zaparkovaný v Poslanecké sněmovně, a je již jisté, že do příštích voleb, ať řádných nebo předčasných, v platnost nevstoupí.

Nedělal jsem si po svém zvolení do Senátu příliš iluzí. Věděl jsem, a vím, že horní komora našeho Parlamentu má poněkud menší pravomoci než dolní, že může být přehlasována, i když návrhy zákonů vrátí do dolní sněmovny. To, v co jsem však věřil a doufal, a stále ještě věřím, je, že Senát by měl být především pojistkou demokracie a strážcem ústavnosti. Domnívám se, že právě v tom je jeho nejvyšší poslání a že právě k tomu jsme dostali mandát.

Nevyčerpali jsme dosud ani jednu z ústavních možností, kterou naše Ústava nabízí při vyslovení nedůvěry vládě, a překotně se snažíme o rychlé řešení. A je nepochybné, že jsme v politickém patu. Ovšem kde je záruka, že přijetím ústavního zákona o zkrácení volebního období sněmovny a po předčasných volbách se neocitneme ve stejné nebo podobné situaci? Každá z parlamentních stran doufá, že to bude právě ona, která zvítězí, a že to bude právě ona, která bude sestavovat novou vládu. Přejme si, aby to tak skutečně dopadlo.

Já bych byl pochopitelně raději, kdyby zvítězila strana, za kterou jsem byl nominován. Občas se ale přistihnu při kacířské myšlence, aby to byla opozice. Aby měla dostatek sil a hlasů k tomu, aby převzala plnou odpovědnost a předvedla nám, jak oživit ekonomiku České republiky, jak se nezadlužit do budoucnosti, jak splnit všechny své sliby a jistoty.

Obávám se, že tento zákon zaručí pouze termín voleb, nikoli jasné vítězství. A že křehká budoucí koalice se může velice brzy ocitnout ve stejném problému, v jakém byla koalice vládní. Tedy v situaci, kdy se bude opírat jen o několik málo nadpolovičních hlasů. Pokušení těch několika, kteří jsou jazýčkem na vahách a na jejichž hlasu bude záležet, je velké a neodolatelné. Však jsme si to prožili, ať už z té nebo z té strany.

Já myslím, že mám právo položit otázku, co se stane v tom případě, že dva, čtyři nebo pět poslanců podlehe těm neodolatelným svodům se zviditelnit a učinit se nepostradatelnými. Co když vznikne vláda, která bude stejně vratká, jako byly ty předešlé? Vyhlásíme zase nové volby? Utratíme několik set miliónů za další rozdání karet? Budou strany posíleny státním příspěvkem po volbách opět utrácet za billboardy a za spoty?

Já bych rád připomenul voličům ČSSD, že 30korunový poplatek za návštěvu lékaře a položku na receptu zahýbal krajskými volbami, aniž stačil zahýbat ve skutečnosti jejich peněženkami. Nevadí jim a nebude jim vadit, že za každý jejich hlas dostanou strany sta korun? A pokud nedopadnou volby tak, jak doufají obě velké politické strany, vyhlásíme opět volby předčasné a zaplatí se to znovu? V době hospodářské recese nevadí nikomu, že ze státního rozpočtu, tedy z daní nás všech, budeme platit neschopnost a nechotu dostát naší Ústavě a postupovat podle ní.

Dobře, já si tedy odpovím na řečnickou otázku. Je to v tuto chvíli jediné průchodné a razantní řešení. Po volbách budou karty rozdány a budeme všichni doufat, že to bude jinak. Doufat mohou především dvě velké strany. Některé možná budou i zoufat. Kostky budou vrženy a budeme si všichni přát a doufat, že nová sněmovna lépe zobrazí přání voličů. Není ale ten okamžik dobrá příležitost zvolit si podle nového rozložení sil nového prezidenta? Vždyť o zvolení dnešního rozhodly snad jenom dva hlasy! Nemohlo by to dopadnout v říjnu po volbách jinak? Nezkrátíme ústavním zákonem volební období? Vždyť je to stejně snadné a stejně „ústavní“ jako tento zákon, který budeme schvalovat.

Nelíbí se nám prezident? Nejedná právě teď v nesouladu s některými z vás? Nezaujímá náhodou jiná stanoviska než byste si přáli? Tak pojďme do toho! Myslím, že by to některým z vás udělalo i radost. Co na to Ústavní soud? Vždyť není problém jej z Ústavy vypustit. Nač si budeme po ratifikaci Lisabonské smlouvy vydržovat tak nákladnou a tak zbytečnou instituci? Ústavní evropskou smlouvu a všechny ty zákony, které budou chodit z Bruselu, může posuzovat už jenom Štrasburk.

A teď trochu vážněji. Já jsem byl zvolen do Senátu Parlamentu České republiky a přísahal jsem a rukodáním slíbil toto:

Slibuji věrnost České republice. Slibuji, že budu zachovávat její Ústavu a zákony. Slibuji na svou čest, že svůj mandát budu vykonávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

Proto nemohu zvednout ruku pro zkrácení volebního období Poslanecké sněmovny, ačkoli už teď vím, že Senát Parlamentu České republiky podle většinové dohody tuto normu zřejmě přijme. Bude mi to líto. Bude mi líto, že Senát promarní možnost být ústavní pojistkou, strážcem našeho nejvyššího zákona, tedy Ústavy České republiky, a zřejmě právem si vyslouží jako odměnu malou autoritu u občanů.

Děkuji za pozornost.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji, slovo má v této chvíli paní senátorka Soňa Paukrtová.

Senátorka Soňa Paukrtová: Pane předsedo, pane poslanče, dámy a pánové, jsem přesvědčena o tom, že před námi leží neobyčejně vážné a zodpovědné rozhodnutí. O to vážnější, že rozhodující politické síly České republiky se dohodly na řešení, o kterém asi nikdo z nás nepochybuje, že jde mimo rámec Ústavy České republiky.

Já si myslím, že lze se na celý problém podívat s dvojitou optikou. Jedna optika je ústavní a možná pro občany znamená poměrně hodně málo až do okamžiku, než si uvědomíme, že síla Ústavy tkví v jejím dodržování.

Já jsem někde četla, že nejliberálnější ústavu na světě mělo sovětské Rusko v době Stalinovy vlády. Problém byl v tom, že ústavu nikdo nedodržel. My jsme tady v roli strážců ústavy, a byť musíme respektovat a vnímat rozhodující politické síly této země, tak by mělo odsud zaznít, že skutečně existují různé cesty k dosažení

předčasných voleb. A že ta protiústavní nebo mimoústavní je skutečně tou nejnešťastnější.

K podobnému rozhodnutí došlo před 11 lety. I tehdy Senát měl velký problém se schválením tohoto zákona. Děje se tak již po druhé za 11 let a můžeme všichni doufat, že se to bude opakovat zase za 11 let, pokud možno, že se to nebude opakovat vůbec.

Problém je ale v tom, že mezi tím jsme i my změnili volební zákon České republiky, takže ta pravděpodobnost, že se podobná politická krize, která potom může vyústit i v krizi ústavní, což se podle mého názoru přesně v této chvíli děje, může opakovat i častěji.

Bylo tady řečeno již téměř vše. Já si dovolím pouze zopakovat a říci vlastní názor. Článek 35 Ústavy je nejdůležitějším, nebo jeden z nejdůležitějších článků, který řeší postavení parlamentních procedur v rozpouštění Poslanecké sněmovny. Zajišťuje tak pozici vlády versus Poslanecké sněmovny. Vyvažuje ji. Nutno konstatovat, že tento článek 35 Ústavy zajišťuje nesrovnatelně větší moc právě Poslanecké sněmovně, nikoli vládě. Vláda je v slabším postavení. To, že se děje to, co všichni běžně známe, vláda nevyjednává s Poslaneckou sněmovnou, ale s jednotlivými poslanci, případně přeběhlíky, rozhodně není správné a dobré. Měla by přece být vláda, která má možnost vládnout.

Když si k tomu představíme ještě to, že i náš volební zákon, a do toho se v tuto chvíli pouštět nechci, vykazuje celou řadu problémů a do konce tohoto volebního období Poslanecké sněmovny zcela jistě nebude projednána jeho novelizace, tak kombinace těchto faktorů, slabého postavení vlády vůči Poslanecké sněmovně díky článku 35 Ústavy, a kombinace s naším volebním zákonem podle mého názoru způsobí opět patovou situaci. Opakující se patovou situaci. A můžeme si jenom přát, aby z předčasných voleb vzešla vláda, která bude moci opravdu vládnout a plnit svůj volební program.

Já si myslím, že je možné dosíci i k předčasným volbám cestou ústavní. Jsem hluboce přesvědčena, že byť budeme schvalovat ústavní zákon, že ústavním zákonem, který jde mimo rámec Ústavy, nelze měnit podstatné náležitosti demokratického právního státu podle článku 9 Ústavy. A toto se nyní nám navrhuje. Takže já vám navrhuji, abychom zamítlí předložený návrh zákona. Děkuji vám za pozornost.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji. Slovo má pan senátor Miroslav Antl.

Senátor Miroslav Antl: Vážený pane předsedo, vážený pane poslanče, vážené dámy, vážení pánové, budu velmi stručný. Jsem právníkem a jako právník bych neměl hlasovat pro tento ústavní zákon. Nicméně když sleduji, jakým způsobem jsou personálně obsazována některá ministerstva, tak budu hlasovat pro přijetí toho zákona. Děkuji vám za pozornost.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji. Nikdo další se už v této chvíli nehlásí. Ale ano, takže s právem přednosti místopředseda Senátu Petr Pithart. Druhá přednost – předseda klubu Petr Vícha.

Senátor Petr Vícha: Vážený pane předsedo, milé kolegyně, vážení kolegové, budu velmi stručný. Nejprve jednu poznámku na jednoho z předřečníků, ale opět jen

velmi stručně, protože bych z toho nechtěl dnes dělat politické kolbiště, a pak stanovisko klubu sociální demokracie k tomuto zákonu.

Ta reakce bude na pana kolegu Töpfera, který říkal, že jedna politická strana měla tu sílu, že svrhla vládu. Já jen technicky. Samozřejmě měl na mysli sociální demokracii, a ta neměla hlasy na to, aby svrhla vládu Mirka Topolánka. Je třeba říci, že k tomu byly potřeba i hlasy poslanců Občanské demokratické strany a vyloučených poslankyň ze Strany zelených. Ale to je opravdu všechno, protože bych nechtěl, abychom se tady politicky přeli.

Trvalé řešení by bylo nepochybně lepší. Bylo by dobré, kdyby byl schválen ten zákon, který jsme do sněmovny poslali. Ale on pravděpodobně nemá velkou šanci na schválení nikdy, dokud se nepřiblíží konec volebního období, protože přece jenom by mohl být použit. A pak by mohla PS být rozpuštěna i dříve, než půl roku před koncem volebního období. Taková je realita.

Jednorázové řešení určitě dobré není. Už toto není ani jednorázové řešení, protože je to po roce 1998 použito po druhé.

Ta právní stanoviska se velmi liší. V čem ale myslím, že je poměrně velká shoda, je, že je třeba ukončit politické trápení tohoto období PS. Je třeba si vážit toho, že v PS došlo k obrovské shodě, 172 poslanců ze 189 si „rozpustilo“ rybník, když bych to takto řekl. Cítím, že teď my, senátoři, bychom jim v tom neměli bránit.

Další důvod, proč by už mělo dojít k rychlým volbám je to, že jsme v období hospodářské krize a je třeba mít vládu, která bude mít plnou politickou zodpovědnost. Nelze vyloučit, že stávající vláda premiéra Fischera může být lepší než vláda Mirka Topolánka, ale je to vláda bez politické zodpovědnosti, nevzešla z řádných voleb, a proto je třeba mít vládu, která vzešla z řádných voleb, ať už to bude vláda kohokoli. Myslím si, že všichni se přejeme, aby měla tu sílu, aby se neopakovalo to období, které je teď, kdy záleží na hlasech přeběhlíků.

Proto i při vědomí těch právních aspektů klub sociální demokracie bude hlasovat pro přijetí tohoto zákona. Děkuji za pozornost.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji. Slovo má místopředseda Petr Pithart.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Vážený pane předsedo, vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, jistěže nevidím nikomu do hlavy, ale přesto si troufnu říci následující. Zdá se mi, že dva odlišné motivy vedou některé z nás – a já pořád doufám, že nakonec nepůjde o většinu z nás – k úvaze podpořit právě projednávaný návrh zákona. U jedněch z nás jde o pocit, že my, zákonodárci, můžeme jako bohové z mašiny všechno a že Ústava nám v tom nemůže, dokonce nesmí překážet. Například můžeme načas dokonce předstírat, že Ústavu vůbec nemáme a že musíme teď honem, honem schválit něco, co by jinak právě Ústava měla řešit. Můžeme všechno. Můžeme porušit i to, co je tichou, ale o to důležitější, dohodou považováno za její neporušitelný základ.

Například klíčovou zásadu volby načas. Rozumí se na určitý čas. Není to tedy tak, že náš ústavodárce na něco zapomněl. Ústavodárce, a to nejen ten náš, nechtěl, aby se volby mohly konat zrovna tehdy, když se to někomu, třeba politické straně, která má v daném volebním období ústavní většinu, anebo dvěma, třem stranám, to už je jedno, když se zkrátka někomu hodí a zdá se mu to výhodné. Když zavládne přesvědčení, že teď vyhraje, teď je ta pravá konstelace, za půl roku už tomu tak možná nebude, tedy chutě do toho.

Volby načas, rozumějme znovu na určitý čas, předem dohodnutý, ovšem že ztěžují vládnutí. Ano. Ale to není chyba. To je to, co od Ústavy v parlamentní demokracii, v režimu ústavního liberalismu očekáváme.

Aby znemožnila příliš snadné vládnutí, aby nás nezavedla na svah, po kterém už tolik okázale demokratických režimů doklouzalo k režimu autoritářskému či dokonce totalitnímu. Ten svah vždycky začíná jen prvním nepatrným nakloněním, takže se zprvu zdá, že o nic nejde.

Řeknu dokonce, že Ústava je tu od toho, aby ztěžovala nejen snadné, ale každé vládnutí. Všechny režimy mají v sobě tendenci zkazit se, úplně všechny. Tedy i ten náš. Takže co ústavy znemožňují?

Volby nebudou, když je právě ekonomická konjunktura, ačkoli by se to nám, kteří jsme právě u moci, hodilo. Anebo když je naopak hospodářská krize. Nebudou, když naši političtí konkurenti se právě utápí ve skandálech a hlasy by nám dali i ti, kteří nás nikdy jinak nevolí. Volby bohužel nebudou, když jsme třeba úspěšně zvládli přírodní katastrofu, vyhráli mistrovství světa. Volby budou, až uplyne určitý předem daný čas.

Kdyby mohly být volby, když se to někomu, komukoli, hodí, vyhrávali by nakonec pořád ti samí. Ti, kteří by si pak už vždycky napříště zvolili příhodný čas k potvrzení toho, že zůstávají i nadále u moci. Volilo by se dál, jak se volí v režimech, kterých na světě bohužel přibývá a kterým se říká neliberální demokracie. Samé volby, samé kampaně, samá lidová demokracie, ale občanských svobod, lidských, politických práv ubývá. Zůstávají už jen na papíře.

Tyto neliberální demokracie se dnes šíří po světě jako mor. Samé volby. Státníci s dítětem v náručí vhazují hlasovací lístek do urny za obrovského zájmu médií, ale smysl voleb, rozšiřování prostoru svobody, se nekoná. Čím více oné volební pompy přibývá, tím více se vytrácí podstata svobody. Takové volby jsme měli v květnu 1946. Volilo se svobodně, agitovalo se svobodně. Byla tu však jistá omezení, která byla obsažena v tehdy kvaziústavním dokumentu, v Košickém vládním programu. Bylo v něm stanoveno, že některé strany jiné strany prostě nepovolili, a tudíž je občasně nesměli volit.

Náš ústavodárce se tedy nespletl, na nic nezapomněl. Ani my senátoři jsme se nespletli, když jsme navrhli před lety doplnění článku 35 naší Ústavy. Tato pátá možnost by úspěšně zapadla do logiky oněch dosavadních čtyř možností. Anebo by alespoň úspěšně předstírala, že zapadá. Vychází totiž z toho, že vláda je v demisi, že je tu nějaký nezdár. I když i ten lze inscenovat, ale přece jen to není tak úplně snadné. Všechny dosavadní platné možnosti vycházejí přece z toho, že něco nefunguje. Že je tu nějaký autentický, nikoli simulovaný nezdár. To zdůrazňuji. Nikoli simulovaný.

Na začátku roku 1999 se hledalo, jaký neschvalitelný, jak by se dnes řeklo neprůchodný, zákon by vláda mohla předložit parlamentu a spojit s ním otázku důvěry. Aby zákon neprošel a mohly být předčasné volby. To je ale doslova blasfémie, bohapusté zneužití Ústavy, a naštěstí k tomuto pokusu, který by Ústavu těžce zdiskreditoval, nedošlo. Neúspěch musí být zkrátka opravdový. Neúspěch je v tomto smyslu pozitivum, je to výzva k hledání jiné cesty, jiné lepší vládnoucí garnitury. Nikoli úspěch, který posílí ty už tak jako tak silné.

Proto není například ani možné postupovat podle pravidla, které dává ony dva pokusy sestavit vládu prezidentu republiky a jeden předsedovi Poslanecké sněmovny. Není možné předstírat, že se oba ústavní činitelé pokoušejí sestavit vládu, když by to právě jen předstírali a ve skutečnosti by spěchali k předčasným volbám. Takové trapné divadélko by si snad jen tak někdo nedovolil.

Ústava je jako steeplechase. Jezdcům a koním stěžuje snadno a rychle dorazit k cíli. Když překážky, které jsme si sami dobrovolně nastavili, vycházejíce z tristních zkušeností všelijakých lidových a jiných podvodných demokracií, když tyto překážky odstraníme, snížíme, ploty ostříháme, vodu z příkopů vypustíme, někdo jistě bude v cíli zase první. Vypadá to pořád jako závod, je to závod, ale nebude to zkrátka Velká pardubická. Bude to úplně jiný závod. V cíli bude ten nejrychlejší, nejspíše ten, kdo dá nejrychleji dohromady nejvíce peněz. Ale bude to ten nejlepší? Určitě to nebude ten, který nejlépe dokáže zdolat všechny překážky.

Jedni zákonodárci mají tedy zřejmě pocit bohorovnosti a nedělá jim potíže představit si, že Ústava je plot z latěk, který můžeme nechat z dráhy odnést. Druzí, troufám si to odhadnout, to mají složitější. Mají pocit, že je tu zajisté zájem na dodržení Ústavy, ale že je tu také zájem republiky, veřejnosti, občanstva, lidu. Myslí si, že musí volit mezi těmito dvěma zájmy. A dovedu si představit, že se tím i opravdově trápí. Jejich volba, když si ji ale takto definují, musí dopadnout jen jedním způsobem. Zájem republiky, zájem lidu, je přece zájmem vyšším. Omlouvám se, že jim to zkomplikuji, když se teď budu snažit přesvědčit je, že tato alternativa, která jim nakonec volbu usnadňuje, je vlastně velmi nebezpečná.

Abychom se nemuseli dnes a denně znovu a znovu přít o to, co je to ten zájem lidu, republiky, sestavili jsme Ústavu, soubor obecných pravidel, podle kterých vždycky bez rvaček, ale i bez trápení ducha a svědomí, dospějeme k tomu, co je tímto zájmem.

Jinými slovy, zájem na dodržení Ústavy a zájem republiky vůbec nemohou být v konfliktu. Dobré procedury jsou tím nejvyšším společným zájmem. Nevíme, kdo zvítězí, ale víme, že zvítězí podle pravidel, a proto jsme s výsledkem voleb srozuměni, i když jsou nám třeba nemilé.

Anebo, a to by byla třetí, nejhorší možnost, Ústavu opravdu nemáme a máme jen nějakým papírem, protože v civilizovaných zemích se sluší takový papír mít. Tak to ale snad není.

Stanovisko Stálé senátní komise pro Ústavu a parlamentní procedury je podle mého názoru velmi výstižné a uvádí téměř všechny argumenty proti přijetí tohoto návrhu zákona, který mimo jiné se nazývá zákonem ústavním, ale podle mého názoru takovým není. Ačkoli upravuje situace, kterými se Ústava zabývá, Ústavu ani nedoplňuje, ani nemění, což podle čl. 9 odst. 1 dělají právě jen ústavní zákony.

Pro stanovisko komise hlasovali všichni přítomní. Mj. tato komise vznikla z debat, které začaly právě po onom prvním obejití Ústavy v roce 1998. Ano, teď musím vstoupit na mučidla. Sám jsem hlasoval pro zkrácení. Styděl jsem se za to a vzápětí jsem se za to veřejně omlouval. Ale jako tehdejší předseda Senátu jsem měl zato, že přece nemůžeme připustit, aby již třetí volby do Senátu, volby v roce 1990, byly ve stejném termínu jako volby do sněmovny. A tak to, a ne jinak, tehdy vycházelo.

Věděl jsem, že spojení termínu voleb do obou komor Parlamentu bylo za první Československé republiky neodvratitelným začátkem konce Senátu, který pak už byl pokládán jen za nadbytečnou sněmovnu v menším a starším vydání.

Toho jsem se obával, a přesto vím, že to tehdy byla chyba. Ani zájem Senátu nemůže být vyšší, než je zájem na dodržení Ústavy.

Nejen tedy, že jsem byl u toho, ale inicioval jsem vznik této komise, protože právě tehdy jsme si začali uvědomovat, že něco není v pořádku, že Ústava vyžaduje klidné důkladné zamyšlení, eventuálně promyšlené vyvážené opravy a doplnění.

Dnes, schválíme-li zákon, který se sám bohorovně nazval ústavním, mohli bychom znovu začít zodpovědně uvažovat o založení nějakého, dejme tomu,

tentokrát konventu či čeho, který by Ústavu zkoumal a promýšlel její opravy a doplnění. Prostě bychom se po 11 letech mohli vrátit tam, kde jsme už byli.

Naše veřejnost by jistě přivítala vznik nového orgánu. A my bychom snadno vysvětlili, že starý se neosvědčil, že podává samá vadná doporučení.

Jsem také pověřen klubem senátorů KDU-ČSL říci vám, že toto je stanovisko celého klubu. Jsem docela hrdý na to, že je to dokonce stanovisko vrcholného orgánu této strany, celostátního výboru, i když je to hrdost, do které se vtírá prvek nejistoty. Je to taková sláva, když jsou zákonodárci zavazováni postupovat podle Ústavy?

Na druhé straně jsem přesvědčen, že budeme všichni, nejen moji kolegové z klubu, hlasovat v duchu Ústavy, tedy i přes eventuální doporučení stranických orgánů. Jsme zákonodárci, kteří byli zvoleni většinou voličů v našich volebních obvodech. To je nějaká síla. Proto se Senátu říká, a říkáme to i sami o sobě, že je, že jsme ústavní pojistkou. Můžeme ale s touto charakteristikou udělat dnes krátký proces. Kdysi musel člověk přitáhnout ze sklepa štafle, vylézt až ke stropu a zатуhlou pojistku pracně vyšroubovat. Dnes stačí překonat jen nepatrný odpor pružinky. Dnes tady stačí zvednout ruku a stisknout správné tlačítko a je po pojistce. Vždyť o co jde? Proč se trápit? Mnozí lidé přece tomu stejně nikdy nerozuměli. Jaká pojistka? Jak to, že ústavní? Takže stačí překonat nepatrný odpor tlačítka a bude po problému. Nevím, proč by pak měl Senát nadále existovat. Snad jako sbor opravářů v krejčovské dílně. Tu přišijeme knoflíčky, zkrátíme rukávky, zalátáme dírku.

Nebudeme ale už strážci základů budovy tohoto státu. Děkuji.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Slovo má s právem přednosti pan senátor Jiří Stříteský. Připraví se Vlastimil Balín.

Senátor Jiří Stříteský: Děkuji, pane předsedo. Vážený pane předsedo, kolegyně a kolegové, mohl bych samozřejmě toho říci hodně k tomuto zákonu, ale já nechci zdržovat. A protože zde doposud nezazněl ani z úst pana zpravodaje návrh na schválení tohoto zákona, tak bych to tímto učinil.

Navrhuji Senátu, aby byl zákon schválen.

Vyjadřuji to v souladu s většinou, která byla projednána na klubu ODS. Děkuji.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji. Slovo má pan senátor Vlastimil Balín.

Senátor Vlastimil Balín: Vážený pane předkladateli, pane předsedo, milé kolegyně, vážení kolegové. Já narozdíl od svých kolegů nemám tu výhodu, že bych tady snad chtěl promlouvat za nějaký klub, dokonce ani za tři nezařazené senátory za Komunistickou stranu Čech a Moravy. Já se jenom chci vyjádřit osobně z pozice svého vlastního mandátu senátora.

Jsem hluboce přesvědčen o tom, a zatím to ve většině případů tak bylo, že by neměl být Senát tribunou pro jakoukoliv demagogii. A já se nemohu ubránit dojmu, že v dílčích slovech, která tady odezněla od předkladatele, a zejména od prvního vystoupivšího kolegy v diskusi, jsem bohužel z mého pohledu takovouto demagogii zaznamenal.

Mně se též nelíbí způsob, jakým má být ukončeno páté volební období Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Ale dovolávat se nyní, když už se vlastně nakročilo, toho, že jsme se měli dohodnout, že složit vládu v době našeho předsednictví v Evropské unii je doslova neodpustitelný hřích, ti chudáci daňoví

poplatníci, budou muset být volby, když mohla být předtím jakási dohoda. Pominu to, že mě to tahá za všechny chlupy a smysly, nějaká dohoda, která by měla být snad povýšena na výsostné právo občana prostřednictvím voleb rozdat politické mandáty.

Prostě někdy, když se nám občas občan, potencionální volič hodí, tak je dobrý zejména v předvolebním období, a dokonce i pro některé z nás, kteří se jinak, kromě předvolebního období, pak tváříme, jako když o něj moc nestojíme.

A pokud jde o dohody, není to náhodou o tom, že se zde na základě přeběhlíků nezodpovědně narodil velmi křehký, přiznávám, ano, velmi křehký mandát koaliční vlády? Narodil. Skončila tato vláda stejným způsobem na přeběhlících? Skončila. A skončila proto, že nebyla ochota slyšet kritická slova opozice, její upozorňování, připomínky, náměty.

A prosím vás, nedovolávejme se nyní opoziční odpovědnosti, když jsme prostě nedokázali unést odpovědnost koaliční. A znova říkám, byť se mi to nelíbí, způsob, jakým má být ukončeno páté volební období Poslanecké sněmovny, také se domnívám, a je pro to řada indicií a podkladů, zejména řady institucí, které se zabývají volebními preferencemi, na to celkem i ukazují, to se nechá velmi lehce spočítat, že výsledkem voleb může být opět tzv. pat. Nemusí se vůbec změnit, pokud jde o počet mandátů, tzv. levice, pravice. A já jenom, proboha, doufám, že ti, kteří uspějí, kteří budou formovat novou vládu, ti, kteří zasednou v Poslanecké sněmovně, budou poučenější z toho celkového velmi nechutného martýria, které nyní absolvujeme na české politické scéně.

Ale přesto, milé kolegyně, vážení kolegové, pro mě to, co tady odeznělo z úst kolegyně Rippelové, je natolik závažná informace, že při potězkávání všech pro a proti, se nepochybně, i když já to nemám ve zvyku, budu při projednávání tohoto senátního tisku a návrhu na schválení zdržovat.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji. Slovo má pan senátor Jan Nádvořník, který zde není, takže ztrácí své pořadí. A přihlásila se paní senátorka Alena Gajdůšková, místopředsedkyně Senátu.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Vážený pane předsedo, vážený pane předkladateli, kolegyně a kolegové. Myslím si, že to, co bylo potřeba říci, a pohled sociální demokracie zde již řekl předseda sociální demokracie Petr Vícha...(Oživení v sále). Tedy předseda klubu sociální demokracie, to tedy napravuji.

Ale znova, když dovolíte, se vrátím k tématu. Nechtěla jsem skutečně v této věci vystupovat, protože rozhodování je skutečně těžké. Ale musím.

Musím se ohradit vůči tomu, co zde jakoby mezi řádky zní, a to je to, že ten, kdo v této chvíli bude respektovat rozhodnutí ústavní většiny sněmovny, rozhodnutí jich samých o sobě a v podstatě podle pravidel daných Ústavou, tak ten, že nectí právo této země. A to si myslím, že není pravda. Kdybych o tom byla přesvědčena, kdybych byla přesvědčena o tom, že tímto hlasováním skutečně porušujeme právní rámec, nejsme v souladu s právním státem, kterým jsme a chceme být, tak bych pro to skutečně hlasovat nemohla. Ale ona ta věc je složitější. Ústavní většinou PS rozhodla sama o sobě, ne o nikom jiném, ale sama o sobě. Jsem hluboce přesvědčena o tom, že my toto jejich rozhodnutí o navrácení mandátu voličům, o předložení práva voličům opět rozhodnout o politické situaci v této zemi, musíme respektovat. Proto návrh zákona podpořím.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji, slovo má předseda klubu KDU-ČSL Rostislav Slavotínek.

Senátor Rostislav Slavotínek: Dobré dopoledne, vážený pane předsedo, vážený pane poslanče, vážené kolegyně a kolegové. Nechci se pouštět do úvah o ústavnosti nebo neústavnosti předloženého řešení, opakovaně to dnes řeklo již několik předřečníků, zejména paní předsedkyně komise pro Ústavu a pan místopředseda Senátu Petr Pithart.

Chtěl bych říct trochu něco jiného. Myslím, že my všichni se snažíme zlepšit obraz Senátu před veřejností. Často se v souvislosti se Senátem i z našich úst o jeho funkci hovoří o jeho menší závislosti na politických hrátkách, že se nenechá unášet emocemi, že si zachovává více zdravého konzervatismu, že má kontinuitu vyplývající ze způsobů voleb senátorů, že zkrátka je moudřejší a stabilnější částí českého Parlamentu. Často také říkáme – už to dnes tady také několikrát zaznělo, že funkce Senátu spočívá mimo jiné také v jakési pojistce demokracie, pojistce ústavnosti.

Projednávaný bod o zkrácení volebního období PS nám dává mimořádnou příležitost prokázat, že tomu tak skutečně je. Pevně stanovená délka funkčního období volených orgánů je v demokratickém systému jeden ze základů. Náš Parlament už podruhé v relativně krátké historii hodlá tento prvek Ústavy ad hoc změnit. Už při prvním takovém „ohýbání“ Ústavy před 11 lety se objevila řada varovných hlasů od významných kvalifikovaných legislativců. Senát v souladu se svým posláním tehdy – nebo později – zpracoval a projednal návrh úpravy, který by řešil podobné situace, do jakých jsme se letos znovu dostali, s legislativní čistotou.

PS se po tři roky od projednání této úpravy Senátem tímto návrhem nezabývala, naopak zde zase máme řešení ad hoc. Myslím, že máme dnes opravdu mimořádnou příležitost potvrdit svou roli ústavní pojistky a neschválit předložené řešení. Jsem přesvědčen, že další ohnutí Ústavy, z kterého se pomalu stává pravidlo, způsobí ve svých důsledcích mnohem větší škody, než jeho odmítnutí. A to si troufnu říci s plným vědomím toho, jaká je v současnosti situace v PS a jak vypadá současná vláda. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdušková: Děkuji. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan senátor Petr Pakosta. Prosím, pane senátore.

Senátor Petr Pakosta: Dobrý den, vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové. Tentokrát s potěšením konstatuji, že se mi podařilo vystoupit před mým kolegou Jaroslavem Kuberou a nikoliv po něm, jak bylo v posledních schůzích zvykem. Chtěl bych říct zhruba toto. Máme před sebou předlohu, která je poněkud problematickým legislativním počinem. Věřte, že pokud bych se nenacházel na půdě Senátu, použil bych daleko tvrdší slova. Je mi moc a moc líto, že nejdeme cestou legislativně čistou, kterou by bylo přijetí senátního návrhu novely Ústavy, byť v modifikované podobě. Na straně druhé si neodpustím poznámku – schválili jsme Lisabonskou smlouvu a tam jsme Ústavu České republiky nejen ohnuli, tam jsme na ní udělali uzel, takže trochu bych nebral ty argumenty, které říkají, že Ústava je něco jako písmo svaté. Když už jsem nucen k takové předloze zaujmout nějaké stanovisko, musím hodnotit její klady a zápory. Zápory jsou velmi zřetelné, zřejmé, nebudu je tady přednášet, protože ten jejich výčet by převýšil, prodloužil mé vystoupení nad únosnou mez. Jaké jsou klady? Složitě je hledám.

Bude nová sněmovna lepší? Dost pochybuji. Budou noví poslanci slušní, pracovití, věcní a odborně zdatní? Zase pochybuji, velmi. Bude tam například člověk, který je pro mě tím, který přinesl do politiky nový rozměr, rozměr sprostoty, demagogie, člověk, který rozměr vlastního já povýšil na absolutní prioritu? Já mu

říkám po včerejšku vajíčkový král, ten tam bude určitě. Bude v nové sněmovně řada dalších osob, kterých si z různých důvodů nemohu vážit? Je to dost pravděpodobné. Dojde tedy k nějakým jiným změnám, které budou prospěšné? Jednu jsem si tady udělal v tom návrhu ústavního zákona, který máme před sebou – je to změna velmi jednoduchá, bohužel to nemohu přednést jako pozměňovací návrh. Článek 1 by zněl: Volební období PS je skončeno, článek 2 se vypouští a článek 3 se přečísluje na článek 2. Já vím, že je to nesmysl, ale neodpustil jsem si to.

Ted' jsem tady tu předlohu dost cupoval, ale na straně jedné jsem sice senátor, člen komory, která má být ústavní pojistkou, mimo jiné jsem také politik a něco mi říká, že ten můj výčet není konečný, že tam ještě něco je, co jsem nepostihl, a co bych měl nějakým způsobem formulovat. Musím říci, že občas trochu závidím nezávislým kolegům. A pak to tady řekl kolega Vícha, velmi lapidárně a jednoduše: Ukončeme to trápení. To je hodnota, kterou já vnímám velmi silně. Už toho prostě bylo dost. A proto, přesto, že jsem byl původně rozhodnut jinak, budu hlasovat pro schválení této předlohy, kterou máme před sebou. Budu hlasovat s pláčem a skřípěním zubů. Ale budu hlasovat pro. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také. Posledním přihlášeným do rozpravy je v této chvíli pan senátor Jaroslav Kubera. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Jaroslav Kubera: Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane poslanče, kolegyně, kolegové. Já budu tentokrát velmi krátký, ani jsem nechtěl vystupovat k tomuto tisku, ale pan Petr Pithart mě inspiroval, když tady mluvil o těch pojistkách. Ony skutečně byly ty pojistky porcelánové, dokonce v některých zemích EU ještě stále jsou, ačkoliv už je směrnice zakazují. Měly ještě jednu výhodu. Když ta pojistka se přepálila, tak jste sehnal doma kousek drátu z kabelu nebo z něčeho jiného, tvrdší povahy dokonce do pojistky dávaly hřebík. Když se do pojistky dal hřebík, tak ta pojistka v podstatě už nikdy nevypadla, akorát občas se stalo, že vyhořel byt. Já jsem chtěl říct jenom, že je pojistka je hezká věc, ale nám hrozí ještě něco jiného. Nám hrozí black out. A když je black out, tak je vám houby platná pojistka s hřebíkem nebo pojistka Siemens, které stačí malá síla k tomu přepnout.

Ústavně-právní výbor, jak víte, nepřijal žádné usnesení, byl to výraz toho, že na jedné straně je loajální politickým dohodám, ale na druhé straně nemůže jako ústavně-právní výbor přijmout kladné stanovisko. Pravda, není to úplně optimální. Já jsem neslyšel paní místopředsedkyně, jak říkala v rádiu, jak je to hrozné a že by byla proti tomu, ale přeci jenom že bude pro. A tyto hlasy já slyším velmi často.

Mne mrzí něco jiného, my jsme nevyužili příležitosti jako instituce, jako Senát, bez ohledu na politickou příslušnost, kdy v Poslanecké sněmovně leží náš senátní návrh zákona. My jsme ustoupili od některých věcí, které v něm byly, například 101 poslanců nám v principu nevadilo, kdyby poslanci nahradili 120. Ale oni s námi udělali totéž, co s námi udělali se stykovým zákonem. Ve chvíli, kdy jsme ustoupili v jednacím řádu, tak už nikdy nebudeme mít stykový zákon – nebo v nějaké historicky dohledné době – a stejně tak nebudeme mít tento ústavní zákon o možném rozpuštění Poslanecké sněmovny, pokud vláda podá demisi.

My jsme měli jedinečnou příležitost a i Jiří Paroubek by kapituloval před tím, kdybychom spojili projednávání těchto dvou tisků a řekli bychom: Ano, my se překonáme, my vám umožníme, když chcete tak nadšeně vrátit svůj mandát voličům. A já jsem ve sněmovně tehdy řekl: Ale pak už ho nemůžete chtít zpátky. Já bych rozuměl tomu, kdyby poslanci vrátili svůj mandát voličům a nikdo z nich

nekandidoval. Pak bych to chápal. Ale vy přece víte, jak to bude. Bude to opět to samé, protože volby do Poslanecké sněmovny nejsou o poslancích, ty jsou o tom, kdo se pomocí svých vojáčků při nominacích dostane na to či ono volitelné místo do sněmovny. Ten, kdo je na prvním místě v sociální demokracii a v ODS v podstatě žádnou kampaň nemusí dělat, protože on bude stoprocentně zvolen.

Například u Evropského parlamentu, kde se Senátu mimochodem podařilo prosadit můj návrh, aby kvórum pro přednostní hlasy kleslo ze sedmi na pět, tak se lidé ze 17. místa dostávali do Evropského parlamentu a uvidíte, že letos tomu bude podobně. Lidé, kteří nebudou na prvních místech, se do Evropského parlamentu dostanou právě díky preferenčním hlasům. Je škoda, že není politická vůle, abychom takto postupovali i při volbách do Poslanecké sněmovny. A možná byste se divili, jak by se Poslanecká sněmovna obměnila. U Senátu je to něco jiného, tam si každý to místo musí vybojovat.

Takže to mne velmi mrzí, nebudu hlasovat – to, co říkal Petr Vícha, že bude ukončeno trápení – já vás ujišťuji, že žádné trápení nebude ukončeno, protože pokud se zásadním způsobem nezmění volební zákon, tak volby vždycky dopadnou tak, že bez přeběhlíků nikdo žádnou silnou vládu dohromady nedá. A veřejnost bude ještě více znechucena, protože bude chodit pořád k volbám a výsledek bude v podstatě stále stejný.

Také jsem chtěl poznamenat to, co říkal Petr Pakosta, že při projednávání Lisabonské smlouvy jsme tak nebojovali za čistotu Ústavu a ohýbali jsme ji, jak jen to bylo možné, protože jsme chtěli, aby to prošlo. Takže i paní senátorka Rippelová, která velmi horovala proti tomu, tak dnes bude podle správného přesvědčení hlasovat, předpokládám, pro, případně se zdrží, když bude dostatek hlasů.

Nedá mi ještě, abych při této příležitosti nezmínil jinou věc, která s tím také souvisí. To, co se děje na politické scéně, kdy si někdo zorganizuje aféry, které ho postaví do takové pozice otloukánka, jak bylo včera vidět, když na pódiu stojí šest politiků a nechávají na sebe házet vajíčka jenom proto, aby vyvolali ve veřejnosti pocit lítosti. A obviňují někoho, že to zorganizoval, já tady obviňuji je, že si to zorganizovali sami. A to je jeden z důvodů, proč bychom jako Senát měli usilovat o takovou změnu volebního zákona, aby tyto volby, další mimořádné, neskončily stejně jako ty předchozí, protože veřejnost bude čím dál více znechucena a poznáme to i my. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdušková: Děkuji také, pane senátore, a další přihlášený je pan senátor Marcel Chládek. Prosím.

Senátor Marcel Chládek: Děkuji, paní předsedající, vážené senátorky, vážení senátoři. O horní komoře se říká, že to je komora moudrých a že zde je vystupování kultivovanější než v komoře dolní. V poslední době o tom začínám silně pochybovat.

Nedá mi, abych nevystoupil k některým připomínkám některých předřečníků, protože já narozdíl od nich jsem včera – vážení pánové – na tom mítinku byl. A můžu vám říct, že poprvé jsem viděl tak obrovskou nesnášenlivost mezi lidmi po 20 letech, kdy tady máme demokracii. A můžu vám říct, že jsem viděl poprvé, kdy někdo chtěl záměrně zranit někoho, kdo stál na pódiu. A mně je jedno, z jaké je politické strany, protože poprvé se včera i na tom mítinku objevila krev.

Já bych velice nechtěl, aby se v tomto pokračovalo a byl bych velice rád – a prostřednictvím paní předsedající – bych chtěl vzkázat, abychom my zde v Senátu tyto vášně dále nejítřili. Děkuji.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji, a to byl poslední přihlášený do diskuse. Přesto se ptám, jestli ještě někdo další si přeje vystoupit. Není tomu tak. Uzavírám tedy obecnou rozpravu. Táhne se pana navrhovatele, zda se chce vyjádřit k obecné rozpravě. Signalizuje, že ne. Děkuji vám. Pane zpravodaji garančního výboru, vyjádřete se, prosím, k právě proběhlé rozpravě.

Senátor Jiří Žák: V právě proběhlé rozpravě vystoupilo 12 senátorek a senátorů. Zazněly tady dva návrhy. Jeden návrh byl schválit, druhý návrh byl zamítnout předloženou novelu nebo předložený ústavní zákon. V zásadě problém, o kterém se diskutovalo, byl ten, jestli je v souladu s Ústavou přijetí zákona, který není explicitně v Ústavě, nebo možnost rozpuštění Poslanecké sněmovny, není tímto způsobem explicitně v Ústavě uvedena.

Problém je velmi široký, byla tady zpráva paní předsedkyně Stálé komise pro Ústavu, proběhlo několik jednání, která se táhnou již dlouhodobě, o tom, jakým způsobem postupovat. Senát má svůj návod na rozpuštění poslanecké sněmovny, a to je senátní tisk, který leží v Poslanecké sněmovně. Existuje celá řada názorů právníků, kteří se přiklání k různým možnostem, jak lze postupovat. A názory, které zde byly, byly různé, mnohdy protichůdné.

Domnívám se, že podle toho, jak padaly návrhy a v souladu s jednacím řádem Senátu je správné v tuto chvíli hlasovat o návrhu schválit. Bude-li odmítnut, potom o druhém návrhu.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji, pane zpravodaji. Byl podán návrh schválit. Přistoupíme k hlasování. Svolám všechny a poté vás všechny odhlásím znovu, protože se jedná o velmi závažnou záležitost.

Přistoupíme k hlasování. Byl podán návrh **schválit návrh zákona, ve znění, postoupeném Poslaneckou sněmovnou**. V sále je aktuálně registrováno 69 senátorek a senátorů. Aktuální kvórum je 42.

Článek 39 Ústavy: K přijetí ústavního zákona a souhlasu k ratifikaci mezinárodní smlouvy uvedené v článku 10 a) odst. 1 je třeba souhlasu třípětinové většiny všech poslanců a třípětinové většiny přítomných senátorů. To bylo potřebné dodat.

Zahajuji tedy hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Děkuji vám.

Kdo je proti tomuto návrhu, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko NE. Děkuji vám.

Konstatuji, že v hlasování pořadové číslo 4 se ze 71 přítomných senátorek a senátorů při kvóru 43 pro vyslovilo 56, proti bylo 8. **Návrh byl přijat**. Děkuji vám, děkuji, pane předkladateli, děkuji zpravodajům.

A dalším bodem jednání, kterým budeme pokračovat, je:

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb.,
o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů,
ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu,
ve znění pozdějších předpisů**

Tento návrh zákona jste obdrželi jako **senátní tisk č. 76**. Prosím pana poslance Petra Plevu, aby nás seznámil s návrhem zákona. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Pleva: Dobrý den, vážené senátorky, vážení senátoři. Už na základní škole se děti učí, že perpetuum mobile je stroj, který nelze sestrojít. Nicméně musím říci, že Poslanecké sněmovně se to podařilo. Poslanecká sněmovna neustále vytváří legislativní perpetuum mobile, jedním zákonem generuje zákon druhý. Tak je to i v případě tohoto zákona.

V roce 2006, když byla schvalována novela zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání, dostal se do této novely pozměňovací návrh, který bohužel tvrdí, že Český rozhlas musí svým vysíláním pokrývat 95 % posluchačů v České republice.

My jsme se kdysi snažili poručit větru a dešti. Nyní se snažíme poručit elektromagnetickým vlnám. Ty si ovšem poručit nenechaly, a tudíž Rada pro rozhlasové a televizní vysílání spolu s Českým telekomunikačním úřadem přišly na způsob, jak zajistit podle starého českého přísloví, „aby se vlk nažral a koza zůstala celá“, změnilo výpočet pokrytí a Český rozhlas najednou pokrýval 95 % obyvatel, aniž by byl slyšet o jeden jediný metr dál, aniž by mu přibyl jeden jediný miliwatt vyzářeného výkonu.

Tím došlo ovšem také k tomu, že pokrytí soukromých broadcasterů se zvýšilo, aniž také cokoli udělali, aniž zvýšili výkon svých vysílačů, aniž by byli slyšet o jeden jediný metr dál.

Došlo ovšem k tomu, protože náš zákon hlídá monopolní postavení broadcasterů, že tito broadcasteři přestali splňovat kritéria zákona a rada zahájila správní řízení na odebrání licencí. Oni se bránili, a bránili se také útokem na jinou skupinu broadcasterů, kteří vysílají zase celoplošné vysílání a dělají regionální odpojování. Toto regionální odpojování tito vysílatelé měli ve svých projektech, bez problémů ho provozovali tu deset, tu patnáct let a nikdo proti tomu neprotestoval. Nyní rada zahájila správní řízení i s nimi, aby jim tuto činnost znemožnila. Kdyby se obě skupiny obrátily na soud nebo na mezinárodní arbitráž, je zcela zřejmé, že by pro Českou republiku vznikly škody a že tento spor by ČR musela prohrát.

Proto jsme přistoupili k novele zákona tak, abychom uvedli současný faktický stav na trhu rádiových do souladu s legislativou.

Původní návrh, který předložila skupina poslanců, sice, pravda, více těm velkým, ale po dlouhých diskusích s drobnými a středními broadcastery se podařilo dohodnout kompromis, který máte před sebou.

Co se týká druhé části zákona, tato část se věnuje digitalizaci vysílání. Určitě víte, že digitalizace televizního vysílání neproběhla bez problémů. Velcí vysílatelé odmítli přistoupit na technický plán přechodu, museli jsme zákon opakovaně novelizovat. Musel se dělat nový technický plán přechodu a dodnes není digitalizace zcela uspokojivě vyřešena.

Abychom zabránili těmto problémům do budoucna při připravované digitalizaci rozhlasového hlasování, přistoupili jsme k přidělení tzv. přechodných neboli transformačních licencí a provozovatelé vysílání, a budou to, mohu vás ujistit, naprosto všichni, kteří přistoupí na tyto transformační licence, budou zavázáni na základě usnesení vlády, vrátit licence analogové a přejít na digitální vysílání. Zároveň budou ve svém vysílání, ve svých programech všemožně podporovat přechod na digitální vysílání, protože jedině tlak ze strany médií může donutit jednotlivé uživatele vysílání, jednotlivé posluchače, aby si koupili nový rozhlasový přijímač.

Třetí část tohoto zákona dává do souladu zákon o Českém rozhlase se zákonem o České televizi. Jde o odměňování rady. My jsme svého času změnilí zákon o České televizi a změnilí jsme princip odměňování Rady České televize.

Byl příslib z vlády, že přijde také novela Českého rozhlasu, která uvede toto do souladu tak, aby princip odměňování v těchto zákonech, které jsou zrcadlové a byly přijímány po sobě, jsou souběžně ve Sbírce, mají čísla těsně po sobě, byly to zrcadlové zákony, byl stejný v obou dvou těchto veřejnoprávních médiích. Bohužel z vlády jsme se tohoto návrhu nedočkali, proto jsme předložili tento návrh tak, aby princip financování byl u obou rad veřejnoprávních médií stejný. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také, pane navrhovateli, a prosím vás, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů. Návrh zákona projednala Stálá komise Senátu pro sdělovací prostředky, která určila svojí zpravodajkou senátorku Evu Richtrovou a přijala usnesení, které vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 76/2. Organizační výbor určil garančním výborem pro projednávání tohoto návrhu zákona výbor pro vzdělávání, vědu, kulturu, lidská práva a petice, který přijal usnesení, jež vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 76/1. Zpravodajem výboru je pan senátor Richard Svoboda, kterého nyní prosím, aby nás seznámil se zpravodajskou zprávou.

Senátor Richard Svoboda: Paní předsedající, dámy a pánové, dobrý den. Domnívám se, že zákon byl dostatečně zevrubně představen. Poslanecký návrh zákona řeší, slovy předkladatele, zejména postup při přechodu na rozhlasové digitální vysílání a přispívá ke konsolidaci na rozhlasovém trhu do doby dokončení přechodu na digitální rozhlasové vysílání.

V zásadě je obsah zákona popsateelný dvěma problémy. Jednak je to zavádění tzv. transformační licence, která je jistou obdobou kompenzační licence u vysílání televizního. Jednak to jsou změny, které se týkají oblasti hospodářské soutěže, to je přeměny licenčních držitelů z fyzických na právnické osoby a fúze.

Já se omezím po představení, které jsme slyšeli od předkladatele, pouze na 47. usnesení VVVK, které bylo provedeno na 7. schůzi konané dnes a které doporučilo Senátu Parlamentu ČR schválit návrh zákona, ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji vám, pane zpravodaji, a prosím, abyste zaujal své místo u stolku zpravodajů, sledoval rozpravu, abyste se k ní poté mohl vyjádřit.

Ptám se nyní, zda si přeje vystoupit zpravodajka Stálé komise Senátu pro sdělovací prostředky paní senátorka Richtrová. Prosím, paní zpravodajko.

Senátorka Eva Richtrová: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, jen velice krátce. Včera na komisi jsme probrali všechny souvislosti s návrhem. Je mou povinností ale říct, že jsme se zabývali i názorem legislativního odboru, který konstatoval, že některá ustanovení návrhu jsou nejasná a nejednoznačná.

Dále tam taky konstatoval, že některé legislativně technické chyby jsou v návrhu obsaženy, ale všichni jsme byli přesvědčeni o tom, že takovéto pochybení, které se objevuje v návrhu zákona, v žádném případě neovlivní to, abychom zákon museli odmítnout.

Proto tedy bych chtěla říct, že po odůvodnění předkladatele, po zprávě zpravodaje komise a po rozpravě Stálá komise Senátu pro sdělovací prostředky doporučuje Senátu Parlamentu ČR schválit tento návrh zákona.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji vám, paní senátorko. Ptám se, zda někdo navrhuje podle § 107 Jednacího řádu, aby Senát vyjádřil vůli návrhem zákona se nezabývat. Mám přihlášenou paní senátorku Müllerovou. Není to k tomu. Děkuji. Takže tento návrh nebyl podán. Otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy se přihlásila paní senátorka Ludmila Müllerová. Prosím, paní senátorko.

Senátorka Ludmila Müllerová: Vážená paní předsedající, já se nehlásím do obecné rozpravy, ale hlásím se s technickou poznámkou. Dovolte mi prosím, abych se vrátila ještě k předchozímu hlasování, tzn. k návrhu ústavního zákona, o zkrácení pátého volebního období. Hlasovala jsem NE a na sjetině je uvedeno ANO. Chci tedy poznamenat, že skutečně můj postoj je zamítavý k tomuto zákonu. Ale v žádném případě nehodlám zpochybňovat hlasování. Děkuji za pochopení.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji, toto bylo v případě nezpochybnění hlasování pouze do stenozáznamu. Do rozpravy se přihlásil pan senátor Jiří Oberfalzer.

Senátor Jiří Oberfalzer: Děkuji. Dámy a pánové, já bych také rád velmi krátce podpořil náš souhlas s touto předlohou, kterou nám zde předkládá zástupce navrhovatelů pan poslanec Pleva. My v Komisi pro sdělovací prostředky jsme se mnohokrát lopotili s procesem digitalizace televizního vysílání. Já musím potvrdit, že to byl proces velice bolestný.

Protože v zatím bližším neurčeném časovém horizontu zcela jistě podstoupíme proces digitalizace rozhlasového vysílání, je jedině chvályhodné, že poslanci chtějí předejít podobným potížím, kterými jsme procházeli v tom případě minulém, čili já tuto iniciativu velice vítám. Nastavuje základní parametry a usnadní tak celý tento proces. Opravy v zákoně o rozhlasovém vysílání jsou logické, naše komise je dokonce zahrnovala do své jedné iniciativy a již také vítala, že k tomuto narovnání poměrů mezi Českou televizí a Českým rozhlasem dojde a bude to právně čisté řešení. Čili i já bych vás požádal o podporu tohoto návrhu.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji, pane senátore. V této chvíli nemám nikoho přihlášeného, přesto se ptám, zda ještě někdo další chce vystoupit. Nikoho nevidím, uzavírám tedy obecnou rozpravu.

Ptám se pana navrhovatele, zda se chce vyjádřit. Nechce. Pan zpravodaj by měl ale rozpravu shrnout. Prosím, pane zpravodaji.

Senátor Richard Svoboda: Dámy a pánové, dovolte mi tedy, abych formálně uzavřel naši rozpravu, abstrahuji-li od vystoupení paní kolegyně Müllerové, které se v zásadě týkalo jiného bodu, tak vystoupil pouze pan kolega Oberfalzer, který podpořil návrh zákona. Děkuji.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji vám, pane zpravodaji. Byl podán návrh schválit zákon ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou. Přistoupíme tedy k hlasování. Svólám všechny do sálu k hlasování.

Pro ty, kteří nyní přišli, opakuji, že byl podán **návrh schválit návrh zákona, ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou**. V sále je aktuálně registrováno 58 senátorek a senátorů, aktuální kvórum je 30.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro návrh, necht' zvedne ruku a stiskne tlačítko Ano. Děkuji, kdo je proti návrhu, necht' zvedne ruku a stiskne tlačítko Ne. Děkuji vám.

Konstatuji, že v hlasování pořadové číslo 5 se z 60 přítomných senátorek a senátorů při kvóru 31 pro vyslovilo 51, proti nebyl nikdo. **Návrh byl přijat.**

Děkuji, pane předkladateli, děkuji, pane zpravodaji, děkuji vám všem za stručnost a dalším bodem programu podle toho, jak jsme si program schválili, je

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. (Nesouhlasné projevy v sále.)

Děkuji za připomenutí z pléna, omlouvám se, měla jsem zde přehozené podklady. Takže ještě jednou. Podle schváleného programu je v této chvíli k projednávání předložen

Návrh zákona o certifikaci veřejných dokladů s biometrickými údaji a o změně některých zákonů

Tento návrh zákona jste obdrželi jako **senátní tisk č. 73**. Prosím nyní pana ministra vnitra Martina Pecinu, aby nás seznámil s návrhem zákona. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra Martin Pecina: Dobrý den, vážená paní předsedající, vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, dovoluji mi, abych stručně uvedl předložený návrh zákona. Členské státy Evropské unie, které se účastní schengenského prostoru, jsou na základě nařízení Rady Evropské unie č. 2252/2004 povinny zavést do cestovních dokladů biometrické údaje o otiscích prstů. Jde o opatření, které má zajistit jednoznačnou identifikaci držitele cestovního dokladu a zabránit tak případnému zneužití dokladu.

Navrhovaný zákon navazuje na toto přímo použitelné nařízení Rady Evropské unie, kterým se zavádí biometrické údaje do cestovních dokladů, a na rozhodnutí Evropské komise, kterým se toto nařízení provádí.

Předkládaný návrh zákona stanovuje v návaznosti na technické normy, dohodnuté v rámci Evropské unie pro ochranu citlivých biometrických údajů, obsažených v cestovních dokladech, i jejich certifikaci.

Certifikací se ověřuje jednak neporušenost datového nosiče, do něhož jsou biometrické údaje zapisovány, jednak oprávněnost přístupu k biometrickým údajům. Přístup k biometrickým údajům by měly mít pouze ty subjekty, které jsou podle jiných předpisů oprávněny zjišťovat totožnost fyzických osob.

Vzhledem k tomu, že biometrické údaje by měly být podle již přijatých evropských předpisů v budoucnu zavedeny také do pobytových karet cizinců, předložený návrh zákona byl zpracován komplexně pro všechny typy veřejných dokladů, které obsahují biometrické údaje, byť v současné době jde pouze o cestovní doklady.

Považuji za nutné zdůraznit, že navrhovaný zákon se omezuje na úzký rozsah certifikace dokladů a nerozšiřuje okruh subjektů oprávněných přistupovat k biometrickým údajům, ani rozsah, v jakém mohou být biometrické údaje zpracovávány. Navrhovaný zákon v žádném případě neumožňuje vytvoření databáze pořizovaných biometrických údajů, naopak navrhovaný zákon umožní jednoznačnou kontrolu oprávněnosti přístupu k biometrickým údajům. Navíc přístup k biometrickým údajům bude záviset nejen na vlastním oprávnění toho kterého subjektu, ale i na

splnění stanovených bezpečnostních požadavků. Navrhovaný zákon tak slouží k vyššímu stupni ochrany těchto osobních údajů.

Součástí předloženého návrhu jsou i novely tří zákonů na úseku cestovních dokladů, zákona o cestovních dokladech, zákona o pobytu cizinců a zákona o azylu. Tyto novely úzce souvisejí se zavedením otisků prstů a pro případ, že tak nestanoví evropský předpis, určují věkovou hranici pro pořízení otisků na šest let. Podle dosavadních zkušeností je teprve od této věkové hranice identifikace osoby pomocí otisků prstů zcela spolehlivá.

Návrh zákona projednal 27. května 2009 senátní výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí a doporučil návrh zákona schválit ve znění, ve kterém byl návrh zákona postoupen Senátu Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky.

Účinnost zákona je navržena ke dni jeho vyhlášení. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdušková: Děkuji také, pane navrhovateli, a prosím vás, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů.

Organizační výbor určil garančním a zároveň jediným výborem pro projednávání tohoto návrhu zákona výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí, který přijal usnesení, jež vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 73/1. Zpravodajem výboru je pan senátor Václav Vlček, kterého prosím, aby nás nyní seznámil se zpravodajskou zprávou.

Senátor Václav Vlček: Vážená paní předsedající, vážený pane ministře, dámy a pánové. Dovolím si zopakovat, že předložený vládní návrh zákona o certifikaci veřejných dokladů s biometrickými údaji je reakcí na nařízení Rady Evropské unie, kterými se zavádějí biometrické údaje do cestovních dokladů, a na rozhodnutí Evropské komise, kterými se tato nařízení provádějí.

Cíle návrhu jsou dva: Za prvé, stanovit pravidla pro ochranu otisků prstů, které měly být od 1. 4. letošního roku postupně zaváděny do cestovních dokladů. A za druhé, stanovit věkovou hranici pro pořizování otisků prstů na šestý rok věku.

V této chvíli děkuji panu ministrovi, že stručně, ale výstižně nás seznámí s problematikou zákona a myslím, že by bylo zbytečné znovu opakovat známá fakta.

V Senátu jsme projednávali vládní návrh včera, bez větší diskuse byl vládní návrh jednomyslně přijat. Dovolím si vás seznámit se 46. usnesením výboru pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí:

Po úvodním slově zástupce předkladatele Mgr. Zdeňka Zajíčka, náměstka ministra vnitra ČR, zpravodajské zprávě senátora Václava Vlčka a po rozpravě výbor

1. Doporučuje Senátu Parlamentu ČR schválit projednávaný návrh zákona, ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR.
2. Určuje mne zpravodajem výboru pro jednání na schůzi Senátu Parlamentu ČR.
3. Pověřuje předsedu výboru senátora Ivo Bárka, aby předložil toto usnesení předsedovi Senátu Parlamentu ČR.

Děkuji.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdušková: Děkuji vám také, pane senátore, a prosím i vás, abyste zaujal své místo u stolku zpravodajů, abyste se mohl po skončení rozpravy k ní vyjádřit.

Ptám se nyní, zda někdo navrhuje podle § 107 jednacího řádu, aby Senát vyjádřil vůli návrhem zákona se nezabývat. Není tomu tak.

Otevírám tedy obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy nemám nikoho přihlášeného. Přesto se ptám, jestli se chce někdo vyjádřit v obecné rozpravě. Není tomu tak, uzavírám tedy obecnou rozpravu.

Táži se navrhovatele, zda chce ještě doplnit své vystoupení. Není tomu tak. Pan zpravodaj se nemá také k čemu vyjadřovat, protože rozprava neproběhla.

Byl tedy podán návrh schválit návrh zákona ve znění, jak nám byl postoupen Poslaneckou sněmovnou. Přistoupíme k hlasování, svolám senátory a senátorky do sálu.

Byl podán návrh **schválit návrh zákona, ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou**. V této chvíli je aktuálně registrováno 60 senátorek a senátorů, aktuální kvorum je 31.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, necht' stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Děkuji vám. Kdo je proti návrhu, necht' stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Konstatuji, že v hlasování pořadové číslo 6 se z 61 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 31 pro vyslovilo 56, proti nebyl nikdo. **Návrh zákona byl přijat.**

Děkuji panu zpravodaji. Pan ministr nám zde zůstává, protože pokračujeme dalším bodem, kterým je

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb.,
o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů,
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony**

Návrh jste obdrželi jako **senátní tisk č. 74**. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra Martin Pecina: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, dovoluji mi, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

Předem se omlouvám, že mé vystoupení nebude tak stručné, jako u předchozího materiálu, protože se jedná o materii poměrně složitou a rozsáhlou.

Navrhovaná právní úprava představuje jednak další pilíř legislativního zajištění elektronizace veřejné správy a justice, jednak reaguje na zkušenosti z téměř čtyřleté praktické aplikace archivního zákona.

Coby další legislativní pilíř elektronizace veřejné správy a justice novela přináší úpravu elektronizace spisové služby, bez které se elektronické správní a soudní úkony v žádném případě neobejdou. e-Government a e-Justice nemohou skončit v podatelkách či datových schránkách. Je nutno elektronizovat i tepny, jimiž v úřadech a soudech proudí dokumenty a předložený návrh této elektronizaci dává právní základ.

Provázanost spisové služby se zmíněnými datovými schránkami je ostatně důvodem, proč je navrhovaná účinnost k 1. červenci t. r. Týž den nabývá účinnosti i předpis datové schránky zavádějící, tzn. zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů.

Základním principem právní úpravy stykové spisové služby je preference elektronické spisové služby před listinnou spisovou službou. Státní orgány, státem zřízené právnické osoby a některé další subjekty veřejného práva budou vést obligatorně elektronickou spisovou službu, ledaže by pro specifickou povahu jejich působnosti, zejména z důvodů bezpečnostních, toto nebylo možné či nežádoucí. V případě obcí a dalších subjektů, jimž zákon ukládá vést stykovou službu, bude na

jejich výběru, zda využijí výhod, které nabízí elektronická spisová služba, či zda setrvávají u klasické papírové spisové služby.

Elektronická spisová služba pochopitelně nebude elektronickou ze sta procent, neboť ne všechny listinné dokumenty lze nahradit dokumenty digitálními. V praxi půjde o smíšený model využívající elektronickou evidenci dokumentů a pracující jak s digitálními, tak i klasickými listinnými. Elektronická spisová služba by měla fungovat tak, že digitální dokumenty, které úřad či soud obdrží prostřednictvím své datové schránky, či podatelny, budou dále distribuovány v elektronické podobě a stanou se součástí elektronických spisů. Ty, které nebudou v náležitém formátu, budou převedeny do listinné podoby a vytvoří zvýšený spis tvořený jak digitálními, tak i listinnými dokumenty.

Dokumenty, které úřad či soud obdrží v listinné podobě, budou, pokud to jejich povaha umožní, převáděny do digitální povahy. Veškerá evidence dokumentů bude vedena elektronicky, což zajistí snadnou manipulaci a zabrání tvorbě vícero spisů v téže věci, čemuž se při vedené klasické spisové službě zejména u velkých úřadů nelze vyhnout. Po vyřízení spisu budou digitální dokumenty převedeny do formátu umožňujícího jejich dlouhodobé ukládání a po uplynutí skartačních lhůt budou vybrány za archiválie, uloženy v archivu. Po celou dobu jejich existence v systému elektronické spisové služby budou digitální dokumenty doprovázeny megadaty obsahujícími údaje o jejich životě. S těmito megadaty pak budou uloženy v archivu.

Zákon dále upravuje některé důležité instituty, jako převádění mezi formami dokumentů z listinných na digitální a naopak a mezi formáty digitálních dokumentů. Předpokládá se vydání tzv. národního standardu pro systémy spisové služby, vykonávané v elektronické podobě, který stanoví požadavky na systémy elektronických spisových služeb a který je fakticky zrcadlem modelových požadavků na správu elektronických dokumentů z dílny Evropské komise.

S ohledem na skutečnost, že přechod na elektronickou spisovou službu je složitou záležitostí, stanoví navrhovaný zákon tříleté přechodné období, ve kterém subjekty, které povedou elektronickou spisovou službu, obligatorně přizpůsobí své současné systémy spisových služeb požadavkům zákona a národnímu standardu.

Druhým z cílů navrhované novely je zohlednění dosavadních zkušeností s aplikací archivního zákona v praxi. Novela reflektuje poznatky široké skupiny subjektů archivy počínaje a původci dokumentů konče za téměř čtyři roky jeho účinnosti, to je od počátku roku 2005. Tyto poznatky ukázaly, že koncepce, na níž byl archivní zákon postaven, je správná a k zásadním změnám tak nedochází. Jde spíše o jakési seřízení nebo doladění v podobě doplnění definic a zpřesnění formulací drobnějšími modifikacemi v procesu výběru archiválií, evidenci archiválií, nahlížení archiválií a akreditaci archivů na úseku správních deliktů a dozoru nad výkonem archivnictví a nad výkonem spisové služby.

Kromě samotné novely zákona o archivnictví a spisové službě předložený vládní návrh zákona dále upravuje související novely zákona o elektronickém podpisu, zákona o matrikách, jménu a příjmení, zákona o elektronických úkonech a autorizované standardy dokumentů a zákona o informačních systémech veřejné správy.

V případě zákona o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů dochází k významnějším změnám, které byly doplněny v průběhu projednání návrhu v PS. V první řadě se jedná o jednoznačné vymezení zdroje, z něhož budou hrazeny náklady na provozování informačního systému datových schránek. Tímto zdrojem má být Všeobecná pokladní správa, čili státní rozpočet.

Užívání datových schránek v případě, že jednou ze stran odesílajících či přijímajících bude orgán veřejné moci, tak bude pro držitele datových schránek zcela zdarma.

Druhou významnou změnu představuje možné využití datových schránek pro soukromou komunikaci. Tyto komunikace však budou soukromé subjekty moci využít až od začátku příštího roku s tím, že z provozních důvodů bude do 30. června příštího roku sloužit pouze pro zasílání faktur a jiných obdobných žádostí o zaplacení. Na rozdíl od komunikace s orgány veřejné moci či mezi orgány veřejné moci však bude zpoplatněna. Odměnu za odeslanou datovou zprávu bude hradit odesílatel provozovateli informačního systému datových schránek.

Třetí významnou změnou je změna lhůty, po jejímž uplynutí dojde k aktivaci datových schránek těm subjektům, jimž datové schránky zřizují obligatorně a kterou budou existovat k datu účinnosti zákona o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů. To je k 1. červenci 2009.

Nově se navrhuje, aby se takové datové schránky aktivovaly až dnem 1. listopadu 2009, to však nebrání příslušným subjektům, aby si datovou schránku samy naaktivovaly dříve, to znamená ihned poté, co obdrží přístupové údaje.

Dále bylo navrženo, aby pro orgány veřejné moci mohlo být zřízeno více datových schránek, aby datová schránka osob pověřených výkonem veřejné správy plnila rovněž funkci datové schránky orgánů veřejné moci. V zájmu zvýšení ochrany informačního systému datových schránek a držitelů datových schránek před spamy a viry se navrhuje zavést nové skutkové podstaty přestupků a jiných právních deliktů.

Uvedené změny přispívají k zdokonalení systému doručování prostřednictvím datové schránky a činí tento komunikační kanál uživatelsky přátelštější. Z tohoto důvodu ho i já vítám a podporuji. Jak jsem již zmínil v úvodu, materie je obsažena ve vládním návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě, a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony úzce souvisí s materií reglementovanou zákonem č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů. Proto obě úpravy musí nabýt účinnosti k témuž datu, to je k 1. červenci 2009.

Vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, prosím vás, abyste novelu zákona citovaného před chvílí schválili, ve znění schváleném PS. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji, pane ministře a prosím, abyste opět zaujal místo u stolku zpravodajů. Organizační výbor určil garančním a zároveň jediným výborem pro projednávání tohoto návrhu zákona výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí, který přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 74/1. Zpravodajkou výboru je paní senátorka Marta Bayerová, kterou prosím, aby nás nyní seznámila se zpravodajskou zprávou.

Senátorka Marta Bayerová: Vážená paní předsedající, vážený pane ministře, vážené kolegyně a kolegové. Dovolte, abych vám přednesla svou zpravodajskou zprávu týkající se návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě, a o změně některých zákonů. Musím poděkovat panu ministrovi, že mi velmi usnadnil práci, protože jeho charakteristika k projednávání novele byla vyčerpávající, a já si proto mohu dovolit jen několik stručných konstatací.

Projednáváme návrh zákona, který má skutečně zásadní význam pro zefektivnění komunikace mezi orgány veřejné moci a právníky či fyzickými osobami a který pozitivně ovlivní i komunikaci v rámci správního a soudního řízení. Současně chci upozornit, že se jedná především o technickou novelu.

Řada navrhovaných změn má pouze terminologický či formulační charakter nebo upravuje procesní postupy. Byla zpracována na základě zkušeností získaných odborníky, kteří v oboru pracují.

Navíc je to návrh zákona, který je provázán s řadou dalších zákonů zabývajících se elektronizací justice a veřejné správy. S vědomím těchto skutečností bychom také měli k projednávanému návrhu zákona přistupovat. V našem výboru prošel návrh značně podrobnou rozpravou, v níž jsme si vyjasnili i některé problémy, na něž upozorňovala informace legislativního odboru Kanceláře Senátu.

Nyní si vám dovoluji přečíst návrh usnesení výboru pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí z 9. schůze konané dne 27. května 2009:

Parlament České republiky, Senát, 7. funkční období, 47. usnesení VUZP z 9. schůze konané dne 27. května 2009 k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

Senátní tisk č. 74: Po úvodním slově zástupce předkladatele Mgr. Zdeňka Zajíčka, náměstka ministra vnitra České republiky, zpravodajské zprávě senátorky Marty Bayerové a po rozpravě výbor

1. Doporučuje Senátu Parlamentu ČR schválit projednávaný návrh zákona, ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou PČR.
2. Určuje zpravodajem výboru pro jednání na schůzi Senátu PČR senátorku Martu Bayerovou.
3. Pověřuje předsedu výboru senátora Ivo Bárka, aby předložil toto usnesení předsedovi Senátu PČR.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také, paní zpravodajko, a i vás prosím, abyste zaujala místo u stolku zpravodajů, sledovala rozpravu, abyste se poté k ní mohla vyjádřit.

V této chvíli trochu vstoupím do toho projednávání, protože musím pro stenoáznam ještě oznámit, že z dnešního jednání se omluvil pan senátor Karel Schwarzenberg.

Budeme tedy pokračovat, ptám se, zda někdo navrhuje podle § 107 jednacího řádu, aby Senát vyjádřil vůli návrhem zákona se nezabývat. Není tomu tak.

Otevírám tedy obecnou rozpravu k tomuto návrhu. V této chvíli se nikdo do obecné rozpravy nehlásí. Ani tak nikdo nechce učinit nyní, takže obecnou rozpravu uzavírám. Ptám se ještě pro pořádek pan ministr, pan navrhovatel se chce ještě vyjádřit nějakým doplněním. Nechce. Paní zpravodajka také ne.

Takže můžeme přistoupit k hlasování. Svolám všechny do Jednacího sálu.

Přistoupíme k hlasování. Byl podán návrh **schválit návrh zákona, ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou**. V sále je nyní aktuálně registrováno 57 senátorek a senátorů, aktuální kvórum je 29. Zahajuji tedy hlasování.

Kdo je pro, nechť stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko NE. Děkuji vám.

Konstatuji, že v hlasování pořadové číslo 7 se z 58 přítomných senátorek a senátorů při kvóru 30 pro vyslovilo 48, proti byli 2. **Návrh byl přijat.**

Děkuji panu ministroví, děkuji paní zpravodajce. My se v této chvíli vyměníme, než budeme pokračovat dalším bodem programu. Děkuji vám.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Hezké dopoledne, kolegyně a kolegové. Dalším bodem je

**Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě,
Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů
– Třetí strategický přezkum lepší regulace v Evropě**

Návrh jste obdrželi jako **senátní tisk č. K 035/07**. Stanovisko vlády vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. K 035/07/01. Prosím pana ministra vnitra Martina Pecinu, aby nás seznámil s tímto materiálem. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra Martin Pecina: Vážený pane předsedající, vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, dovoluji mi krátce představit vám Sdělení Komise – Třetí strategický přezkum lepší regulace v Evropě, které se věnuje problematice zlepšování regulatorního prostředí na úrovni EU označované pojmem „regulation“.

Sdělení, které bylo publikováno na konci ledna, shrnuje a bilancuje aktivity Komise v této oblasti za celý její mandát. Rád bych se s vámi podělil o důležité momenty ve vývoji této agendy a nastínil aktivity českého předsednictví v Radě EU v této oblasti.

Evropská komise označila lepší regulaci za jeden z klíčových nástrojů pro prosazování cílů obnovené lisabonské strategie, které by měly přispět ke zlepšování konkurenceschopnosti a podmínek pro podnikání malých a středních podniků. Komisař Günther Verheugen odpovědný za tuto oblast již při svém nástupu do funkce inicioval revizi dlouho projednávaných návrhů a jejich shody s politickými cíli nové komise, která vedla již v roce 2005 ke stažení bez náhrady více než 60 projednávaných návrhů.

Následovalo vyhlášení programu na zjednodušení právního prostředí, který je každoročně aktualizován a doplňován novými návrhy, jejichž cílem je metodou zrušení kodifikace a přepracování norem provádět modernizaci právních předpisů EU tak, aby odpovídaly novým potřebám a technologickému pokroku.

V roce 2007 byla strategie na zlepšování regulatorního prostředí doplněna o další pilíř v podobě akčního programu na snižování administrativní zátěže podnikatelům založeného na identifikaci právních předpisů, kde plnění informačních povinností ukládaných zákonem představuje významné finanční náklady. Všechna tato opatření strategie na zlepšování regulatorního prostředí se zaměřují na již existující předpisy.

Nyní bych se chtěl dotknout přístupu ex ante založeného na pečlivém vyhodnocování předpokládaných dopadů nově připravované legislativy a politických rozhodnutí. V lednu tohoto roku byly revidovány pokyny pro hodnocení dopadů například ohledně vyhodnocení principu subsidiarity a proporcionality. Dopady snižování administrativní zátěže je též nutné posuzovat jak z pohledu malých a středních podniků, tak nově pak i z pohledu občanů či orgánů veřejné správy.

Rád bych v této souvislosti zdůraznil, že příprava nové iniciativy včetně zpracování vyváženého posouzení dopadů a poskytnutí dostatečného času pro zapojení externích subjektů do konzultací prakticky neumožňuje přípravu kvalitního podkladu ve lhůtě kratší než jeden rok.

Dosud málo využívaným institutem ze strany členských států v této souvislosti je přezkum tzv. cestovních map k návrhům, které komise zveřejnila na svých webových stránkách. Cestovní mapy dávají základní informaci o připravovaných návrzích a tudíž možnost zaměřit se od rané fáze přípravy na vybrané návrhy včetně zapojení do konzultačního procesu.

Na závěr mi dovoluji věnovat pár slov významu, jaký této agendě věnuje české předsednictví.

Česká republika si toto téma zvolila jako jednu z priorit s ohledem na pokrok dosažený v této oblasti na národní úrovni. České předsednictví připravilo zprávu o pokroku a na konec května plánuje přijetí závěrů Rady k lepší regulaci. Na první pohled malým, přesto poměrně výrazným úspěchem předsednictví je příprava politické deklarace v rámci závěrů Rady vyzývající Komisi, aby probíhající program na redukci administrativní zátěže nebyl pojmán jako jednorázová aktivita založená jen na existujících předpisech, ale aby byl zaměřen na vyhodnocování zátěže v nově připravovaných návrzích, které umožní hledat jiné způsoby plnění informačních povinností ze strany dotčených subjektů.

Sdělení EK bylo dne 13. 5. projednáno výborem pro záležitosti EU a já vás dnes prosím, vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, abyste se k tomuto sdělení vyjádřili ve smyslu závěrů tohoto orgánu. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Děkuji, pane ministře. Výborem, který se zabýval tímto tiskem, byl výbor pro záležitosti Evropské unie. Ten přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. K 35/07/02. Zpravodajem výboru je pan senátor Luděk Sefzig, kterého prosím, aby nás seznámil se zpravodajskou zprávou. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Luděk Sefzig: Děkuji, pane místopředsedo. Hezké dopoledne, vážené kolegyně a kolegové. Nejdříve mi dovoluji, abych vám tlumočil pozdravení od moje kolegyně Rippelové, která je předsedkyní komise, kterou my jsme jako výbor požádali o stanovisko. A protože v současné době mají schůzi výboru, tak mě požádala, abych přednesl i zprávu za ni. Takže to bude zpráva společná. Mně se podařilo zprávu, kterou jsem jako člen komise také prodiskutoval na naší ústavně-právní komisi, přetavit rovnou do usnesení našeho evropského výboru, protože až na drobné věci, jsme spíše formálně formalizovali vlastní doporučení komise do našeho usnesení. A protože usnesení je velmi srozumitelné, tak si jej dovoluji jen trochu komentovat, protože jej máte ve žlutém tisku každý ve svém stolku.

Na začátku řeknu jednu obecnou poznámku, že už jsem několikrát chválil Barrosovu komisi v minulosti. Učiním tak i nyní. Byla to právě Barrosova iniciativa, když v roce 2005 se zamyslel nad tím, jestli je účelné všechno výkaznictví, věci, týkající se efektivnosti zákonů. Proto přijal iniciativu, tak zvaný Better regulation, při kterém zároveň dochází k hodnocení dopadu – impact easement. A v roce 2005, vlastně v roce 2006 bylo první hodnocení, jak si v minulém období komise, resp. všechny instituce vedly.

Dopad byl takový, nebo cíle jsou takové, že bychom měli do roku 2013 snížit administrativu o 10 %. Ale nechtěl bych jenom takto mechanicky hovořit o počtu. Myslím si, že cesta ke snižování a ke zvyšování efektivity regulací, resp. deregulací by neměla být měřena nějakými statistickými metodami, ale měla by být právě měřena vlastním dopadem, tedy tou efektivitou.

V našem usnesení se říká o tom, a doporučujeme plénu Senátu, doporučujeme vám usnesení ve smyslu

- I. Víťáme jakoukoliv iniciativu, která vede ke snižování administrativní zátěže, oceňujeme výsledky Evropské komise pro snižování počtu právních předpisů cestou jejich zjednodušování a kodifikace.
- II. Jenom opakujeme, že iniciativu Better regulation je třeba vnímat nejen jako cestu ke zkvalitnění právních předpisů – regulace, ale také snížení jejich objemu – deregulace, to je novum, a že snižování zátěže vyplývající z právních předpisů by se nemělo vztahovat pouze na podnikatelský sektor,

ale též na občany. Jenom tak jsme připomněli jedno z našich minulých usnesení ze 7. června 2007.

Podporujeme také záměr Evropské komise, používat jednotné termíny vstupu v platnost a rádi bychom byli, kdyby to bylo vztaženo k jednomu nebo ke dvěma datům kalendářního roku, což třeba z daňových důvodů je někdy velmi důležité.

Také jsme upozornili, že odhadované úspory ze snížení administrativní zátěže zčásti závisejí na tom, zda členské státy využijí možnosti např. vyjmout určité podniky z realizace povinnosti nejružnějších statistických hlášení. Vždycky by měl uplatňovat tyto výjimky vůči kategoriím, tak aby nemohlo docházet k zneužití systému výjimek.

Na závěr se domníváme, že existují rezervy i na domácí úrovni ve zpracování zhodnocení předpokládaného dopadu navrhovaných evropských aktů. Vláda by tak měla opírat svůj postoj mimo jiné o znalost nákladů spojených s jeho případným zavedením v České republice, což by jí usnadnilo i výběr vyjednávacích alternativ.

V každém našem usnesení, které směřujeme ke komisi a k naší vládě, vždycky žádáme vládu, aby nás informovala, jak toto stanovisko vláda zohlednila při diskusi o legislativě. Je to komunikační dokument, není to návrh zákona a dovolím si vám doporučit, abyste přijali usnesení, doporučení, které jsem zpravodajoval, které jsem zde stručně komentoval a které je přílohou jednání našeho výboru. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Děkuji panu senátoru Seřizgovi. Tak jak již pan senátor podotkl, tímto tiskem se zabývala i Stálá komise Senátu pro Ústavu ČR a parlamentní procedury. Pan senátor tady sdělil společné stanovisko jak výboru, tak této komise, takže paní Rippelovou vyvolávat nebudu a otevírám věcnou rozpravu. Hlásí se paní senátorka a místopředsedkyně Senátu paní Alena Gajdůšková. Prosím, paní senátorko, máte slovo.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, paní senátorky, páni senátoři, jenom tři velice krátké poznámky. Zaprvé trochu edukativně. My pořád používáme sousloví Better regulation, je lepší v češtině „regulace“. Dovolím si připomenout, že česky regulace znamená pravidla. Myslím, že bychom si to měli uvědomovat, a říkám to zde proto, že mnohdy slyšíme, jak Evropská unie je strašná, jak reguluje, a to slovo reguluje, regulace vnímáme možná téměř všichni spíš jako pejorativní, spíš jako negativní. Ale ono je to přece jenom trošičku jinak, proto to zde říkám.

Prostě pravidla jsou nutná proto, aby šance měli stejní všichni. Slabší i ti silnější. A to je na Evropské unii také jedna z velmi cenných věcí.

Další poznámka směřuje ke snižování administrativní zátěže. Já si myslím, že my můžeme být v České republice docela hrdí, že jsme byli jednou z prvních zemí, ne-li první zemí, která se k tomuto záměru přihlásila. Byla to Špidlova vláda v letech 2003 až 2004, která přijala usnesení o přezkumech a dala si závazek ke snížení administrativní zátěže. A také to provedla. Jsem ráda, že se to v této chvíli děje na celoevropské úrovni. Jsem hluboce přesvědčena o tom, že je to prospěšné pro všechny, jak pro veřejnou správu, tak pro občany, tak pro jednotlivé hospodářské subjekty.

A jsem ještě o to raději, že se v této věci shodujeme. Byla bych ráda, kdyby těch věcí ve společnosti, na kterých panuje takováto shoda průřezem politických stran, bylo více. Podporuji tedy navržené usnesení a prosím také vás o jeho podporu.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Děkuji paní místopředsedkyni. Nevidím nikoho dalšího přihlášeného do rozpravy. Končím tedy rozpravu. Požádám pana ministra, jestli se chce vyjádřit po proběhlé rozpravě. Pan ministr nemá potřebu se vyjádřit. Pan senátor Sefzig? Také nemá. Kolegyně a kolegové, přivolám znělkou nepřítomné senátory a senátorky do sálu, budeme hlasovat.

Budeme **hlasovat o návrhu, tak jak jsem přednesl pan senátor Luděk Sefzig**. V sále je aktuálně registrováno 52 senátorek a senátorů, kvorum je 27. Dovolte mi, abych zahájil hlasování.

Kdo je pro návrh, ať stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu, ať stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Konstatuji, že v hlasování pořadové číslo 8 se z 52 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 27 pro vyslovilo 42, nikdo nebyl proti, **návrh byl přijat**. Děkuji panu ministrovi Pecinovi za jeho první vystoupení v Senátu, zvládl ho bravurně.

V tuto chvíli se mi hlásí s právem přednostním pan senátor Jiří Stříteský.

Senátor Jiří Stříteský: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, prosil bych o 15minutovou přestávku na poradu klubu. Zároveň prosím členy klubu ODS do Frýdlantského salonku. Děkuji.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Děkuji, dovolte mi tedy, abych vyhlásil 15minutovou přestávku, sejdem se tady v 11.35 hodin. Děkuji.

(Jednání přerušeno ve 11.20 hodin.)

(V 11.33 hodin oznámil místopředseda Senátu Jiří Šneberger, že byl požádán klubem ODS o prodloužení přestávky o 10 minut do 11.45 hodin.)

(Jednání opět zahájeno v 11.45 hodin.)

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Kolegyně a kolegové, je 11.45, budeme po přestávce pokračovat v jednání.

Dalším bodem je

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 7/2009 Sb.

Tento návrh zákona jste obdrželi jako **senátní tisk č. 72**. Prosím paní ministryni spravedlnosti Danielu Kovářovou, aby nás seznámila s návrhem zákona. Prosím, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti Daniela Kovářová: Vážený pane předsedající, vážené senátorky, vážení senátoři, předkládám vám návrh zákona, kterým se mění zákon o soudních exekutorech.

Na úvod bych měla říci, co je obsahem návrhu, který předkládalo ministerstvo spravedlnosti do Poslanecké sněmovny. Jde o sankční novelu, která zpřísňuje dohled nad exekutory a zavádí zejména nová oprávnění pro ministerstvo spravedlnosti.

Vzhledem k tomu, že předpokládám velkou debatu o tomto návrhu zákona, dovolím si vypíchnout dva podstatné momenty, které v této sankční novele jsou. Tím prvním je oprávnění ministerstva spravedlnosti navrhopvat a jmenovat exekutory, a tím druhým oprávnění nebo pravomoc Nejvyššího správního soudu mít veškerá oprávnění nad kárnou odpovědností, tato sankční novela exekučního řádu tedy zavádí kárnou pravomoc.

Ostatní body, které v této sankční novele jsou, nejsou z našeho pohledu konfliktní a nepovažuji za nezbytně nutné se k nim úplně podrobně vyjadřovat.

Skutečností ovšem je, že tato sankční novela prošla Poslaneckou sněmovnou již v prvním čtení a za současného odporu a nesouhlasu některých dotčených subjektů, samozřejmě a pochopitelně exekutorské komory a zejména Nejvyššího správního soudu.

Moje postavení tady je velice obtížné. Já jsem poslouchala projevy, které jste tady, páni senátoři a paní senátorky, měli od rána, slyšela jsem pravdu, kterou jste tady říkali, že jsme vláda, která nemá politický mandát. Rozumím tomu, že ho nemám, nicméně mám vlastní názor, ať si o tom může kdokoli říkat cokoli. A když jsem se seznámila s tím, co jsem vám dnes měla předložit, pak cítím takové přesvědčení, že se vám s tímto přesvědčením musím svěřit.

Chci tím říci, že naprosto chápu ministerstvo spravedlnosti, proč k této sankční novele přistoupilo. Všichni si pamatujeme na počátek letošního roku, vzpomínáme si na debatu o exekutorské komoře, na excesy, které se staly. Rozumím obecnému přístupu, reakci veřejnosti, rozumím tomu rozhořčenému pohledu nad tím, co exekutoři dělají.

Na úplně jinou debatu a jinou úvahu je to, že jsme to asi byli my, kdo jsme jim kdysi dávno tato oprávnění dali. Chápu proto, že na začátku letošního roku sankční novela měla své oprávnění a že bylo třeba exekutorské komoře jasně a jednoznačně říci, že chtějí-li exekutoři tímto způsobem dále pokračovat, tak je třeba s tím něco udělat.

Na druhé straně mezitím došlo na exekutorském poli k jistému vývoji. Já normálně jako advokát s dvacetiletou praxí ze sebe chrlím informace a drmolím tak, že je mi špatně rozumět. Teď váhám, vážím každé slovo proto, abych vás přesvědčila o tom, že nejsem zlobbovaný, skrytý exekutor v tomto místě, že to není tak, že bych sotva sem přišla, mluvila za ně a v jejich zájmu. Tak tomu není.

Současně mám ze svého místa na mysli osud a budoucnost i dalších komor, zejména profesních právnických komor. Dovedu si tedy představit, pokud by sankční novela prošla v této podobě, jaký „signál“ by to byl, jaký by šel ve vztahu k jiným profesním komorám, jaké obavy, možná jaké lobbování z jiných komor by přišlo.

Proto vážím každé slovo, abyste rozuměli tomu, že tady neobhajuji obrovská oprávnění pro exekutorskou komoru. Jenom jsem považovala za svou povinnost říci, že i exekutorská komora cosi sama se sebou udělala.

Má nové vedení. To vedení to zatím, možná z mého pohledu, tak úplně neumí, protože je to úplně nové vedení. Není s nikým spojeno a možná se snaží. Třeba je tady šance vedení exekutorské komory nebo šance pro ně, aby ukázali, že ta nová exekutorská komora se bude chovat jinak. Možná ne. Jenom chci říci své přesvědčení, vyjádřit, že možná jsme novelu předložili do parlamentu příliš rychle a že možná nebyl úplně nejlepší ten v té době naprosto pochopitelný rychlý krok zkrácení všech ostatních procedur a přijetí té novely v prvním čtení. Současně když novela přenáší jistá oprávnění na Nejvyšší správní soud a Nejvyšší správní soud se těmto oprávněním brání, musím říci, že si dovedu představit kroky, které Nejvyšší správní soud podnikne v brzké době, pokud dneska sankční novela v Senátu projde.

Ministerstvo spravedlnosti proto minulý týden začalo na můj pokyn, přiznávám se, bylo to tak, seznámila jsem se s tou sankční novelou podrobně a měla jsem k ní výhrady, takže jsme začali rychle pracovat na pozměňovacím návrhu, atak trochu jsem věřila, že Senát si ten pozměňovací návrh osvojí. V krátkosti musím říct, že jsme tam měli dva body – totiž jmenování exekutorů, tak jak jsem se o tom zmínila na začátku, že sice by se to v jistém smyslu vracelo do rukou exekutorské komory, ale ne tak úplně, protože bychom tím pozměňovacím návrhem zavedli výběrové komise, ve kterých by byli zástupci – dva členové z řad soudců, dva členové z řad soudních exekutorů a jeden člen z řad zaměstnanců ministerstva spravedlnosti.

Druhou změnu, kterou jsme navrhovali, by bylo přenesení kárné odpovědnosti zpátky na exekutorskou komoru, nicméně ne do výlučné pravomoci, ale došlo by ke změně složení kárného senátu v tom smyslu, že jedna třetina kárného senátu by byla složena ze členů exekutorské komory, jedna třetina z řad soudců a jedna třetina z řad advokátů. S tím, že kárné řízení by bylo jednostupňové a opravným prostředkem by byla správní žaloba k Nejvyššímu správnímu soudu. Tyto pozměňovací návrhy jsme předjednali, jak s Nejvyšším správním soudem, tak s exekutorskou komorou, a výsledek, kdy jsem doufala v kladné přijetí, je takovým kompromisním řešením, kterým bychom řekli: Exekutoři, my vám nebereme všechny pravomoci, ale pozor, asi je tady takový dohled a takové záruky, že to, co se stalo v letošním roce a to, co se stávalo i dříve, to už se nestane.

Vím, jsem informována o tom, že tady za chvíli uslyšíte návrh na odklad účinnosti této sankční novely. Kdyby se mě někdo ptal na stanovisko ministerstva spravedlnosti k odkladu, tak musím říct, že je to velmi rozumný kompromis. Protože současně – a to je moje druhá velká výhrada, kterou jako právník cítím – v současné době v Parlamentu je velká novela exekutorského řádu a za situace, kdy jedna novela je v Senátu a jedna novela je v Parlamentu, tak mám s touto skutečností vnitřní problém jako právník. Možná, že to není úplně tak důležité, co vám říkám. Rozumím obavám z exekutorů, ale chtěla jsem před vás předstoupit, abyste věděli, že nejsem loutková, že mám svůj vlastní názor, a i když za mnou nestojí velká politická síla, tak jsem připravena čelit všem otázkám a svůj názor si u vás na této půdě zdůvodnit. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Děkuji, paní ministryně. Organizační výbor určil garančním a zároveň jediným výborem pro projednávání tohoto návrhu zákona ústavně-právní výbor, který přijal usnesení, jež vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 11/1. Zpravodajem výboru je pan senátor Jiří Oberfalzer, kterého prosím o přednesení zpravodajské zprávy. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Jiří Oberfalzer: Pane předsedající, paní ministryně, dámy a pánové. Ústavně-právní výbor se zabýval touto předlohou na svém řádném zasedání a zde projednávání této předlohy přerušil, a to z toho důvodu, že měl vážné pochybnosti o tomto způsobu řešení. Také zde zaznělo z předkládací zprávy paní ministryně – tato předloha vznikla tak trochu jako na objednávku, tak trochu jako trest exekuční komoře za to, že nevykonává řádně své pravomoci a že nedbá o etiku a právo ve svých řadách. Tyto výhrady a tato konstatování jsou zcela jistě namístě. Příkladů selhání známe spoustu, také zazněly v průběhu projednávání, kdy zejména kárné pravomoci exekutorská komora prakticky nekonala a zametala pod koberec zejména prohřešky nebo podněty, které se týkaly členů prezidia, čili to nekonání bylo zcela jistě účelové.

To všechno jsou svaté pravdy a myslím si, že bychom si měli v této souvislosti klást otázku, z jakého účelu, z jakého důvodu tuto komoru tedy vlastně máme. To, ji odlišuje od ostatních komor, nebo alespoň od některých komor, jako je třeba lékařská nebo advokátní, to je skutečnost, že exekutor je vlastně vykonavatel práva, je vykonavatel soudního rozhodnutí. Je tedy do jisté míry, nebo tedy skoro úplně osobou jednající ve jménu státu. Její chování tudíž, pokud není korektní a etické, padá na vrub státu.

Chápu, že se ministerstvo v minulosti pokusilo za ten stát také konat. Navrhlo novelu, která, když to mám zjednodušit, vyprazdňuje některé klíčové pravomoci té komory. Pravomoc přijímání členů, pravomoc kárnou. V té novele jsou i některé další věci, jako je zavedení nucené správy nad komorou, což mně přijde docela rozumné v souvislosti s tím, co jsem zde říkal a možná, že by to byl instrument, který by na to bohatě postačoval, pokud by to zavedení pravomoci zahrnovalo i nečinnost v kárném řízení.

Novela zavádí také správní delikty komory a to je opět užitečný nástroj, který kdyby zahrnoval nečinnost nebo nedostatečnou činnost v kárném procesu, mohl by být tento instrument použit. Tak tomu ovšem není. My zde natrvalo odebereme komoře některé pravomoci. Jistě nějakým dalším zákonem nebo novelou, můžeme tyto pravomoci jí vrátit. Já jsem kladl otázku, proč nezavádíme instrument, který třeba dočasně pozastaví činnost komory nebo který umožní ministerstvu, aby efektivně zasáhlo, když uvidí, že se děje nepravost. Toto řešení trvalého charakteru je vlastně systémově vzato velmi podivné.

Když si navíc uvědomím, že v komoře, která po vstupu této novely v účinnost prakticky bude takovým spolkem přátel exekucí, protože ona bude sdružovat, vzdělávat a to bude asi tak všechno. Tak je tady otázka, proč má mít povinné členství. To skutečně jsou věci, kterým nerozumím a myslím si, že to ze systémového hlediska je velmi pochybné. Je to mimo jiné důsledek toho, že tato předloha vznikla poměrně akutně na okamžitou poptávku. Byla stejně rychle projednána a Senát teď stojí před tím, že se má k tomuto – odpusťte ten výraz – poněkud zbrklému procesu – připojit svým souhlasem.

Mluvím o tom tak obšírně, protože to skutečně bylo všechno obsahem diskusí při projednávání tohoto tisku v ÚPV. V mezičase byly učiněny dva pokusy nějakým pozměňovacím návrhem tyto věci opravit. Ten mně nejsympatičtější vznikl včera, nicméně naše legislativa odmítla, po právu myslím, se pod to podepsat nebo dát v tak krátké době kvalifikovaný názor. A samozřejmě bez názoru legislativy se také velmi těžce hlasuje pro nějakou docela zásadní změnu té předlohy, byť vykazuje znaky výrazného zlepšení toho způsobu. Neboť by – a teď mluvím o něčem, co nemáme na stole – de facto naplnila sankční rovinu této ideje, ale současně by komoru ponechala u veškerého toho dění.

Řešení, které máme na stole a proti němuž pochopitelně protestuje exekuční komora jako taková, faktum je, že tento trest vlastně směřuje k tomu předchozímu vedení a ponese ho to současné. To je ale dejme tomu marginálie. Protestoval také Nejvyšší správní soud. Nikoli jenom pro to, jak se mu podsouvá v našich debatách, že by dostali moc práce, ale mimo jiné také proto, že tam není dostatečně řešena procesní stránka věci. A mimo jiné v této předloze existuje dvojinstanční kárné řízení a příslušná ustanovení, na která tato novela odkazuje pro právě kárné řízení před správním soudem, čili v zákoně o správním soudu toto dvojinstanční řešení není, takže přinejmenším odvolací řízení nemá vlastně žádnou oporu v daných předpisech, ale odkazuje jen na nějaké přiměřené použití. Jistě by se to vyřešit dalo, ale je to jenom otázka toho, jak věc není důkladně propracována a jak vznikala celkem horce.

Zvažovali jsme tedy, zda přijmeme k rychlé novele ještě rychleji připravený pozměňovací návrh bez důkladné analýzy naší legislativy, nebo zda ji máme zamítnout a počkat si na novelu, která se projednává právě v PS v řádném procesu a je tedy ještě šance všechna tato ustanovení po důkladné analýze do ní zapracovat. Anebo jestli vytvoříme situaci, že odročením účinnosti této novely dáme určitý prostor Poslanecké sněmovně, aby v klidu tu novelu zpracovala, případně do ní převedla některá ustanovení z tohoto materiálu, který projednáváme. A v klidu a jistotě, že od 1. ledna příštího roku by, když se nic nepodaří, toto vstoupilo v platnost, by mohla projednávat řádnou novelu.

Nakonec v hlasování těsnou většinou zvítězil návrh, abychom navrhli plénu vrátit Poslanecké sněmovně tento návrh s pozměňovacím návrhem, který pokud dojde k podrobné rozpravě, zde ještě předložím. Jenom budu avizovat, že jeho smyslem bude odložení účinnosti. A to sice na 1. ledna 2010. Vznikl by tak prostor pro to, aby se touto věcí ještě bylo možno řádně zabývat. Pokud by sněmovna již v tom nic nevykonala, tak přinejmenším nově složená sněmovna by měla ještě možnost nějakým způsobem do této předlohy zasáhnout a třeba její základní povahu pozměnit.

Dovolte tedy, abych ukončil a konstatoval, že ÚPV navrhl plénu vrátit tento návrh Poslanecké sněmovně s pozměňovacím návrhem. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Já děkuji, pane senátore, jenom upozorňuji, abyste si z přílohy 72/01, což je stanovisko ÚPV, ten záznam z jednání, to je pravděpodobně omyl, tam má být usnesení. To znamená, opravte si nadpis na žlutém materiálu, který vám byl rozdán před několika minutami na stůl, místo záznam z jednání tam má být – usnesení.

Takže kolegyně, kolegové, ptám se, jestli někdo navrhuje podle § 107 jednacího řádu, aby Senát vyjádřil vůli návrhem zákona se nezabývat. Nevidím nikoho, kdo by toto navrhoval, a otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy se hlásí pan senátor Kubera. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Jaroslav Kubera: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, tento zákon vznikl zcela zjevně podle syndromu upadlého lyžaře. Jestli nevíte, co je syndrom upadlého lyžaře, tak vám to osvětlím, protože jsme toho tady velmi často svědky.

Je to tak, že když v Čechách upadne lyžař, tak druhý den se objeví v novinách článek a třetí den dá některý poslanec nebo senátor návrh zákona o povinném nošení přileb. Takto se u nás dělá legislativa bez jakéhokoli vnitřního přesvědčení, že něco potřebujeme, ale téměř vždycky na základě jednotlivého jevu, který vyvolá okamžitě takovou reakci. Podobně je tomu i s tímto zákonem.

Exekutorská komora fungovala, jak fungovala, fungovala úplně přesně tak, jak jsme jí to před léty řekli. To jsme byli v jiné situaci, věřitelé byli v tíživé situaci a dlužníci z toho měli legraci a neplatili. Inu tak se zákonodárci rozhodli, že tomu učiní přítrž a v podstatě zprivatizovali to, co má normálně dělat stát. To není u nás nic zvláštního, u nás většinou stát to, co má dělat, to nedělá, a co dělat nemá, do toho se montuje. To je typické, dělá to mimochodem i Evropská unie.

Takže se udělal poměrně benevolentní zákon, který založil exekutorství na byznysu, a pak se všichni divili, když tomu tak bylo. Já se tomu vůbec nedivím, a kdybych byl exekutor, tak bych se choval stejně. Já bych tady mohl vyprávět o mnohých excesech, se kterými se setkávám v praxi, ať je to případ, kdy z pokuty 500 korun vznikl výsledek 25 tisíc, který rodina musela uhradit, nebo kdy exekutor vymohl

peníze a neposlal je tomu, pro koho je vymohl a podobně. Ale tady byl hlavní důvod ten, že exekutoři nesplnili to, co měli podle vyhlášky, a to je databáze exekucí. Ta situace v komoře byla, jaká byla, teď je dejme tomu trošku jiná, a ta novela sem přišla a hned začal kolem ní velký cvrkot.

Já jsem jenom za včerejšek měl desítky telefonů ze všech možných stran. Lobbovali ti či oni. Já jsem vůči tomu velmi imunní, a snažím se nad věci povznést, protože vždycky vím, že v tom jsou nějaké osobní nebo skupinové zájmy někoho, kdo to potřebuje tak, jak to potřebuje.

Ostatně i tady tomu bylo tak, původní přesvědčení, co s tím udělat, najednou zmizelo a během několika minut se otočilo úplně naopak, nebudu jmenovat kluby, ve kterých se to stalo. Jeden den jsme pro, druhý den jsme proti.

Samozřejmě ten zákon má i politický náboj. Momentálně se líbí, protože ty excesy jsou široce v médiích publikovány, tak teď zase uděláme něco hezkého pro ty postižené, takže ukážeme těm exekutorům, zač je toho loket.

Důvod, proč jsme navrhovali v ústavně-právním výboru posunutí účinnosti, byl velmi prozaický. Ve sněmovně leží další – což je také zvláštní – novela, která řeší věcné stránky exekucí. Mimochodem je mnohem důležitější než tato, protože ta řeší to, co je podstatou toho. My jsme předpokládali, že když posuneme účinnost – protože jinak ten zákon bude účinný dnem vyhlášení a bude podle něj konáno, pak bude opravován a vrátí se nám v takové či onaké novelizaci, protože ten tlak se zvětší a bude se znovu měnit. Já si myslím, že zákony se mají přijímat tak, aby se nemusely měnit hned druhý den. Takže představa byla taková, že to, na čem se dohodnou exekutoři eventuálně s ministerstvem, se vsune do té druhé novely a udělá se z toho jeden tisk.

Někteří ale hodně pospíchají, takže je to tak, jak to je. A převažuje názor to schválit, protože pro veřejnost to bude velmi hezké gesto – „konečně si na ty exekutory někdo došlápl“, protože kdo by měl ty exekutory rád.

Mě trápí jiné věci. Například to, že exekutor podle zákona může zablokovat v podstatě celý majetek dlužníka, což se také děje, přičemž pohledávka je třeba 60 000 Kč a je zablokován majetek v hodnotě několika miliard, je obstaven na katastrálním úřadě. To je to, co mně vadí mnohem víc. Vadí mi i to, že exekutor může nařídit srážky z platu – tento velký přežitek z doby socialismu, kdy bylo všechno všech a zaměstnavateli to bylo jedno. Dnes je zaměstnavatel soukromý a já se ptám, co má zaměstnavatel společného s tím, že zaměstnanec si vzal na něco půjčku, kterou nezaplatil a on mu má za trest za peníze toho zaměstnavatele strhávat z platu. A vůbec to není levné, protože teď to ještě nabude, budou to tisíce případů a účtárny budou muset nabírat další a další lidi. Není k tomu nejmenší důvod. Vztah mezi zaměstnavatelem a exekutorem, pokud se exekuce netýká firmy, je nulový. Je to vztah mezi exekutorem a zaměstnancem. Ale jak jsme si zvykli, a zvykl si tak i stát, i stát dělá to, že když má problém, obstaví mzdu a nařídí srážky ze mzdy. A to i v případech, kdy do toho tomu zaměstnavateli také nic není. A námitka je – vždyť to tak vždycky bylo. Tady byla spousta věcí „vždycky tak“ a možná zase „vždycky tak“ bude, ale je to podle mého názoru špatné.

Takže já vidím v té druhé novele daleko větší problémy, a prosil jsem paní ministryni, aby už teď jednali ve sněmovně, předtím, než to přijde do Senátu, aby se vyhnuli tomu, že tady budeme zase během několika hodin – v podstatě to, co se dělo teď, že během několika hodin se ta situace měnila, zpracovával se pozměňovací návrh na ministerstvu, který nemohl být zpracován kvalitně, jednoduše z časových důvodů. Kromě toho se do toho návrhu dostaly věci z druhé novely, zřejmě z obavy, jestli projde ta druhá novela.

To, že je exekutorů asi 125 a mají komoru, je samo o sobě docela směšné. Ale to je problém komor jako takových. Exekutoři namítali, že to bude teď jinak v každé komoře. Já jsem zastáncem toho, že každá komora má mít dobrovolné členství, protože ono je samozřejmě povinné členství pohodlnější, přináší jisté peníze od členů, když je dobrovolné, tak ti členové přemýšlejí, jestli jim ta komora k něčemu je.

Znovu opakuji, co bylo důvodem návrhu ústavně-právního výboru – vytvořit prostor, aby se to v klidném čase zpracovalo v PS. Tento návrh by byl poté obsolentní a nabyl by účinnosti. Pokud nabude účinnosti ihned, tak dnem, kdy vyjde ve Sbírce zákonů, se podle něj budeme nuceni všichni chovat. A on tak nezůstane, on se stejně změní, takže v tom by byl akorát chaos. Takže vás prosím o podporu tohoto pozměňovacího návrhu ÚPV. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Děkuji, pane senátore. V tuto chvíli má právo vystoupit paní senátorka Paukrtová s přednostním právem jako předsedkyně klubu. Nechce využít svého práva, takže další řádně přihlášenou je paní senátorka Jiřina Rippelová. Prosím, paní senátorko, máte slovo.

Senátorka Jiřina Rippelová: Pane předsedající, kolegyně a kolegové, já bez ohledu na gesto veřejnosti dávám návrh na schválení návrhu zákona ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou. Děkuji.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Děkuji, paní senátorko. Dalším přihlášeným je pan senátor Jiří Žák. Prosím, pane senátore.

Senátor Jiří Žák: Pane předsedající, paní ministryně, kolegyně a kolegové, já budu velmi stručný, protože velkou většinu toho, co jsem chtěl říci, řekl kolega Kubera. Máme před sebou návrh novely zákona a já vidím jeden problém. Ten návrh není zcela dokonalý, a rozhodně má své opodstatnění. Problém vidíme v tom, že v PS ve druhém čtení v tomto okamžiku máme současně další novelu téhož zákona. Já jsem se chtěl jenom přiklonit ke stanovisku, které zaujal ÚPV, odročit účinnost do 1. ledna příštího roku. Dále nemá cenu to rozebírat. Děkuji.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Děkuji, pane senátore. Nyní má slovo paní senátorka Soňa Paukrtová.

Senátorka Soňa Paukrtová: Pane předsedající, paní ministryně, dámy a pánové. Já jsem k tomu chtěla říci pouze několik málo slov. Také se přikláním k pozměňovacímu návrhu, který odkládá účinnost návrhu tohoto zákona. Ale chtěla bych říci ještě dvě jiné věci.

Týkají se projednávání tohoto návrhu zákona. Jistě jste si povšimli, že byl projednán podle § 90 jednacího řádu PS. Využívat tento paragraf k sankční novele mi připadá poměrně hodně zvláštní postup. Mám za to, že § 90 je vyhrazen zcela jiným otázkám, které se týkají dejme tomu národní bezpečnosti, rozhodně se mají týkat zákonů, které opravdu mají dopad na celou řadu záležitostí. Projednávat pod tímto systémem sankční novelu mi připadá zvláštní.

Navíc při projednávání v ÚPV jsme se dozvěděli, že zákon nebyl projednán řádným legislativním procesem. Ještě před tím, než přišel do PS, některá povinná místa se nemohla vyjádřit. Navíc tam byl postoj Nejvyššího správního soudu, který nás upozorňoval, že tato sankční novela bude velmi obtížně proveditelná.

Takže to jsou důvody, které mě vedou k tomu, abych hlasovala pro pozměňovací návrh.

Jinak bych řekla ještě jednu věc. V tuto chvíli projednáváme na ÚPV můj návrh změny jednacího řádu Senátu, Poslanecké sněmovny a ústavy. Myslím si, že do toho ještě v rámci legislativního procesu zapracuji prodloužení lhůty pro Senát na 60 dnů, protože i tento případ ukazuje, že 30 dnů v případě komplikovaných zákonů, které navíc jsou projednávány velmi zvláštním legislativním postupem, nemusí stačit.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Děkuji paní senátorce Soně Paukrtové. Nyní je v pořadí přihlášený pan senátor Jiří Čunek.

Senátor Jiří Čunek: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, můj důvod, proč chci podpořit návrh ústavně-právního výboru, to znamená prodloužit účinnost, je jiný, než byly řečeny důvody, s kterými souhlasím, zvláště s těmi, které řekla paní senátorka Paukrtová. Ten je, že jiné závažné problémy, které exekutoři a jejich způsob chování přinášejí, nebo spíš se dopouštějí na našich spoluobčanech, snad ne na nás, ale na mnohých lidech, i nás se to samozřejmě může týkat, se neřeší tímto zákonem, touto novelou.

To znamená, že my teď schválíme novelu a pak budeme chtít v té další, která je nedokonalá, vycizelovat všechny ostatní věci, domluvit se na nich, a těch je skutečně hodně, a jsou velmi závažné, podle mě jsou ještě závažnější, než to, co máme řešit teď, a ty řešit nebudeme. Takže je to novela za novelou.

Já jsem přesvědčen a nabyl jsem dojmu, a tím se nechci předkladatelů nijak dotknout, že proces projednávání nebyl zcela standardní v jednotlivých odborných skupinách, kterými měl projít. To za prvé. Za druhé, že všichni ti, kterých se to týká, to znamená především exekutorská komora, která byla přítomna na jednání ÚPV, si jsou vědomi pochybení, které exekutoři způsobili a snaží se je teď preventivně napravit, aby nedopadli ještě hůře.

Takže já jsem pro novelu tohoto zákona, zcela jednoznačně pro novelu masivnější, řádně projednanou. A proto budu dnes hlasovat pro návrh ústavně-právního výboru, tzn., dnes nechci podpořit tento zákon, a chci hlasovat o ústavně-právním návrhu. Děkuji.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Děkuji panu senátoru Čunkovi, a nyní zatím poslední je přihlášen pan senátor Miroslav Antl. Prosím, pane senátore.

Senátor Miroslav Antl: Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem z ÚPV, a mohu potvrdit, že jsme asi nejvíce diskutovali o kárné odpovědnosti exekutorů, o tom, proč by v tom kárném senátu neměli být exekutoři, proč by to mělo být svěřeno Nejvyššímu správnímu soudu. Já si myslím, resp. jsem přesvědčen, že samozřejmě námitka pana předsedy Nejvyššího správního soudu je logická, protože by šlo o práci navíc, a navíc velmi složitou práci při různých jiných tlacích, ovšem já i lidé z mého volebního obvodu vnímáme chování některých exekutorů jako arogantní a někdy možná až zločinné. Jediná její obrana je stížnost na jejich chování a vyvození důsledné kárné odpovědnosti, k čemuž, jak jsme slyšeli, na ústavně-právním výboru nedochází. Ta kárná odpovědnost nefunguje, a v tuto chvíli by měl nastoupit jiný orgán, který by měl kárnou odpovědnost dovodit.

Jako právník vnímám složitost obou souběžných norem, resp. novel, jako senátor a zástupce občanů svého regionu volám po schválení tohoto právního předpisu bez jakéhokoliv odkladu účinnosti. Jsem přesvědčen, že odložení účinnosti by spíše vyvolalo právní zmatek, protože není jistota, jak dojde ke schvalování v rámci Poslanecké sněmovny.

Jinak se připojuji k návrhu schválit beze změn a souhlasím s paní kolegyní senátkou Soňou Paukrtovou, protože se pokládám za velmi rychlého právníka, ale 30 dní na prostudování a prodiskutování takových novel je skutečně krátká doba, vzhledem k tomu, že je jich více. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Děkuji panu senátoru Antlovi, nyní je přihlášen pan senátor Vladimír Dryml. Prosím, pane senátore.

Senátor Vladimír Dryml: Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, budu jenom krátce mluvit o některých věcech. Za prvé bych se chtěl vrátit k tomu, co tady zaznělo. Povinné nošení přileb zachránilo spoustu životů. Já o tom vím velmi moc a velmi dobře, protože pocházím z oblasti, kde k těmto úrazům dochází.

Za druhé, to tady také zaznělo, exekutorství je super byznys. Ano, super byznys pro skupinu vyvolených a do dnešního dne nepostižitelných. Proč se pospíchá? To je jednoduché. Protože to postihuje stále více lidí. I v dnešní době je to hrozící stále větší nezaměstnanost, ztráta zaměstnání, hospodářská krize. Postihuje to stále větší skupiny občanů, a ty samozřejmě chtějí po nás po politicích, abychom se jich nějakým způsobem zastali. Neříkám, že se budeme zastávat všech lidí, kteří neplatí, to rozhodně ne, ale jsou tady objektivní důvody, a všichni to víme z médií, jak exekutoři, a to tady také zaznělo, pro pár desítek korun nebo i tisíc se zastavují milionové majetky a spousta lidí žaluje stát.

Proto si myslím, aby se předešlo těmto věcem, tak by bylo vhodné, aby se co nejrychleji přijala tato novela. Domnívám se také, že postupovat krok po kroku je někdy lepší a hlavně rychlejší, než radikálnější, ale samozřejmě někdy i pomalejší postup. Je to především hlavně jasný signál exekutorské komoře. Je to reakce na chování komory, která až teprve pod hrozbou toho, že padnou některé její pravomoci, začíná vyjednávat a chová se tak, jak se chová. Je otázkou, proč se tak nechovala exekutorská komora již dříve.

Kdo zasel vítr, sklízí bouři. A to je reakce z Poslanecké sněmovny, a doufám, že i tady ze Senátu, na chování těch exekutorů. Nechci je házet všechny do jednoho pytle, ale víme dobře, že takoví exekutoři tady jsou. Již dneska jsme tady řešili, co je ze dvou zel horší. Již jednou jsme to zde zažili. Odložit, nebo rozhodnout ku prospěchu všech občanů České republiky? Důsledná kontrola je důležitá i pro exekutory, a proto se domnívám, že bychom měli přijmout návrh zákona tak jak je, i když se to možná paní ministryni, bývalé advokátce, nebo i současné možná nelíbí. Děkuji.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: V tuto chvíli je přihlášen pan senátor Karel Šebek. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Karel Šebek: Pane předsedající, paní ministryně, kolegyně a kolegové, já bych mohl uvést řadu příkladů toho, kdy v rámci exekuce nejde o naplnění práva, ale o prosté využití toho, že paragrafy jsou pohříchu hodně zakroucené. Pro své rozhodnutí se v tomto případě budu řídit starým příslovím, že

odklad je horší než lenoch, protože myslím na ty osudy, které by naším odkladem mohly mít zkomplikovaný život, a já si myslím, že je potřeba konat. Děkuji.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Děkuji panu Karlu Šebkovi. Ještě jednou je přihlášený pan senátor Jiří Čunek, prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Jiří Čunek: Pane předsedající, paní ministryně, kolegyně, kolegové, ve mně vzniká dojem, jako by ÚPV, tak jak diskutoval o té věci, chtěl podpořit snad ta špatná jednání exekutorů, která skutečně jsou jistě někde za hranicí trestního zákona, tzn., že ty lidi mají zavřít, a ne je řešit nějakým kárným řízením. Ale jsem přesvědčen o tom, že tato novela neřeší ty podstatné věci, dobře, špatným způsobem, kterým neřešila komora některá kárná řízení atd., tak jiným špatným způsobem teď to chceme řešit.

Už teď víme, na ÚPV výboru vznikla diskuse, že obě části, tzn. soud i komora, se začínají shodovat na nějakém, a myslím, že i ministerstvo spravedlnosti, na nějakém novém způsobu, kdy by skutečně byly dva stupně, tím druhým by byl až skutečně soud, tím prvním by byla exekutorská komora, advokát atd., tzn. bylo by to řešení skutečně komfortní a myslím si, že správné. Ale ty věci, které občany skutečně nejvíce tíží, tzn., že z 500 korun je 25 000 atd., kdy se zabavuje celý majetek kvůli tisícikoruně, vznikají z toho ohromné problémy, to se neřeší.

Ano, tou salámovou metodou budeme chtít, tím skládáním koleček budeme chtít vytvořit pořádný salám, to se mi skutečně nezdá. To se mně hlavně nelíbí, že neřešíme největší problémy právě pro ty občany, o kterých mluvíme. Ano, mně se to nelíbí a je to jedno z těch protikrizových opatření, kdy se exekují baráky dvěma nezaměstnaným lidem, kteří mají půjčku, nedojde k odkladu splátky apod., to se nevyřeší tímto způsobem. A to mě trápí.

Jsem spíš pro to, aby novela, která je ve sněmovně, prošla řádnou diskusí, prošla i našimi návrhy, které můžeme přes své politické strany dát do sněmovny, a pak přijde kvalitní návrh, který bude jiný, než ten, který je tady. A my všichni pro něj budeme hlasovat, protože to, co je teď tady, tak už teď víme, že není správné, že je nedokonalé. A já si myslím, že velmi rychle tímto tlakem, tím vrácením do sněmovny, může dojít k tomu, že nám přistane na stůl dobrý, profesionálně udělaný zákon. Proto zastávám tento názor. Ne proto, abych chránil nějakého exekutora, k těm skutečně pohříchu nakloněn nejsem. Děkuji.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Děkuji, pane senátore. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan senátor Luděk Sefzig.

Senátor Luděk Sefzig: Děkuji za slovo. Já vás dlouho nezdržím, jenom jsem chtěl poznamenat, že bych velmi přivítal, kdyby na téma exekutorské komory některý z výborů, nejspíše asi ústavně-právní výbor, si osvojil možnost a vykonal tady veřejné slyšení. Do Senátu totiž většinou kandidují lidé, kteří nejsou obtěžkáni dluhy kvůli tomu, aby nebyli úplatní. A proto známe i všechny ty příběhy, a známe jich mnoho, spíše zprostředkovaně. A možná širší diskuse na téma „exekutorská komora“ nejenom v souvislosti s tímhle tím devadesátkovým políčkem, které si asi exekutorská komora pohříchu zasloužila, a proto by bylo možná vhodné toto veřejné slyšení v Senátu uskutečnit. Velmi bych se přimlouval, kdyby to někdo učinil.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Děkuji, pane senátore. Dále je přihlášen místopředseda Senátu pan senátor Milan Štěch. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Místopředseda Senátu Milan Štěch: Děkuji, pane řídící. Dobrý den, vážené kolegyně, vážení kolegové, paní ministryně, já jenom poznámku.

Víte, my se tady bavíme o této problematice, ale bavíme se o ní v době, kdy se vyvíjí velice nepříznivě situace z pohledu řady občanů. A já jsem zaznamenal, že v okolních zemích, zejména ve Spolkové republice Německo, se přijímají opatření, vytvářejí se určité finanční zdroje, aby se pomohlo občanům, kteří se dostávají do tlaku od věřitelů proto, že z důvodu krize nejsou schopni plnit své závazky. U nás nic takového nemáme. Já bych spíš čekal, že exekutiva s tímto přijde.

A druhou věcí, o které se tu příliš nehovořilo, je to, že enormně začíná narůstat – aspoň to slyším od firem – druhotná platební neschopnost. A do této druhotné platební neschopnosti se dostávají zejména menší a střední firmy z toho důvodu, že jim nejsou uhrazeny jejich pohledávky. A další věc, která je. Firmy samozřejmě měly nějaký byznysplán, zakázková náplň výrazně „slétla“ dolů a jsou pod tlakem, který nezavinily. Krizi prostě v žádném případě nezpůsobily, ani k ní nepřispěly, ale odnášejí to. A na konci stojí exekutoři, kteří tady od nás mají svěřenou určitou moc, a chovají se, jako kdyby krize vůbec nebyla.

A já si myslím, vážené kolegyně a vážení kolegové, že když nejsme schopni udělat komplexní zákon, který je v Poslanecké sněmovně a který by řešil právě některé tyto excesy rychle, tak aspoň upozornění touto formou bychom tady schválit měli. Když totiž neuděláme nic, tak všechny skupiny, které jsem tady jmenoval, které mají problémy z důvodů, které nezavinily, necháme na holičkách. A to je špatný vzkaz od nás, a my se de facto postavíme na stranu poměrně malé a úzké skupiny lidí oproti všem těm ostatním, kteří se dostali do rizika.

Jde tedy i o poselství našeho Senátu, naší horní komory k těm, kteří jsou dneska postiženi, že na ně myslíme a že jim chceme trochu pomoci v tom, co nezavinili. Proto pro tento návrh budu hlasovat.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Děkuji, pane místopředsedo. Dále je ještě přihlášena paní senátorka Soňa Paukrtová.

Senátorka Soňa Paukrtová: Pane předsedající, paní ministryně, já si myslím, že tady dochází docela, nechci říci k dezinformaci, ale podívejte se. Myslím si, že exekutoři nemohou žádným způsobem řešit druhotnou platební neschopnost, oni jsou až na konci celého toho procesu. Já si prostě nemyslím, že pomůžeme občanům této republiky tím, že schválíme nefunkčně vlastně neaplikovatelný zákon. Myslím si, že je třeba, ať už za jakékoliv situace, pokusit se, pokud možno ještě nyní v třicetidenní lhůtě tyto zákony dát jakž takž do pořádku, abychom se pod ně mohli podepsat. To je podle mého názoru smysl sdělení ústavně-právního výboru, který vám většinově navrhuje posunout účinnost.

Já jsem si samozřejmě vědoma toho, že Poslanecká sněmovna, i díky našemu dnešnímu hlasování, už prostě zasedat nebude a v červenci nejspíš tu velkou novelu prostě neprojedná. Přesto přese všechno si myslím, že to není důvod k tomu, abychom tady schvalovali zákon, o kterém si nejsme jisti, jestli vůbec bude aplikovatelný.

A pokud jde o to, co tady říkal pan místopředseda Štěch. Já s ním velmi souhlasím. Myslím si, že nejen že se podniky dostávají do druhotné platební

neschopnosti, ale dokonce i podniky, které jsou poměrně významné, třeba z mého senátního obvodu bižuterní průmysl má neuvěřitelné problémy s běžným úvěrováním běžných bank.

A v duchu si říkám, že celou tuto situaci v podstatě řešíme sankční novelou a neřešíme daleko složitější a daleko větší problémy.

A v závěru jsem chtěla říci ještě jednu věc. Musím říci, že velmi děkuji paní ministryni spravedlnosti za její, řekla bych lidský projev k tomuto návrhu zákona, kde jasně řekla své stanovisko. My se s tím tady zas tak často nesetkáváme. A myslím si, že to bylo přesné popsání toho, o čem tento zákon je.

Pevně doufám, že byť přechodná vláda, přesto přijde s řešením skutečných problémů, které trápí občany této země. Děkuji vám.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Děkuji paní senátorce Paukrtové. Hlásí se ještě pan senátor Vladimír Dryml.

Senátor Vladimír Dryml: Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, paní senátorky, páni senátoři. Já opravdu nevím, proč by zákon, který tady schválíme, a podepíše prezident, mohl být neaplikovatelný. Asi tomu moc nerozumím, ale prostě zákon je zákon, a měl by se dodržovat. To za prvé.

A za druhé. Zákony by se měly dělat pro lidi. Pro lidi, ne pro ústavně-právní výbory, ale pro lidi a pro naše voliče, páni senátoři a paní senátorky! A my jsme tady od toho, abychom hájili zájmy našich voličů. I když se někdy možná s nimi rozcházíme, tak přece jenom by měl zvítězit zájem voličů. A je zájmem všech voličů v České republice, aby se už konečně v exekucích udělal pořádek, a zní to z levice i z pravice. To znamená, že něco je v nepořádku. Abychom čekali na to, že nějaká novela možná bude, možná nebude, protože v červnu to skončí, pak kdoví jak se to sejde, jestli kdy zasedne nová Poslanecká sněmovna, a to všechno nahrává tomu, aby se celá záležitost dále oddalovala více a více.

My dobře víme, že je to nedokonalé. A já už jsem tady jednou říkal, že ze dvou zel je lépe vybrat to menší. A je lépe vybrat to menší a dát jasný signál exekutorské komoře, že by se měla více podílet – a vážím si toho, že tady zazněl názor na veřejné slyšení – aby se exekutorská komise více zapojila do tvorby některých zákonů po stránce odborné.

Ale v dnešní době – a to tady řekl pan senátor Štěch – většina občanů potřebuje alespoň určitou minimální ochranu. A my ji dejme našim voličům. Děkuji.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Děkuji panu senátorovi Drymlovi. Do rozpravy se již nikdo nehlásí, končím tedy rozpravu. Zeptám se paní ministryně, jestli si přeje vystoupit k proběhlé rozpravě. Paní ministryně si nepřeje vystoupit k proběhlé rozpravě. Zeptám se tedy pana senátora Oberfalzera, ten si přeje vystoupit k proběhlé rozpravě. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Jiří Oberfalzer: Děkuji. Pane předsedající, v naší diskusi vystoupilo 8 senátorů, z toho tři dvakrát. Zazněly názory, které podporují přijetí této předlohy bez odkladu, i názory, které se zastávají aspoň kompromisního odkladu účinnosti této novely. Zazněly názory, že by tato novela měla řešit platební neschopnost, a také důležité názory, že zákony přijímáme pro voliče. A teď teda budeme muset začít rozlišovat, které zákony jsou pro které voliče. Jestliže stojíme v situaci, že máme vybírat mezi dvěma zly, pak si kladu otázku, jestli bychom přece jenom neměli hledat raději dobro, než vybírat menší zlo.

Ale tím končím své mírné ironie a sarkasmy.
Fakt je, že zazněl návrh – schválit; a ve hře je též návrh ústavně-právního výboru – vrátit s pozměňovacími návrhy.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Děkuji, pane senátore. Ten bychom řešili, pokud bychom se dostali do podrobné rozpravy.

Kolegyně a kolegové, vzhledem k tomu, že zazněl návrh schválit, přistoupíme k hlasování. Pozvu nepřítomné senátorky a senátory do sálu.

Kolegyně a kolegové, byl podán návrh **schválit návrh zákona, ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou**. Aktuálně je registrováno 67 senátorek a senátorů, kvórum je 34. Dovolte mi, abych zahájil hlasování.

Kdo je pro návrh, ať stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu, ať stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Kolegyně a kolegové, konstatuji, že v hlasování pořadové číslo 9 ze 69 přítomných senátorek a senátorů při kvóru 35 se pro vyslovilo 55, proti byli 4.

Návrh byl přijat.

V tuto chvíli si uděláme přestávku na oběd a sejdeme se zde ve 13.45 hodin, kdy bude pokračovat plenární schůze.

(Jednání přerušeno ve 12.41 hodin.)

(Jednání opět zahájeno ve 13.46 hodin.)

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Vážené kolegyně a kolegové, prosím, abyste zaujali svá místa. Jsme usnášeníschopní, a já zahajuji přerušené jednání dalším bodem podle našeho programu, kterým je

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky
a vládou Singapurské republiky o letecké dopravě**

Vládní návrh jste obdrželi jako **senátní tisk č. 48** a uvede ho v zastoupení ministr dopravy paní ministryně spravedlnosti Daniela Kovářová, které tímto uděluji slovo.

Ministryně spravedlnosti Daniela Kovářová: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, předkládám vám k zastoupení pana ministra Slamečky k ratifikaci Dohodu mezi vládou České republiky a vládou Singapurské republiky o letecké dopravě. Podstatou této dohody je navázání přímého leteckého spojení mezi oběma státy a jde o to, že mezi Českou republikou a Singapurskou republikou už jedna taková dohoda je z roku 1971, ale jde o dohodu zastaralou, proto ČR uzavřela dohodu novou.

Podstatné informace vypadají tak, že 19. prosince 2007 vyslovila s uzavřením této dohody souhlas vláda a dohoda byla podepsána s výhradou ratifikace 19. ledna 2009. Tato smlouva má mezinárodní charakter, tedy mezinárodní smlouvy prezidentské kategorie a nebude mít žádný dopad na výdaje ze státního rozpočtu.

Z tohoto důvodu prosím Senát, aby vyslovil souhlas s ratifikací Dohody. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Také já vám děkuji, paní navrhovatelko. Prosím vás, abyste zaujala místo u stolku zpravodajů.

Dále návrh projednal výbor pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost. Tento výbor přijal usnesení, jež jste obdrželi jako senátní tisk č. 48/2. Zpravodajem výboru byl určen pan senátor Jaroslav Sykáček. Garančním výborem je výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu. Tento výbor přijal usnesení, jež jste obdrželi jako senátní tisk č. 48/1. Zpravodajem výboru je pan senátor Jiří Nedoma, kterého nyní žádám, aby nás seznámil se zpravodajskou zprávou.

Senátor Jiří Nedoma: Vážený pane předsedající, paní ministryně, kolegyně a kolegové, omlouvám se za krátké zdržení, než jsem našel zprávu a usnesení VHZD k Dohodě mezi Českou republikou a vládou Singapurské republiky o letecké dopravě, neboť jsem byl požádán kolegyní Janáčkovou, která byla zpravodajkou na hospodářském výboru, abych ji v tomto zastoupil.

Obecně lze říci, že Singapur je jedním z nejvýznamnějších obchodních partnerů ČR v jihovýchodní Asii a je zdaleka největším odbytištěm českého zboží v tomto regionu. Proto letecké spojení, které bylo v letech 1967 – 1998 mělo svoje opodstatnění a zcela určitě by ho mělo najít i v dnešní době, neboť pravidelná ani nepravidelná letecká doprava mezi Českou republikou a Singapurem není v současné době žádnou leteckou společností zajišťována.

Dohoda obsahuje celkem 12 článků, které zcela jasně vymezují pravidla tohoto leteckého spojení, této dopravy. Je nutno říci, že z hlediska ekonomického nebo rozpočtu tato dohoda nebude mít žádný dopad na výdaje státního rozpočtu.

Dohoda, která byla podepsána již 19. ledna tohoto roku, byla předložena vládou Senátu Parlamentu ČR 10. března 2009. VHZD se jí zabýval na své 8. schůzi 22. dubna a po úvodním slově zástupce předkladatele Ing. Ivo Vykydala, náměstka ministra dopravy ČR, po zpravodajské zprávě senátorky Liany Janáčkové a po rozpravě výbor doporučuje Senátu Parlamentu ČR vyslovit souhlas s ratifikací Dohody mezi vládou ČR a vládou Singapurské republiky o letecké dopravě. Určil zpravodajem výboru k projednání na schůzi Senátu senátorku Lianu Janáčkovou, která, jak jsem již řekl, mě požádala o dnešní zastoupení. A pověřil předsedu výboru senátora Jana Hajdu, předložit toto usnesení předsedovi Senátu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane zpravodaji. Prosím, rovněž se posadte ke stolku zpravodajů. Zeptám se nyní pana senátora Jaroslava Sykáčka jako zpravodaje VZVOB, zda si přeje vystoupit. Prosím, pane senátore.

Senátor Jaroslav Sykáček: Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, vážené dámy, vážení pánové, VZVOB na svém dnešním jednání k projednávanému senátnímu tisku č. 48 neměl v podstatě žádných připomínek. Upozorňuji pouze na to, že zmíněná dohoda vychází z českého vzorového textu. S tím, že při jednání se nepodařilo prosadit možnost uložení daně na pohonné hmoty při provozu singapurských leteckých dopravců zcela v rámci ES. Ovšem také s tím, že se jedná o nepovinné vzorové komunitární ustanovení.

Proto tedy výbor přijal následující usnesení, a to:

1. Doporučuje Senátu Parlamentu ČR dát souhlas k ratifikaci Dohody mezi vládou ČR a vládou Singapurské republiky o letecké dopravě.
2. Určuje zpravodajem výboru k projednání na schůzi Senátu senátora Jaroslava Sykáčka.
3. Pověřuje předsedu výboru Senátu Jiřího Dienstbiera, aby s tímto usnesením seznámil předsedu Senátu. To je vše, dámy a pánové, děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane senátore. Otevírám obecnou rozpravu. Kdo se, prosím, hlásí do obecné rozpravy? Nikdo, takže rozpravu končím. Není možné se k ní vyjádřit, a naopak je možné přistoupit bezprostředně k hlasování, protože existuje návrh na to, aby Senát dal souhlas s ratifikací.

V sále je přítomno 43 senátorů, resp. senátorek, kvórum je 22.

Budeme hlasovat o tom, **zda Senát dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi vládou České republiky a vládou Singapurské republiky o letecké dopravě.**

O tomto návrhu dávám hlasovat.

Kdo jste pro, zvedněte, prosím, ruce a stiskněte tlačítko ANO. Děkuji vám. Nyní, jste-li někdo proti, stiskněte tlačítko NE a zvedněte, prosím, ruce. Děkuji vám. Končí hlasování pořadové č. 10 této schůze.

Skončilo udělením souhlasu k ratifikaci. Registrováno 44 senátorek a senátorů, kvórum bylo 23, pro 38, proti nebyl nikdo.

Tím byl tento bod projednán. Děkuji paní navrhovatelce a také oběma zpravodajům.

Můžeme začít projednávat další bod, kterým je:

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na ratifikaci změny přílohy III Rotterdamské úmluvy o postupu předchozího souhlasu pro určité nebezpečné chemické látky a pesticidy v mezinárodním obchodu (Řím, 31. říjen 2008)

Vládní návrh jste obdrželi jako **senátní tisk č. 47**. Uvede ho v zastoupení ministra životního prostředí ministryně spravedlnosti Daniela Kovářová, které uděluji slovo. Prosím.

Ministryně spravedlnosti Daniela Kovářová: Děkuji, pane předsedo. Vážené dámy, vážení pánové, předkládám vám k projednání návrh ratifikace změnit přílohy III Rotterdamské úmluvy, jehož podstatou je zařazení sloučenin tributyltinu do přílohy III Rotterdamské úmluvy.

Cílem návrhu je ochrana lidského zdraví a životního prostředí a také realizace úmluvy, ke které ČR přistoupila.

Vzhledem k obsahu návrhu bych chtěla jen dodat, že registrace a používání této látky bylo v České republice ukončeno k 31. prosinci 1995. V současné době je v českém právním řádu už řešeno platnou právní úpravou, tzn., že ratifikace nebude mít žádný dopad ani na náš platný právní řád, ani na rozpočet, a nezatíží tedy nijak nově náš stát. Za této situace žádám Senát, aby ratifikaci schválil. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji, paní ministryně. Prosím, zaujměte místo u stolku zpravodajů. Dále návrh projednal výbor pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost.

Tento výbor přijal usnesení, které jste obdrželi jako senátní tisk č. 47/2. Zpravodajem výboru byl určen pan senátor Pavel Lebeda.

Výborem garančním je výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí.

Tento výbor přijal usnesení, které jste obdrželi jako senátní tisk č. 47/1. Zpravodajem výboru je pan senátor Bedřich Moldan, a toho nyní prosím, aby nás seznámil se zpravodajskou zprávou.

(Prosím o malé strpení, vím, že pan senátor je přítomen v budově. Prosím kolegy, aby nám pomohli ho sehnat.) Prosím, pane senátore.

Senátor Bedřich Moldan: Omlouvám se za rychlý příchod. Paní ministryně vysvětlila, o co v tomto případě jde. Chtěl bych jen velmi stručně doplnit nebo zdůraznit, že po věcné stránce tady skutečně žádný problém absolutně není, protože celá problematika již je řešena v našem právním řádu, příslušné sloučeniny, konkrétně několik sloučenin tributyltinu se u nás nevyrábějí, nepoužívají a nedovážejí. Takže po této stránce jde pouze jen o to, abychom formálně přistoupili k novelizaci nebo přesně řečeno doplnění doplňku příslušné mezinárodní úmluvy, která spočívá v doplnění jedné skupiny sloučenin do přílohy č. III. této úmluvy.

Takže je třeba říci, snad ještě doplnit, že tato úmluva je celosvětová, netýká se to jenom Evropské unie. Evropská unie ale plně tuto úmluvu podporuje a do své vlastní legislativy všechna příslušná ustanovení již zabudovala. Takže v tom my jako Česká republika jsme zcela v linii ostatních evropských států i přímo Evropské unie.

Jen snad jedna věta o podstatě úmluvy. Je zaměřena na ty nejnebezpečnější organické sloučeniny, které se celosvětová komunita rozhodla nějakým způsobem regulovat, přesněji řečeno regulovat aspoň jejich přeshraniční pohyb. Po této stránce je to jistě pozitivní věc, která přináší pro životní prostředí významné přínosy a je tedy na místě jednoznačně doporučit, abychom schválili ratifikaci této úmluvy, přesněji řečeno toho dodatku.

Dovolím si přečíst usnesení našeho výboru. Výbor doporučuje Senátu Parlamentu ČR dát souhlas k ratifikaci změny přílohy III Rotterdamské úmluvy o postupu předchozího souhlasu pro určitě nebezpečné chemické látky a pesticidy v mezinárodním obchodu (Řím, 31. říjen 2008), určuje zpravodajem výboru pro jednání na schůzi Senátu Parlamentu senátora Bedřicha Moldana a pověřuje předsedu výboru senátora Ivo Bárka, aby předložil toto usnesení předsedovi Senátu Parlamentu ČR. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Také vám děkuji, pane senátore, a ptám se pana senátora Pavla Lebedy, jestli si jako zpravodaj Výboru pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost přeje vystoupit. Nepřeje. Ano, respektujeme to.

Otevírám obecnou rozpravu. Prosím, kdo se hlásí do obecné rozpravy? Nikdo, takže mohu obecnou rozpravu uzavřít a konstatuji, že byl podán návrh na to, aby Senát vyslovil souhlas s návrhem na ratifikaci.

O tomto návrhu budeme po znělce hlasovat.

V sále je přítomno 46 senátorek nebo senátorů, znamená to, že kvórum je 24.

Budeme **hlasovat o tom, zda Senát vyslovuje souhlas s návrhem na ratifikaci přílohy III Rotterdamské úmluvy o postupu předchozího souhlasu pro určitě nebezpečné chemické látky a pesticidy v mezinárodním obchodu (Řím, 31. říjen 2008).**

O tomto návrhu zahajují bezprostředně hlasování. Kdo jste pro, zdvihněte prosím ruce a stiskněte tlačítko ANO. Děkuji. Jste-li proti, stiskněte tlačítko NE a zvedněte ruce.

Hlasování pořadové číslo 11 **skončilo schválením návrhu k udělení souhlasu k ratifikaci.** 47 přítomných, kvórum 24, nikdo nebyl proti, 39 hlasů bylo pro.

Tím projednávání tohoto bodu skončilo.

Následujícím bodem je

Zpráva vlády o přejímání legislativních závazků vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii za rok 2008

Jde o **senátní tisk č. 27**. Jednací řád Senátu ve svém § 119 písm. b) předpokládá, že vláda předkládá nejméně jednou ročně zprávu o přejímání závazků, vyplývajících z členství v Evropské unii do právního řádu. Především o provádění legislativních aktů, vyžadujících transpozici. Se zprávou o tomto přejímání vystoupí ministryně spravedlnosti paní Daniela Kovářová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti Daniela Kovářová: Děkuji, pane předsedající. Vážené senátorky, vážení senátoři, předkládám vám Zprávu vlády o přejímání legislativních závazků České republiky, vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii za rok 2008.

Skutečností je, že tato zpráva zobrazuje výsledky legislativní činnosti ve vztahu k transpozici směrnic Evropského společenství a také výsledky přizpůsobování vnitrostátního právního řádu nařízením a dalším předpisům Evropské unie.

Ke zprávě, kterou máte před sebou, bych jenom chtěla dodat, že datum, kdy byla vypracována, podle podpisu jde o listopad loňského roku a od té doby došlo ke kladnému vývoji do současné doby. S tímto vývojem bych vás ráda seznámila. Mezitím totiž některé navrhované zákony prošly legislativním procesem a už byly vyhlášeny ve Sbírce zákonů, například zákon o auditorech, a některé se nacházejí v Poslanecké sněmovně, například ve druhém čtení návrh zákona o podnikání na kapitálovém trhu a návrh zákona o odpadech.

V mezidobí také došlo k vyhodnocení činnosti České republiky a k vyhodnocení transpozičního úsilí generálním sekretariátem Komise Evropského společenství a také jednotlivými generálními ředitelstvími, a České republice se podařilo od doby zprávy, kterou vám předkládám, dokonce snížit svůj transpoziční deficit pod požadovanou hranici 1,5 %.

Domnívám se, že za této situace můžeme s nadšením konstatovat, že společným úsilím jak vlády, tak obou komor Parlamentu ČR, se nám daří plnit závazky, ke kterým jsme se zavázali.

Prosím proto Senát, aby předkládanou zprávu schválil. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji, paní ministryně. Prosím, zaujměte místo u stolku zpravodajů.

Zpráva byla přikázána ústavně-právnímu výboru. Tento výbor určil svým zpravodajem pana senátora Václava Homolku a přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 27/2.

Organizační výbor určil garančním výborem pro projednávání této zprávy výbor pro záležitosti Evropské unie. Výbor přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 27/1. Zpravodajem výboru byl určen pan senátor Luděk Sefzig, a toho nyní žádám, aby nás laskavě seznámil se zpravodajskou zprávou. Už je tady, prosím.

Senátor Luděk Sefzig: Děkuji za slovo, pane místopředsedo, hezké odpoledne. Předně mi dovoluji, abych poděkoval paní ministryni za to, že aktualizovala naši zprávu, protože náš výbor jednal o tomto tisku, resp. o tisku, který se vztahoval k listopadu 2008 a z toho důvodu aktualizace už byla zapotřebí, protože

jsme při dřívějších schůzích tuto zprávu neprojednávali z toho důvodu, že jde o komunikační dokument, že to není legislativní dokument, čili ani tady není žádné nebezpečí z prodlení. A protože to nebylo periculum in mora, tak jsme si mohli dovolit ten komfort a při předchozích plenárních schůzích Senátu tento dokument odročit, posunout jej na pozdější dobu.

Pro začátek možná připomenu, že všechny členské státy EU jsou pod poměrně bedlivým dohledem generálního sekretariátu Evropské komise. A druhý fakt, který je důležitý v tomto ohledu sdělit. Je zapotřebí říci to, že není důležité, jestli jsme implementovali směrnici schválenou parlamentem a vydanou komisí, ale jestli jsme také o ní vyrozuměli generální sekretariát. Teprve notifikace vede k tomu, že je udělána pomyslná „fajfka“, čárka a daný členský stát má splněno.

Z obecného pohledu ještě poznamenám, že generální sekretariát zvažuje přísněji směrnice týkající se vnitřního trhu. To proto, že hlavním cílem EU pořád zůstává vytvoření společného vnitřního trhu a z toho důvodu také generální sekretariát tyto směrnice posuzuje zvláště přísněji. Neplatí tam například pravidlo, pokud je směrnice částečně notifikována, že už je zařazena mezi ty, které jsou odškrtnuty.

Musím říci, že oproti loňskému roku, kdy jsme také projednávali podobnou zprávu, jsme konstatovali velké uspokojení ve zlepšení, které je navíc ještě posíleno aktualizací, která proběhla v posledních měsících, a z toho důvodu nám nezbyvá říci nic jiného, než že Česká republika si oproti předchozímu roku, oproti předposlední hodnotící zprávě polepšila o sedm míst; z 24. místa jsme se dostali na 17. místo, a pravděpodobně teď v důsledku nových aktualit jsme ještě na lepším místě a tím, že splňujeme kritérium transpozičního deficitu do 1,5 % pro všechny směrnice, jsme už zařazeni mezi neproblémové státy. Cílem u transpozic vnitřního trhu je dostat se pod 1 %, čili opět je tam přísnější kritérium.

Vzhledem k tomu, že se předchozí vláda, a doufám, že i současná v tom bude pokračovat, činila, že došlo k mnoha zlepšením. Nebudu zde pitvat jednotlivé směrnice, kde byl problém s implementací. Oproti předchozímu roku došlo k významnému zlepšení v oblasti zdravotnictví. Největším problémem předchozí zprávy, ne té minulé, ale té předtím, byla právě oblast zdravotnictví, kde nebyly implementovány některé směrnice, dá se říci z politicko-objektivních důvodů. Ale nyní to nastalo a vzhledem k tomuto zlepšení bych vám chtěl doporučit, tak jak se konec konců i výbor usnesl, že bere zprávu na vědomí.

Výbor mě pověřil, abych vás s touto zprávou seznámil, což jsem tímto učinil, a děkuji vám za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Já vám také děkuji. Pane kolego, prosím, zaujměte místo u stolku zpravodajů.

Ptám se, zda si přeje vystoupit zpravodaj ústavně-právního výboru pan senátor Václav Homolka. Ano, chce vystoupit a vystupuje, prosím.

Senátor Václav Homolka: Děkuji. Pane předsedající, vážená paní ministryně, kolegyně a kolegové, ústavně-právní výbor projednal zprávu a podrobil ji důkladné kritice, která ve svých výstupech nebyla jen záporná, ale některá hodnocení měla i kladné znaménko.

Pro nás je asi nejdůležitější stav transpozice platných směrnic Evropského společenství, kdy v průběžném hodnocení notifikačního úsilí jednotlivých států obsadila Česká republika 17. místo, což oproti minulému negativnímu hodnocení znamená vylepšení. O tom tady již hovořil pan senátor Sefzig.

Za to ve zvlášť sledované kategorii směrnic vnitřního trhu se nám moc nedaří, i když i zde se transpoziční deficit procentuálně snižuje. A tato tendence zlepšování pokračuje i v poslední době, jak to zmínila paní ministryně.

Proti České republice byla a jsou vedena řízení o porušení smlouvy. Je jich poměrně hodně, počtem ke stovce nebo kolem stovky. Tato řízení mohou dospět až k podání žaloby komisí k Soudnímu dvoru, což se také v několika případech stalo. Tomu sice předchází několik fází, kdy se jedná, vysvětluje. Ale pokud Soudní dvůr vynese rozsudek, tak si sankci „Brusel“ vypořádá sám, neboť si ji stáhne z prostředků určených pro naši republiku. Přitom sankce může činit i několik tisíc eur denně. Tomu bychom měli předcházet svým konáním, hlavně tedy vláda by tomu měla předcházet.

Nelze samozřejmě nezmínit i spoluodpovědnost parlamentu, kde některé návrhy zákonů čekají na schválení. To je docela problém, tady bychom si měli sami sáhnout do svědomí.

Přesto hlavní tíha práce a zodpovědnosti, jak se naše zákony dávají do souladu s evropskými směrnicemi a jinými předpisy, leží na vládě a jejím úřednickém aparátu. Práce je to určitě hodně, jen směrnic je několik tisíc a dalších předpisů několik desítek tisíc. Nám asi nezbyvá než věřit, že jsou to předpisy smysluplné a že se v nich někdo vyzná.

Dámy a pánové, ústavně-právní výbor po projednání a rozpravě doporučil Senátu vzít zprávu na vědomí. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane kolego a otevírám rozpravu. Proším, kdo se hlásí do rozpravy? Nikdo. Obecnou rozpravu končím. A nám nezbyvá než hlasovat o návrhu tak, jak ho přednesl pan senátor Luděk Seřizig, to znamená, že **Senát bere na vědomí zprávu vlády o přejímání legislativních závazků vyplývajících z členství ČR v Evropské unii za rok 2008**. O tomto návrhu budeme po znělce hlasovat.

V Jednací sále je aktuálně zaregistrováno 46 senátorek a senátorů, znamená to, že kvórum je 24. Hlasujeme o návrhu vzít zprávu vlády na vědomí. Zahajují hlasování.

Kdo jste pro schválení tohoto návrhu, prosím, zvedněte ruce a stiskněte tlačítko ANO. Děkuji vám. Kdo jste proti, stiskněte tlačítko NE a zvedněte ruce.

Skončilo hlasování č. 12.

Návrh byl schválen, to znamená, Senát vzal na vědomí zprávu vlády.

Děkuji oběma zpravodajům. Paní předkladatelka, jak se ukázalo, vystoupí ještě jednou, protože bude zastupovat pana ministra vlády pro lidská práva a menšiny Michaela Kocába. Nejdřív řeknu, o co jde. Dalším bodem je

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o uplatňování zásady rovného zacházení pro muže a ženy samostatně výdělečně činné a zrušení směrnice 86/613/EHS

Návrh jste obdrželi jako **senátní tisk č. N 135/06**. Stanovisko vlády a shrnutí vám byla rozdána jako senátní tisky č. N 135/06/01 a N 135/06/02.

Proším paní ministryni, už jsem oznámil, že zastupuje ministra Michaela Kocába, aby nás seznámila s tímto materiálem. Proším.

Ministryně spravedlnosti Daniela Kovářová: Děkuji, pane předsedající. Naposledy dobrý den. Předkládám vám návrh v zastoupení pana ministra Kocába. Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o uplatňování zásady rovného

zacházení pro muže a ženy a samostatně výdělečně činné osoby. Cílem této směrnice je posílení rovných příležitostí mužů a žen, posílení postavení spolupracujících osob a podpora v zaměstnanosti a podnikání. Podstatou směrnice je právo samostatně výdělečně činných žen na mateřskou dovolenou v rozsahu, který je ve směrnici navrhován a další podpora vypomáhajícím osobám a manželkám.

Podle předkladatele by Česká republika neměla mít s přijetím této směrnice problémy, protože stávající právní úprava všechna ta práva, o kterých se hovoří ve směrnici, už zakotvuje. Předkladatel tady uvádí v písemné informaci pro mě – já se omlouvám, že to trochu budu číst, už to trochu čtu, protože jsem ten materiál obdržela teprve před chvílí – že návrh byl projednán ve výboru pro záležitosti Evropské unie dne 13. května 2009 a s usnesením se ministerstvo ztotožňuje. Už jsem pochopila, že můj návrh, který tady přednáším, aby Senát schválil návrhy, tak není vždy úplně správný, tak jenom panu předsedovi poděkuji za pozornost a budu bedlivě poslouchat, jak bude znít usnesení. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji, paní ministryně, paní předkladatelko, prosím – ano, už jste zaujala místo u stolku zpravodajů. Konstatuji, že výborem, který se zabýval tímto tiskem, je výbor pro záležitosti EU. Tento výbor přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. N 135/06/03. Zpravodajkou výboru je paní senátorka Jana Juřenčáková, a tu nyní prosím, aby nás seznámila se zpravodajskou zprávou.

(K řečníšti přistupuje senátor Sefzig).

Senátor Luděk Sefzig: Jistě bedlivé oko poznalo, že já nejsem paní senátorka Juřenčáková. Pane předsedo, dovoluji mi, abych vám oznámil, že jsme se s paní senátkou domluvili z toho důvodu, že byla v karanténě a v době, kdy jsme tento text projednávali, nebyla na jednání výboru; a já jsem jako předseda výboru zastoupil. A protože mám ještě v živé paměti to jednání, tak jsem samozřejmě rád vyhověl tomu, abych její zpravodajskou zprávu přednesl.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Prosím.

Senátor Luděk Sefzig: Děkuji vám za slovo a za dovolení. Vážené paní senátorky, vážení páni senátoři. Tato materie už je legislativním aktem, tedy aktem velmi závažným, který může v budoucnu změnit i právo v ČR. Vzhledem k tomu, že jde o skupinu tzv. antidiskriminačních směrnic, tak náš výbor tomu věnoval poměrně velkou pozornost.

Předně bych chtěl říci, že se návrh směrnice dotýká dvou oblastí, resp. dvou pilířů. Prvního pilíře v oblasti volných pohybů – volných pohybů služeb, podnikání a třetí oblasti – v oblasti lidských práv – třetího pilíře. Z toho důvodu je už na začátku třeba vypíchnout, že není vhodné mísit dohromady procedury obou těchto politik. Zatímco pro první pilíř platí hlasovací právo kvalifikované většiny, tak v oblasti lidské – lidsko-právní agendy je to vždycky právo veta, alespoň to přijetí Lisabonské smlouvy – právo jednohlasnosti.

Z toho důvodu tento návrh, tato směrnice vzbudila poměrně velikou pozornost. My jsme jednání přerušili, nechali jsme si ještě některé věci dovysvětlit a při druhém jednání jsme tuto směrnici nakonec – přijali jsme k ní doprovodné usnesení, které za chvíli přečtu a předložím vám ho ke schválení.

Předně jenom doplním možná úvodní slovo paní ministryně, že směrnice je revizí směrnice o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci těhotných zaměstnankyň, zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň. Reviduje také, nebo vytýká si za cíl, doplnit barcelonské cíle, tedy péči o děti v předškolním věku. A třetím jejím hlavním cílem bylo sladění rodinného a pracovního života. Kdybych použil obecnou formulaci, je snahou komise, aby práva těhotných samostatně podnikajících žen, resp. manželek těhotných nebo kojících, byla rovna právům zaměstnankyň. Taková obecná formulace platí. To byla obecná snaha a cíl této směrnice.

Je někdy obtížné sladit pracovní a rodinný život a musím říct, že při diskusi o tomto návrhu bychom mohli, kdybychom některé věci extendovali, dojít až k takovým bych řekl úsměvným nebo paradoxním situacím například manželek, od kterých by bylo vyžadováno plnění manželských povinností a ony by to odmítly s výmluvou nebo odůvodněním, event. podáním žaloby z porušení této směrnice.

Z toho důvodu náš výbor byl velmi zdrženlivý k návrhu směrnice, a to také s ohledem na situaci, že zatím nebyla přijata ještě směrnice předchozí.

Dovolte mi tedy, abych vás nyní seznámil s naším usnesením, a to že považujeme za vhodné zaujmout definitivní stanovisko k návrhu směrnice až po ukončení projednání bezprostředně souvisejícího a logicky předcházejícího návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění směrnice Rady 92/85 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň z toho důvodu, abychom nejdříve měli srovnávací měřítko a k němu přizpůsobovali směrnici, která upravuje práva těhotných a kojících samostatně podnikajících žen.

Je logické, že Senát jako komora, která střeží prostor ústavnosti, musí akcentovat problém právního základu spolu s dalšími členskými zeměmi, které kladou důraz na princip právní jistoty a vlády práva, zejména Německo, Nizozemsko, Dánsko, nepovažujeme za možné akceptovat tzv. doktrínu hlavního účelu. Za hlavní účel je tedy rovnost v práci a zaměstnanosti, a proto stačí hlasování kvalifikovanou většinou podle čl. 141 smlouvy o Evropských společenstvích. Právní základ musí zahrnout celou materii návrhu sekundárního legislativního aktu. Volba právního základu není formalitou, jelikož předurčuje způsob hlasování. V daném případě je pro malé státy výhodnější širší právní základ, to je článek 308, jelikož zaručuje jednomyslnost rozhodnutí. Tento problém vidíme jako problém zásadní. Asi bych to řekl, že pokud se jednou ustoupí, tak se vytvoří precedens pro budoucnost.

V dalším článku konstatujeme, že zvolený právní základ ve smlouvě o založení Evropských společenství musí vždy dostatečným způsobem pokrývat úpravu obsaženou v návrhu legislativního aktu Evropských společenství. Tuto záležitost považuje z hlediska parlamentní kontroly za zásadní otázku s precedenčním charakterem, přičemž její řešení nemůže efektivitu upřednostnit před legitimitou rozhodnutí. Nemůžeme upřednostnit efekt před právním základem.

Dále se domníváme, že je tento návrh méně přehledný než stávající směrnice a jeho dopady jsou hůře identifikovatelné. Souhlasíme.

Výbor souhlasí v této souvislosti s názorem vlády ČR, která odmítá automatické rozšiřování působnosti směrnice ve věci povinných plnění i na vypomáhající životní partnery, a to zejména s ohledem na různý právní statut, které požívají v jednotlivých členských státech Evropské unie.

Zavedením kategorie tzv. životních partnerů se rozšiřuje počet příjemců sociálních plnění bez ohledu na status, kterého v právním řádu členských států reálně požívají. Je vhodnější propracovat s nejmenším společným jmenovatelem, který uznají všechny členské státy a tím jsou manželé. To je termín, se kterým asi

máme nejsnadnější možnost pracovat. Tak ostatně činila i dosavadní směrnice, nadstavbu si bez tohoto mohou zavést samy členské státy, pokud to uznají za vhodné. Registrované partnerství není v České republice považováno za institut rodinného práva, který by byl adekvátní manželství.

Nás výbor dále odmítá zavádění institutu pracovního práva, jež slouží ochraně subjektů ve slabším postavení do sféry právní úpravy osob samostatně výdělečně činných a jejich manželek, a to zvláště s přihlédnutím k definici obsažených v článku 2 návrhu. Některé definice v článku 2 směrnice jsou odvozeny z pracovních vztahů, například obtěžování nebo sexuální obtěžování a podobně, kde korespondují se zvýhodněným postavením slabší strany, zaměstnance, také s ohledem na faktickou závislost zaměstnance na zaměstnavateli. Zde Ústavní soud České republiky připouští i v některých případech obrácení důkazního břemene. Však není zřejmé, proč by to mělo platit pro manželské páry, zejména proto, že manželství při slibu manželském je vždycky spojeno s dobrovolností takového svazku, takže tam není podřízenost evidentní.

Některé extenzivní výklady takovýchto usnesení by mohly skutečně vést až k absurdním závěrům, které by spíše vykazovaly prvky černého humoru, jak jsem zmiňoval už to obtěžování manželky manželem, osobou samostatně výdělečně činnou. To bychom si jistě asi mnozí nepřáli.

Jinak v našem usnesení je obligatorní žádost vlády, aby nás informovala, jak toto stanovisko zohlednila a celkově také bychom, pokud přijmeme toto usnesení, toto usnesení prostřednictvím pana předsedy Senátu zaslali předsedovi Komise.

Děkuji vám za vaši pozornost.

Místopředseda Senátu Milan Štěch: Také děkuji, pane senátore, prosím vás, abyste se posadil ke stolku zpravodajů, sledoval rozpravu a zaznamenával případné další návrhy, k nimž můžete po skončení rozpravy zaujmout stanovisko.

Otevíráám obecnou rozpravu. Kdo se hlásí do rozpravy? První je přihlášena paní místopředsedkyně Alena Gajdůšková.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, paní senátorky, páni senátoři, na úvod si dovolím jenom ještě připomenout, o čem vlastně ta směrnice je. Poté se budu zabývat navrženým usnesením a na závěr dám ještě jeden návrh k tomu, jak s tímto materiálem zacházet. Takže dovolím si připomenout, že návrh směrnice o uplatňování zásady rovného zacházení pro muže a ženy samostatně výdělečně činné stanovuje zejména následující náležitosti. Stanovuje zásadu, aby podmínky pro založení společnosti mezi manžely nebo životními partnery nebyly více omezující než podmínky pro založení společnosti jinými osobami. Uznává přínos spolupracujících manželů nebo manželek pro rodinný podnik tím, že jim přiznává možnost sociální ochrany rovnocenné ochraně, kterou mají jejich samostatně výdělečně činní partneři. A stanovuje možnost mateřské dovolené pro samostatně výdělečně činné ženy a vypomáhající manželky včetně přiměřené mateřské dávky.

Jsem velmi ráda, že vláda návrh v obecné rovině podporuje a pokud vstoupí v platnost antidiskriminační zákon, nebude v podstatě potřeba k provedení této směrnice zásadních legislativních úprav v českém právním řádu.

Výbor pro evropské záležitosti toto projednal a přijal návrh usnesení, se kterým, upřímně řečeno, nemohu souhlasit. A vcelku se i divím, že věci jsou v něm formulovány tak, jak jsou. Protože myslím si, že je potřeba se na celou věc podívat ještě v širším kontextu.

Malé a střední podniky vytvářejí 60 % hrubého domácího produktu v rámci Evropské unie. Myslím, že se všichni shodujeme na tom, že osoby samostatně výdělečně činné a malé a střední podniky jsou pilířem hospodářského růstu, protože dokáží být flexibilní, dokáží rychleji reagovat na trh, je možné je také rychleji zřídít, rychleji mohou využít příležitosti, které trh nabízí.

A proto se domnívám, že je potřeba právě fungování těchto subjektů hospodářského rozvoje, ať už jsou to osoby samostatně výdělečně činné nebo malé a střední podniky, podpořit. A když hovoříme o malých a středních podnicích, tak určitě jedny z těch nejefektivnějších, ale také nejlépe fungujících z pohledu etiky podnikání, z pohledu sociální odpovědnosti firem, jsou firmy, které jsou nazývány rodinnými firmami. Znáám několik takových případů i v České republice a jsou to skutečně firmy, které se nesnaží jenom využít konkrétní díru na trhu, ale jejich představa je o skutečně dlouhodobé účasti na trhu, o dlouhodobém podnikání.

Proto se domnívám, a docela mě překvapuje, že VEU Senátu, kde je převaha spíše senátorek a senátorů hlásících se k pravici, přijímá návrh usnesení, který nepodporuje to, co navrhovaná směrnice si klade za cíl. To znamená zrovnoprávnit postavení žen v podnicích tohoto typu a žen, které jsou účastny podnikání v tomto sektoru.

A teď dovoluji pár poznámek ke konkrétnímu návrhu usnesení. K bodu I. – zde je odvolávka na to, že je připravována další legislativa týkající se mateřské dovolené u zaměstnankyň. Zde se domnívám, že ta odvolávka není opodstatněná, neobstojí, protože vývoj legislativy, jak všichni víme, přijímání projednávané legislativy na úrovni EU, je velmi zdlouhavý, velmi komplikovaný a lidově řečeno trvá dlouho. Takže jestliže chceme podpořit ženy v malých a středních podnicích, případně jako spolupracující s osobami samostatně výdělečně činnými, tak by na tuto podporu čekaly velmi dlouho.

U bodu II. se trošku zpochybňuje právní základ. Musím říci, že právní služba rady konstatovala, že směrnice odpovídá právnímu základu, to znamená článek 141 odst. 3 Smlouvy o ES. Také tento bod není relevantní.

Konstatování, že nový návrh je méně přehledný než stávající směrnice a jeho dopady jsou hůře identifikovatelné, je větší názoru. Ale chci upozornit na to, že stávající směrnice je stará 20 let a neodpovídá ani terminologií, ani reálné situaci.

Ještě jednu poznámku k tomuto. Směrnice, kterou projednáváme, o uplatňování zásady rovného zacházení pro muže a ženy samostatně výdělečně činné, vznikla na popud a na požadavek EP. Evropský parlament byl ten, kdo byl iniciátorem vytvoření této směrnice.

Myslím si, že stanovisko vlády je vyvážené a nebudu tady rozporovat odst. 3. Ale chtěla bych se ještě krátce zastavit u odst. 4, kde se říká, že Senát odmítá zavádění institutů pracovního práva, jež slouží ochraně subjektů ve slabším postavení, do sféry právní úpravy osob samostatně výdělečně činných. Myslím si, že zde se musíme podívat na to, jak to všechno chodí v reálném životě. Všichni dobře víme, že institut OSVČ je jenom institutem, který je možná pružnější, ale hlavně bývá mnohdy zneužíván k tomu, aby se zaměstnavatel vyhnul uplatňování zákoníku práce. Mnozí, kteří jsou v režimu OSVČ v podstatě pracují tak, jak každý jiný zaměstnanec. Je to ten tzv. švarcsystém, když to zkrátím. A hlavně – nevidím žádný důvod, a myslím si, že skutečně není žádný důvod, a nemůžeme se s tím smířit, resp. už vůbec ne prosazovat to, aby lidé, kteří pracují v jiném režimu, neměli stejná práva a neměli právo na stejnou sociální ochranu, jakou má kdokoliv další. Docela si myslím, že je problém, a připadá mi to i nepěkné, abychom stejná práva a stejné podmínky upírali ženám, upírali v mateřství, upírali těm, které se starají o děti.

Jsem přesvědčena o tom, že dítě a mateřství musí být společností chráněno bez ohledu na to, zda je žena v pracovních právních vztazích nebo práci vykonává nějakým jiným způsobem, jako třeba spolupracující člověk či OSVČ. Není prostě důvod, aby všechny rodiny neměly stejné podmínky.

Ještě bych chtěla říci jeden argument, který mě vede k tomuto rozporování návrhu usnesení a postoje, který tím vyjadřujeme. Je časovaná bomba to, o čem se nedávno, nebo tento týden hovořilo také. To je stárnutí populace. Je to časovaná bomba právě z pohledu osob samostatně výdělečně činných. Dožívají se totiž důchodového věku ti, kteří začínali jako OSVČ někdy na počátku 90. let. Neměli povinnost a nepovažovali za nutnost platit si důchodové pojištění. Určitě i vy jste se setkali s mnohými případy, já s několika, kdy i vysokoškoláci přišli za mnou a ukazovali mi výpočet jejich důchodu. Můžu vám říci, že jsem se divila, že vůbec je možné, aby takováto výše důchodu v České republice byla. Pohybovalo se to kolem 2,5 až 3 tisíc. Byl to skutečně jenom výsledek toho, že někde v těch začátcích, kdy upřímně řečeno se to učila celá společnost, nepamatovali tak říkajíc na zadní kolečka. Situace u žen, které mají malé děti a žen spolupracujících s OSVČ je velmi podobná. Pokud nemají možnost mít stejné podmínky jako ženy, které jsou zaměstnány, tyto ženy jsou v nerovném postavení. Myslím si, že je to špatné.

Hovoří se také o feminizaci chudoby. To je termín, který k tomu přísluší. Protože se to projevuje nejenom ve chvíli, kdy ty ženy pečují o dítě, ale také v dalších letech, ať už se týká nemocenské nebo případného důchodu.

Z těchto mnoha důvodů navrhuji, abychom vzali na vědomí stanovisko vlády k návrhu směrnice. Děkuji vám.

Místopředseda Senátu Milan Štěch: Děkuji. Kdo další se hlásí do rozpravy? Je přihlášen pan předseda Sobotka. Prosím.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Pane předsedající, paní ministryně, kolegyně a kolegové, určitě mě nikdo z vás nebude podezírat, že bych chtěl někdy někoho v životě diskriminovat. Když jsem si listoval touto normou, tak se dostávám do určitých rozpaků. A z těch rozpaků vzniká můj názor.

Je to zcela nadbytečná, nepřehledná norma, je to ukázka zaplevelování všech systémů, pokud byly aplikovány v jednotlivých zemích.

Jestliže se tam hovoří o těhotných ženách, vůbec to nechci zlehčovat, ale máme jednoho muže, který je těhotný, a ten tam není zmíněn. Takže my budeme přijímat novou normu pro tohoto muže, který by také měl být chráněn.

Stále se hovoří o manželkách na mateřské dovolené. Jsou země, kde je dokonce muž povinen jít na mateřskou, a není tam zmíněn, a může být v režimu těchto samostatně výdělečných osob.

A pak ještě jedna moje otázka. Jaký je rozdíl mezi manželkou a jinou partnerkou, která je v nějakém pracovním vztahu k té samostatně výdělečné osobě? Stále se tady hovoří o fixování na manželku a manžela.

Malá poznámka ke kolegyni – mé předřečnici. Samozřejmě, pokud si neplatí sociálně důchodové pojištění, dostávají se do velkých sociálních nejistot, ale to je svobodné rozhodnutí osob, jaké si pojištění platí. A mně se to skoro nechce komentovat, než tou větou, kterou jsem řekl, že opět zaplevelujeme náš právní systém něčím, co je divné. Přece jakákoliv ochrana těhotné ženy platí, ať je to samostatně výdělečná osoba, nebo je to zaměstnankyně, nebo je to dokonce osoba, která vůbec nepracuje. A v té obecné rovině chraňme ženy, ale nedělejme další normu. Právě proto doporučuji, aby naše poznámky byly přijaty.

Místopředseda Senátu Milan Štěch: Děkuji. Kdo další se hlásí? Nikdo přihlášen není, takže rozpravu končím. Táží se paní předkladatelky, zdali se chce vyjádřit k proběhlé rozpravě. Paní ministryně nechce, takže teď má slovo zpravodaj pan předseda Seřiz, aby shrnul diskusi a provedl nás hlasováním.

Senátor Luděk Seřiz: V diskusi vystoupili dva hlavní představitelé naší komory, což mě velmi těší. Paní místopředsedkyně podala návrh na vzetí na vědomí a pan předseda podpořil návrh výboru.

Možná ještě pro úplnost a pro opakování, které je matkou moudrosti, bych zopakoval, co nejvíce výboru vadí. Výboru vadí, že se tady směšují dva právní základy při přijímání jedné směrnice, která zasahuje do obou pilířů. Do oblasti lidsko-právní, tedy třetího pilíře, kde právním základem je mechanismus jednohlasnosti, zatímco při prvopilířové v oblasti podnikání, v oblasti ekonomické, v prvním pilíři se hlasuje v Radě podle kvalifikované většiny. To je jedna z největších výhrad.

Druhou výhradou je to, že považujeme za vhodné, aby nejdříve byla přijata jasná směrnice o právech těhotných a kojících zaměstnankyň, které budou potom tím příkladem, nebo tím vzorem, tím cílem i pro manželky, které vstupují dobrovolně do svazku.

Když bych ještě více přiblížil diskusi v našem výboru a diskusi v kuloárech, tak bych řekl, že od úplného zamítnutí, které by korespondovalo i s řečí pana předsedy, zamítnutí této směrnice, této novely, a vyčkání do předchozí novely o těhotných zaměstnankyních, a pak teprve přijímat novelu o samostatně výdělečných osobách, až po ono vzetí na vědomí, tedy souhlasem s tím, co vláda k této směrnici dokládá. Diskuse byla velice široká, přesto jsme našli takový kompromis, pro který hlasovala naprostá většina, myslím, že dokonce jednohlasně byl přijatý návrh výboru.

Není to nic, kde bychom omezovali malé a střední podniky, to s tím nesouvisí. Stejně tak to nesouvisí ani se situací v rodině, protože se domníváme, že v rodině si má rodina sama určit ty vztahy, které považuje za nutné, aby vůbec určovala. Do rodiny vstupují, a znovu to opakují, vstupují manželé dobrovolně. Je to otázka oddávajícího. Pokud tato otázka není zodpovězena souhlasně, tak nemůže být sňatek prohlášen za právoplatný. Proto se domnívám, že by bylo vhodné a Senátu by slušelo, kdyby přijal to kompromisní řešení, které je podstatou našeho usnesení.

Vzhledem k tomu, že náš jednací řád neurčuje, jakým způsobem se má hlasovat, můžeme hlasovat nejdříve o tom protinávru, vzetí na vědomí, a pak bychom hlasovali o našem návrhu, s tím že bych doporučil, pokud nebude námitka z pléna, abychom hlasovali o celém návrhu najednou. To je návrh hlasování.

Místopředseda Senátu Milan Štěch: Ano, děkuji. Slyšeli jsme proceduru, nejdříve budeme hlasovat o návrhu, tak jak jej předložila paní místopředsedkyně Gajdušková, tzn. vzít návrh směrnice a stanovisko vlády na vědomí. V případě, že bude schválen a nebudeme pokračovat, bude-li odmítnuto, budeme pokračovat podle návrhu garančního výboru. Přivolám k hlasování.

Registrováno 51 senátorek a senátorů, kvórum 27. Zahajují hlasování, které bude vzít na vědomí. Kdo je pro, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko ANO. Kdo je proti, stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Hlasování č. 13, registrováno 56, kvórum 29, pro 18, proti 14, návrh byl zamítnut.

Počkáme, až nám zmizí hlasování, a budeme pokračovat původním návrhem garančního výboru.

Budeme hlasovat o návrhu VEU, tzn. přijmout doporučení tak, jak je v příloze tisku N 135/06/03, tak jak nás s ním seznámil pan senátor Sefzig ve své zpravodajské zprávě. Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zvedne ruku a stiskne tlačítko Ano. Kdo je proti, stiskne tlačítko Ne a zvedne ruku. Hlasování č. 14, registrováno 56, kvórum 29, pro 43, proti 5, **návrh byl schválen**. Děkuji předkladatelce i zpravodaji. Děkuji, paní ministryně, za předložení návrhů vlády a loučím se, na shledanou.

Budeme pokračovat v jednání bodem, kterým je

Návrh senátního návrhu zákona senátorů Vlastimila Balína, Marty Bayerové a Václava Homolky, kterým se mění zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů

Návrh zákona jste obdrželi jako **senátní tisk č. 78**. Tento návrh senátního návrhu zákona uvede navrhovatel senátor Václav Homolka. Pane senátore, prosím, ujměte se slova. Vidím, že tam je technická připomínka, je tam asi výměna navrhovatelů. Bude předkládat pan senátor Vlastimil Balín. Prosím, máte slovo.

Senátor Vlastimil Balín: Pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové, chybička se vloudila, myslím, že to nebude zas takový velký důvod, proč se dívat na tento „pokus“ skrze černé brýle. Tady se děje pouze jediná věc. Že skupina tří senátorů za komunistickou stranu Čech a Moravy využila svého práva, daného ustanovením § 127 odst. 1 zákona č. 107/1990 Sb., o jednacím řádu Senátu.

Předkládáme Senátu drobnou, leč z pohledu prohloubení demokratického fungování horní komory českého Parlamentu novelu určitě ne nevýznamnou.

Náš mandát se nám jeví – a já jsem to tady osobně několikrát při různých příležitostech vzpomínal a upozorňoval jsem na to – trošku méně hodnotný než mandát vás, našich kolegů, kteří jste sdruženi v příslušných politických klubech.

Uvedu jenom jeden příklad, který si určitě pamatujete, kdy jsme tady projednávali terminus technicus reformní balíček a byl podán návrh na institut nezabývat se, tak my jsme právě náš mandát měli znehodnocen tím, že jsme neměli jako kterýkoliv váš jiný klub možnost prostřednictvím svého předsedy nebo zástupce svůj názor na jednání Senátu v diskusi Senátu říci. A je asi něco špatného, když senátor nemá šanci v komoře, pro jejíž fungování byl zvolen a mandát má, si říci své.

Nyní mi dovoluňte říci některé věci z důvodové zprávy.

Vy sami dobře víte, že senátorské kluby sehrávají v činnosti Senátu v horní komoře českého Parlamentu velmi významnou roli. Umožňují svým členům nejen adekvátní vliv a aktivnější účast na vlastní činnosti Senátu, ale také jim zajišťují potřebné materiální, administrativní, informační a další zázemí.

Já se však nemohu ubránit dojmu, že když jsem si přečetl některé informace ještě před tímto projednáváním v tisku, tak opět z toho jako sláma z bot čouhá přístup představitelů médií, jakoby ten materiální a jiný profit z tohoto kroku měl být tím hlavním. Znovu zdůrazňuji. Pro nás tři je tím hlavním, aby náš mandát mohl být plnohodnotný, abychom těm, kteří nás sem volili, mohli lépe tady za ně fungovat.

Stávající úprava počtu členů nutných pro založení senátorského klubu vycházela mimo jiné i z potřeby srovnatelné úpravy s Poslaneckou sněmovnou, jejíž jednacím řád v tu dobu požadoval pro založení poslaneckého klubu deset poslanců.

Vy dobře víte, že přijetím zákona č. 573/2006 Sb., byl však počet nutných členů na založení poslaneckého klubu v případě Poslanecké sněmovny snížen na tři. Znamená to tedy, že v Poslanecké sněmovně dostačuje nyní k založení

poslaneckého klubu v jakémsi matematickém vyjádření pouze 1,5 % z celkového počtu poslanců. V Senátu je však k tomuto nutných 6,2 %, tedy více než čtyřnásobek celkového počtu senátorů. Tento nepoměr vyniká tím spíše, že ke zvolení senátora nestačí příslušné místo na kandidátce – a koneckonců, v jiné souvislosti tady dnes už o tom byla řeč – a zisk 5 % hlasů, ale musí ve volbách zvítězit nad ostatními kandidáty většinově. Takto zvolení senátoři by proto měli mít minimálně stejnou možnost zakládat své kluby, jako je tomu v případě kolegů v Poslanecké sněmovně.

Návrh zákona, který předkládáme, je v souladu s ústavním pořádkem ČR a pouze s ohledem na změny v jednacím řádu Poslanecké sněmovny posiluje demokratičnost i v horní komoře Parlamentu, v Senátu.

Navrhovaná úprava se netýká mezinárodních smluv podle článku 10 Ústavy. Neprojevují se tady ani enormně zvýšené nároky na veřejné rozpočty, které se nepředpokládají, a náklady na činnost klubu, jak víte, jsou hrazeny z rozpočtu Kanceláře Senátu.

Návrh, jak víte, obsahuje i další nutné náležitosti pro jeho předkládání. Ve zvláštní části k článku 1 je třeba konstatovat, že navrhovaný počet senátorů nutných pro založení senátorského klubu se v procentuálním vyjádření přibližuje úpravě v Poslanecké sněmovně. Činil by 3,7 % z celkového počtu senátorů – opakují, že nyní je to 6,2 %, v PS je to nyní 1,5 %.

Pokud jde o druhý článek návrhu, tak se domníváme, že z věcné podstaty návrhu zákona není důvodu pro to, aby jeho účinnost nemohla nastat dnem vyhlášení.

Jako předkladatelům nám samozřejmě nečiní vůbec žádný problém respektovat velmi logické a správné doporučení našeho legislativního odboru pokud jde o změnu slovní ve dvou polohách, kdy číslovka by měla být nahrazena tím přesněji lingvistickým vyjádřením, že jde o číslo.

Milé kolegyně, vážení kolegové, nebudu tady citovat poslední písemnou část, protože to bych tady musel opakovat stávající znění příslušného zákona v jeho paragrafu 21, protože jediná změna, která tam je, je právě v odstavci č. 1, kdy číslo 5 je nahrazeno číslem 3.

Milé kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych vás požádat a věřím, že návrh propustíte do druhého čtení, možná minimálně ze dvou důvodů. Ten jeden, který řeknu jako druhý, už jsem tady řekl ve svém úvodním vystoupení. Začnu tedy tím druhým, ale ne určitě z našeho pohledu tří senátorů nevýznamným. Mohli byste dát naší kolegyni Martě Bayerové takový malý dárek k jejím nedělním narozeninám.

A ten hlavní je, že bychom mohli tímhle krokem docela prohloubit nejen demokratičnost fungování naší komory, ale jaksi přispět dalším polínkem k dobrému jménu horní komory českého Parlamentu, kterým Senát je.

Pro tuto chvíli vám děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Milan Štěch: Děkuji vám, pane senátore, a prosím vás, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů.

Organizační výbor určil zpravodajkou pro první čtení senátorku Jiřinu Rippelovou. Prosím ji, aby se ujala slova.

Senátorka Jiřina Rippelová: Myslím, že budu velmi stručná. Pan navrhovatel tady obšírně uvedl senátní návrh tří kolegů senátorů.

Já bych jenom snad zmínila, že navrhovaná změna se týká § 21 odst. 1 našeho jednacího řádu. A když se podíváme trochu do minulosti, bylo to před deseti lety, kdy při konečném závěrečném hlasování o podobě jednacího řádu tehdy se

Senát většinově přiklonil k minimálnímu počtu pěti senátorů. Bylo to v září 1998 a následně 11. března 1999.

Tato schválená úprava funguje beze změny tedy již 10 let. A myslím si, že je teď na nás, abychom posoudili, jestli je žádoucí změna či ne.

Myslím, že by bylo také korektní uvést finanční náklady, které jsou spojené se zřízením klubu a jaké jsou roční výdaje. Je to ročně částka cca 540 až 550 tisíc korun.

Pokud se týká ještě návrhu, pan navrhovatel tady argumentoval také dolní komorou Parlamentu. A je skutečně pravdou, že jsme schválili novelu jednacího řádu Poslanecké sněmovny a v současné době poslanecký klub Strany zelených čítá tři poslance. O to je mimo jiné opřena argumentace našich kolegů v Senátu.

Myslím si, a dovolím si vás požádat jako zpravodajka určená pro první čtení, abychom tento návrh propustili do čtení výborového, aby si o něm podiskutoval ústavně-právní výbor a byla požádána o stanovisko senátní ústavní komise. A necht' po nějaké hlubší diskusi se rozhodneme, jestli senátní klub o třech členech v Senátu má význam či ne. Tolik ode mne.

Místopředseda Senátu Milan Štěch: Děkuji, paní zpravodajko, a prosím, abyste zaujala místo u stolku zpravodajů, sledovala rozpravu a zaznamenávala případné další návrhy, abyste se k nim mohla po skončení rozpravy vyjádřit.

Nyní otevírám obecnou rozpravu. Přihlášena je paní senátorka Marta Bayerová. Uděluji jí slovo.

Senátorka Marta Bayerová: Děkuji. Pane předsedající, pane předsedo, kolegyně, kolegové. Ono je to takové trošku úsměvné, že tady dneska stojíme my tři a nějakým způsobem využíváme práva, které má každý zvolený subjekt politický, aby si mohl v Senátu zvolit svůj klub. Já jsem totéž prožila jako poslankyně ve sněmovně, kdy jak už tady bylo řečeno, jsem podpořila možnost zvolení klubu Strany zelených, podpořila jsem proto, že si myslím, že strana je zastoupena ve sněmovně nebo i v Senátu a má mít stejná práva jako všechny ostatní. Vy mě možná všichni ještě neznáte, já budu trošku osobní. Já mám pocit, že kdybychom nebyli komunisty – nezlobte se, že to tak říkám, ale říkal to upřímně – tak by možná rozhodování bylo jiné. Já to chápu. Já to chápu, opravdu to chápu. Bavila jsem se s některými z vás a někteří mi – a já si toho hrozně cením – upřímně řekli ano, je to tak. My víme, že to není politické, ale cítíme to tak. Víte, já jsem se narodila v roce 1956, nezažila jsem nic, co bylo předtím. Nechci to komentovat, ale zůstala jsem v té straně proto, právě proto, že jsem nikdy v životě nikomu neublížila. Vychovala jsem spoustu děcek na gymnáziu jako středoškolská profesorka matematiky, fyziky. A štvou mě i naši někteří, nemyslete si, že ti komunisti, jak jsem říkala panu Štětinovi, mě neštvou. Štvou, ale je to o lidech. Všechno je to o lidech. A já vás dneska prosím nebo žádám, zvažte to. Jsme tady tři, jsme taková trochu odstrkánci, ale znáte nás. Víte, že někdy hlasuji s „ODSkou“ – Lisabonská smlouva, někdy hlasuji se sociálními demokraty – tam vstoupím, jestli nám ten klub neuděláte. (Mírná veselost v sále). Jestli mě, tedy, vezmou. Teď to odlehčuji, omlouvám se. Je to pro mě trošku citová záležitost. Zvažte to a vypust'te tu komunistickou stranu. Berte tady tři kolegy – ty dva znáte víc, mě znáte teprve teď, poznáváte, protože jsem šest let pracovala ve sněmovně, a když se zeptáte svých poslaneckých kamarádů ve sněmovně vedle, tak možná vám o mě něco řeknou. Zvažte to. Tu komunistickou stranu si vymažte. Zákon tady nějaký je a zvažte všechno pro a proti a rozhodněte se moudře tak, jako to Senát dělal doposud.

Mně je tady dobře, je to jiný postoj, jiný způsob práce než ve sněmovně. Vážím si vás. A teď tedy je to opravdu na vás. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda Senátu Milan Štěch: Děkuji, paní senátorko. Jako další je přihlášen pan senátor Jaromír Štětina.

Senátor Jaromír Štětina: Vážený pane předsedající, dámy a pánové. Vloni na podzim horní komora našeho Parlamentu – Senát – my v těchto lavicích jsme přijali doporučení vládě, aby nechala posoudit podezření, že Komunistická strana Čech a Moravy porušuje zákon a Ústavu k Nejvyššímu správnímu soudu. Toto usnesení Senátu Parlamentu ČR stále trvá. Zatím se ten návrh nerealizoval, protože ho přerušil pád vlády, který mimo jiné podporovala Komunistická strana Čech a Moravy. Já si myslím, že by bylo nesystémové, kdybychom si tady u nás založili klub KSČM, protože ta kauza, kterou my jsme otevřeli, a byla to horní komora, ještě nebyla uzavřena.

A potom je tady druhý důvod, proč si myslím, že bychom to neměli připustit. Komunisté se velmi silně derou k moci a my to všichni vidíme. Jedním z nástrojů, jak se k moci přiblížit, je snaha o legitimizaci sebe sama. A tento požadavek členů Komunistické strany Čech a Moravy není ničím jiným než jenom dalším krokem k viditelné legitimizaci Komunistické strany Čech a Moravy. Já v žádném případě pro tento návrh hlasovat nebudu. Děkuji vám.

Místopředseda Senátu Milan Štěch: Děkuji vám, pane senátore. Dále se přihlásil předseda klubu pan Petr Vícha. Prosím, máte slovo.

Senátor Petr Vícha: Pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Asi očekáváte teď, že budu doporučovat, abychom hlasovali proti, a to proto, aby se rozrostl klub sociální demokracie o kolegyni Bayerovou. Ale není to tak. Je to takový paradox. Ona tady vystoupila a poprosila nás, abychom o tom jednali jako o změně jednacího řádu, kde není ani zmínka o KSČM. Je to teď shoda okolností, že oni jsou zrovna tři a chtějí to pro sebe. To je jasné. A shodou okolností právě další řečník řekl, že doporučuje hlasovat proti právě proto, že se jedná v tuto chvíli o klub KSČM. Já nevím, co na to v tuto chvíli říct.

Doporučil bych, abychom – jak navrhovala kolegyně Rippelová – o tom diskutovali ve výborech, jestli má skutečně smysl, aby klub byl ve třech lidech. Osobně si myslím, je to sporné. Ale škoda, že naši kolegové poslanci neměli vůbec žádné pochybnosti, když schvalovali, že z 200 poslanců má smysl mít klub ve třech lidech. Bylo to tehdy účelové, byla potřeba, aby vznikl tento klub, protože to byla podmínka pro podporu vlády. Možná, že ano, možná, že ne. Zkusme si sáhnout teď do svědomí a možná to v druhém, třetím čtení zamítneme, ale zkusme o tom alespoň diskutovat. Děkuji vám za to, že to vezmete v úvahu.

Místopředseda Senátu Milan Štěch: Děkuji, pane senátore. Jako další přihlášený je pan předseda klubu Jiří Stříteský. Pane senátore, máte slovo.

Senátor Jiří Stříteský: Pane předsedající, kolegyně a kolegové. Já se musím přiznat, že jsem to tlačítko zmáčkł omylem, kdy na mě mluvil kolega Pakosta. Ale já jsem přesto chtěl mluvit. Já jsem svým přesvědčením demokrat. Vždycky jsem se tak choval a vždycky jsem demokracii ctíl. A nemám nic ani proti komunistické straně, nemám nic proti jakékoliv straně, pokud ctí demokratické zásady, pokud ctí

demokracii jako vrcholný projev této strany. Já mám mezi komunisty také několik lidí, se kterými velmi dobře působím v politice, ale říkám vy jste se ještě pořád nezřekli toho nejdůležitějšího momentu, a to je třídní boj, na to následuje třídní nenávisť, třídní společnost a tak dále. A já jsem jeden z mála tady, který zažil na své vlastní kůži, co to je třídní společnost, co to je třídní boj. A proto se nemohu demokraticky chovat v takové straně, která tyto symboly ještě pořád uznává a pořád je má ve své ideologii.

Takže se na mě nezlobte, ono to všechno nějakým způsobem graduje a já bych nechtěl, aby někdy moje děti; nebo vnuci zažili to, co jsem zažíval já jako šestiletý kluk v 50. letech v této zemi. Děkuji.

Místopředseda Senátu Milan Štěch: Děkuji, pane senátore. Jako další je přihlášen pan senátor Tomáš Julínek. Pane senátore, prosím.

Senátor Tomáš Julínek: Děkuji, pane místopředsedo, dovoluji mi jen, vážené kolegyně a kolegové, krátkou poznámku. Já bych tady chtěl zdůraznit, že souhlasím s kolegou Víchou a že tahle debata v prvním čtení nemá být ovlivněná tím, kdo je teď momentálně v menším počtu, než pět, v tomto sálu, a že jsou to zrovna komunisté.

Já bych tu debatu odložil opravdu na jiné fórum, kde by mohly zaznít podobné projevy, jako tady zazněly. Tady jde spíš o konzervativní hodnotu tohoto tělesa, a jestliže z nějaké logiky se vytvořila nejmenší jednotka pět lidí pro klub, tak to má logiku, která je vztažena k 81, a je to jakási logika akčnosti tohoto tělesa, aby mohlo dojít k nějakému politickému jednání, k politickým dohodám, aby se tady netříštily síly a zájmy. Aby eventuálně nedocházelo i k nějakým vydíračským pozicím, protože rozdrobení může negativně působit na naše celkové jednání, a potom i na důležitá rozhodnutí.

Budu se akorát lišit s kolegou Víchou, že si myslím, že to není potřeba rozjednávat v rámci tohoto návrhu. Že je to tak jasná a daná záležitost, že bychom ji neměli vůbec otvírat. To znamená zasahovat do jednacího řádu, do elementárních počtů a hlasovacích kvór, rozdělení klubů, protože si myslím, že to může být nejenom teď účelově využíváno pro komunistickou stranu, ale účelově to může být využíváno kdykoliv a nebude to mít dobrý vliv na jednání tohoto tělesa.

Moc prosím, abychom to nepouštěli přes první čtení, ale ne kvůli tomu, že o to žádají komunisté, ale zachovejme konzervativní hodnotu, kterou jsme tady vložili do tohoto jednacího řádu, lépe řečeno, která se připravovala dlouho, promýšlela a bylo to pět lidí. Děkuji.

Místopředseda Senátu Milan Štěch: Děkuji, pane senátore. Zatím jako poslední je přihlášen pan předseda Senátu Přemysl Sobotka. Prosím, pane předsedo.

Senátor Tomáš Julínek: Já se moc omlouvám, děkuji za upozornění, ano, navrhuji zamítnutí v prvním čtení.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Pane předsedající, kolegyně a kolegové. Mě trošku mrzí, že to celé sklouzlo do politické debaty, a já bych to rád vrátil k faktům. Část řekl přede mnou kolega Julínek.

Kolega Balín řekl, že je to možnost posílit demokracii, ale demokracie má svá pravidla a ta se mají také ctít. A my jsme se tady dohodli na číslovce pět; a je to

skutečně konzervativní číslo. A číslovka tři v Poslanecké sněmovně byla dána výjimkou na toto funkční období. To nemá trvalou platnost.

Já se ptám, když je návrh na tři, proč není návrh na dva. Nebo dokonce, proč není návrh na jednoho, protože kolega Štětina je za „zelené“ a mohl by mít stejné právo na to, aby měl tady klub. Jestliže v této chvíli by nám vznikly z KOD dva kluby, protože i to je možné, jsou tři, jsou to nezávislí, kdyby se oddělili, následně se odštěpí z jiného většího klubu další tři, budeme-li na číslovce tři, nebo dva, nebo jedna. A na každý klub, jak jsme tady slyšeli od kolegyně Rippelové, je půlmilionový náklad fixních nákladů, to ještě nejsou ty, které jsou navíc. A podle mého názoru bez ohledu - a opravdu to není ve vztahu ke komunistické straně - je to k principům a je to k tomu, abychom si tady udrželi funkčnost.

Takže já se připojuji ke kolegovi Julínkovi, abychom to zamítli už v prvním čtení.

Místopředseda Senátu Milan Štěch: Děkuji, pane senátore, a je přihlášen do rozpravy pan senátor Jaroslav Kubera. Prosím, pane senátore.

Senátor Jaroslav Kubera: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, pan předseda – jak je jeho dobrým zvykem – mi zase vyčoudil můj návrh. Já jsem právě chtěl navrhnout, aby klub si mohl utvořit každý senátor. Protože jinak budeme zase novelizovat. Až tady někdy budou dva, tak zas někdo přijde s tím, že by měly být kluby dva.

Já vám řeknu hypotetickou situaci. Víte dobře, že ve sněmovně teď probíhá jednání o tom, jaké platy budou brát europoslanci. Jen pro závistivé spoluočany – schválili si 7000 eur v době krize – takže my jsme opravdu proti nim velcí chudáci. Ale nestěžuji si. Ale představte si hypotetickou situaci, že plat našeho senátora, poslance je odvozen od platu europoslance, ale je jeden jediný, žádné předsednictví výborů, komisí, podvýborů, subkomisí apod. není nijak honorováno. A uvidíte, jak nám ubudou výbory, podvýbory a komise. Protože počet výborů, podvýborů a komisí, a to nejen v Senátu, ale na každé radnici, je přímo úměrný tomu, jak jsou funkce honorovány.

A pokud jde o kluby, to je přece jednoduché. Kluby jsou dobrovolným sdružením senátorů, vůbec nic z nich nevyplývá, protože právě z toho svého jednoho platu přispějí na činnost klubu, pořídí panu předsedovi auto, jakékoli, na jaké se složí. A pak by byl život jednoduchý a nemuseli jsme se tady trápit, protože skutečně, když budeme pokračovat, tak budeme mít 81 klubů. Když na to přijde. Protože zítra někdo vystoupí z klubu ODS, nebo dva, a příště tu máme návrh: My jsme tady dva, my jsme bezprizorní, nesouhlasíme s nikým, tady k těm nezávislým nechceme, protože my nejsme nezávislí, a dejte nám taky klub, my chceme taky.

Takže to je ten důvod a není vůbec politický. Toto byla fikce, ale já se pokusím tu fikci převést v realitu v budoucnu.

Místopředseda Senátu Milan Štěch: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Nikoho nevidím, rozpravu končím a ptám se zástupce navrhovatelů Vlastimila Balína, zda si přeje vystoupit. Prosím, pane senátore.

Senátor Vlastimil Balín: Pane předsedající, milé kolegyně – zatím ještě – vážení kolegové. Zřejmě, jak sleduji diskusi, asi zřejmě většina z vás jste vnitřně rozhodnutí, jak budete hlasovat. A zřejmě návrh na zamítnutí v prvním čtení podpoříte.

Přesto se ale nemůžu ubránit tomu, abych nezareagoval na některé věci, které tady odezněly. Já miluji demokracii. Já odmítám demokracii nadekretovanou, vykomunikovanou od určitého seskupení, které vzejde z voleb. Protože se potom většinou komunikuje a dohadují se věci úplně nad rámec a mimo rámec těch přidělených mandátů. Já nevím, jestli taky v rámci demokracie někteří jste ochotni – jste schopni určitě – ale ochotni vnímat třeba takový institut jako je poměrné zastoupení, který naše strana má dlouhodobě třeba na úrovni obcí a měst ve svém politickém i volebním programu, a velmi často není oslyšen. Z celé řady důvodů.

V jiném vystoupení jsem dnes hovořil o tom, že mne strašně mrzí, že v poslední době až příliš často aspoň na můj vkus – nikomu nic nepodsouvám – se tady objevuje spousta doslova demagogických slov a přirovnání.

Nechci to specifikovat, zkuste se nad některými svými vystoupeními zamyslet sami, jejich autoři. Chci vás ubezpečit, že třeba o předsedovi klubu, kdyby tu náhodou tzv. z kazatelny spadlo a ten klub se podařilo ustavit, jsme ani nehovořili. Nehledě na to, že nikdo z nás neaspiruje na nějaké auto, to bychom si ani nebrali, nikdo ho nechce, každý má své, Marta ho nakonec ani nepotřebuje, protože neřídí, nebo řídíš, Marti? (Já se omlouvám, prostřednictvím pana předsedajícího.)

Místopředseda Senátu Milan Štěch: Ano, řídí.

Senátor Vlastimil Balín: Nechtěl bych tady komentovat některé další věci, ale znovu bych vás chtěl požádat, zkusme se zapřít, vyskočit ze svých politických ulit a předsudků směrem k těm, kteří tady reprezentují Komunistickou stranu Čech a Moravy, která, byť někteří si myslíte pravý opak, je přece jenom jiná. Zkuste to posuzovat přes Balína, Bayerovou, Homolku. Byl bych vám za to určitě, a nejen já, ale i oba kolegové, neskonale vděční.

Nebudu komentovat vyjádření, že bychom se mohli dostat k tomu, že každý jeden senátor by tady mohl aspirovat na to, že by měl svůj klub atd. To je vážení právě ta demagogie, která by sem vůbec, ale vůbec asi nepatřila.

Takže je to na vás, jsme ve vašich rukou. Přeji vám při vašem rozhodování dobré svědomí a pro nás šťastnou ruku.

Místopředseda Senátu Milan Štěch: Děkuji, pane senátore. Nyní se ptám, zda se chce zpravodajka pro první čtení Jiřina Rippelová vyjádřit. Ano. Takže se vyjádří.

Senátorka Jiřina Rippelová: Pane předsedající, v diskusi vystoupilo sedm senátorek a senátorů, byl podán panem senátorem Julínkem návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona, o kterém je potřeba dát hlasovat.

Místopředseda Senátu Milan Štěch: Ano, přivolám k hlasování. V rozpravě **zazněl návrh senátora Julínka – návrh zákona zamítnout.**

Registrováno 58, kvórum 30. Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko ANO. Kdo je proti, stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. V hlasování číslo 15 registrováno 60 senátorek a senátorů, kvórum 31, pro 34.

Návrh byl schválen. Proti bylo 17.

Takže končíme projednávání tohoto bodu s tím, že návrh zákona byl zamítnut. (Pan senátor Balín žádá o technickou poznámku.) Technická.

Senátor Vlastimil Balín: Děkuji vám, pane předsedající. Milé kolegyně – přesto jste pořád milé, vážení kolegové, dovolte mi malou technickou poznámku. Dalo by se říci, že není zač děkovat. Já vám přesto děkuji. Martě jste sice dárek k nedělním narozeninám nedali, ale já si nemůžu odpustit – jako by tady letělo nějaké imaginární vajíčko. Padlo tentokrát na naše hlavy. Děkuji.

Místopředseda Senátu Milan Štěch: Chtěl bych poděkovat předkladateli i zpravodajce, že se zhostili svého úkolu. Přistoupíme k dalšímu bodu.

**Návrh senátního návrhu zákona senátora Jiřího Lišky,
kterým se mění zákon č. 42/1992 Sb., o úpravě majetkových vztahů
a vypořádání majetkových nároků v družstvech, ve znění pozdějších předpisů**

Prosím o klid. Návrh zákona jste obdrželi jako **senátní tisk č. 79**, 1. čtení. Tento návrh senátního návrhu zákona uvede navrhovatel senátor Jiří Liška. Pane místopředsedo, máte slovo. Prosím.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, transformační zákon 42/1992 Sb. navázal na restituční zákon č. 229/1991 Sb. a upravil způsob navrácení zemědělského majetku původním vlastníků nebo jejich potomkům. V případě jednotných zemědělských družstev byly pro oprávněné osoby vypočítány individuální majetkové podíly, které měly být vypořádány do 7 let, tedy do roku 1999. To se týká skupiny osob, která nezačala svým majetkovým podílem v zemědělství – nebo zemědělsky – podnikat.

To se ale v mnoha případech z různých důvodů nestalo, a proto byla lhůta na dokončení majetkového vyrovnání prodloužena o dalších 10 let, tedy do roku 2009, což je právě do letošního roku. Bohužel ani po těchto deseti letech není ten tzv. proces majetkového vyrovnání dokončen, a to opět zase z různých důvodů. A tak tu zůstává několik set, možná několik tisíc oprávněných osob, statistika není přesně známa, které čekají na vypořádání svého nezpochybnitelného majetkového nároku. Ten je nyní ohrožen právě promlčením. Pokud neprodloužíme tuto promlčecí dobu a neposkytneme povinným i oprávněným osobám příležitost dokončit vyrovnání závazků, nezbude oprávněným osobám nic jiného, než hájit své nároky u našich, případně mezinárodních soudů.

Navíc prodloužení lhůty dává i čas vládě, aby se pokusila vyřešit tento dlouhodobě neudržitelný stav, za který i stát nese svou spoluodpovědnost. Ten totiž léta jen nečinně přihlížel, jak nebyl naplňován, případně jak byl účelově obcházen zákon.

To jsou, vážené kolegyně a kolegové, hlavní důvody, proč jsem přesvědčen, že bychom měli prodloužit promlčecí lhůtu o dalších pět let, tak jak je to navrženo v předložené novele.

Ted' mi ještě, prosím, dovolte, abych doplnil svoji zprávu konstatováním, že navrhovaná právní úprava je v souladu s ústavním pořádkem České republiky a jejím účelem je přispět k naplnění zásad právního státu. Návrh není v rozporu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, ani s právními předpisy EU. Navrhovaná právní úprava, a to je důležité, nepřináší žádné nové nároky na zmíněné subjekty, pouze umožňuje rozložit v čase plnění stávajících závazků těm podnikatelským subjektům, které je dosud nevypořádaly.

Vážené kolegyně a kolegové, prosím o vaši podporu a o postoupení této novely do výboru. Děkuji.

Místopředseda Senátu Milan Štěch: Děkuji vám, pane senátore. Prosím vás, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů.

Organizační výbor určil zpravodajem pro první čtení senátora Jana Hajdu. Pane senátore, máte slovo.

Senátor Jan Hajda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane předkladateli, vážená kolegyně a kolegové. Úvodem bych chtěl říci, že z těch čísel, která potom více rozeberu, tak jak je řekl pan senátor Liška, považuji návrh zákona za nadbytečný. Pokud hovoří o tom, že k dnešnímu dni je nevypořádáno několik stovek osob, tak pro vaši ilustraci – na začátku tohoto transformačního procesu bylo 800 tisíc osob.

Chtěl bych k tomu říci několik slov, poněvadž tím v podstatě říkám, že transformace zemědělství na vesnici končí a vesnice si s ní užila svoje.

Pokud se týká vlastního transformačního zákona, zákona 3T, je hodnocen obecně jako nejhorší porevoluční zákon, který založil obrovské křivdy a zásadně bychom neměli jeho životnost prodlužovat. Chtěl bych všem připomenout, že družstva byla založena státem, příkazem z Prahy, a proto měl odškodňovat stát, nikoliv ti, kteří v družstvu pracovali celoživotně za minimální mzdu a v nesmírně těžkých podmínkách, v období založení družstev několik roků doslova zadarmo. Je zajímavé, že toto nikomu nevadí.

Mohu předložit doklad i o tom, že například v našem okrese byly proplaceny mrtvé i živé vnosi inventáře všem osobám, celorepublikově 92 procentům osob. Jestli prokazatelně se něco dluží za toto období, tak je to dluh za pronájem půdy, která zůstala v rukou fyzických osob, ať je staly členy družstva nebo ne.

Můžu o tom hovořit proto, že například moje zemědělské družstvo je vyrovnáno a říkám zodpovědně, kdo se chtěl oboustranně vyrovnat, je vyrovnán. Problém je v tom, že se tento zákon v minulých volbách – teď se blíží nové volby – stal určitou kartou a nikomu například nevadí, tak jak jsme hovořili o exekučním zákonu, jaké křivdy se dějí, že soudy nerespektují to, co říkají vlastní stanovy zemědělských družstev, které všechny transformační osoby přijaly, a to, že se vyrovnává především majetkem, až potom v penězích.

Ale dneska soudy nařizují vyrovnání penězi, které na vesnici nejsou, a páchají se nové ekonomické křivdy, oslabují se zemědělské podniky. Domnívám se, že skutečnou podstatou a cílem navrženého zákona je poškození podnikání zemědělských družstev a právnických osob, vzniklých na bázi zemědělských družstev a potlačení jejich pozice v hospodářské soutěži. Nikdo neoceníl, že zemědělské podniky udržovaly na vesnicích po roce 1919 sociální smír tím, že vytvářely zaměstnanost.

Pokud se týká současného stavu, nevypořádané majetkové podíly k dnešnímu dni jsme nechali udělat průzkum, který byl potvrzen i Výzkumným ústavem zemědělské ekonomiky, které řídí ministerstvo zemědělství, dělají podíly nečlenů 7,8 miliardy korun. Ale z toho 60 % jsou uzavřené dohody, nebo řeší to soud, tzn., že tyto musí být vyrovnány a z původních transformačních podílů 100 miliard korun zůstává vypořádat pouze 3 miliardy, to je necelá 3 %.

Domnívám se, že k absolutnímu vypořádání nikdy nedojde, neboť někteří nepožádali nebo již nežijí a mají pořád ještě v roce 2009, to co nepožádali, možnost požádat, ale řada zemědělských podniků se dostala do likvidace, a to už je věc likvidátorů.

Chtěl bych zdůraznit, že majetkové podíly osob, které chtěly hospodařit, byly již dávno vypořádány, poněvadž transformační zákon říká, že musí být vypořádány do 90 dnů. Nikdo nerespektuje, že se z mocenského a zlovolného nařízení státu mezi oprávněné osoby v transformaci rozděloval ve fiktivních cenách i majetek, který byl, a je, zcela neprodejný, např. zpevněné plochy, silážní žlaby, meliorace apod., v současném období díky likvidaci živočišné výroby jsou to prázdné stáje. A proč tyto hodnoty nikdo nechce?

Největší křivdou transformace je to, že podstatnou část majetkových podílů, vypočtených transformací, netvoří náhradou za oprávněnými osobami vnesený či odebraný zemědělský inventář, ale že do majetkových podílů těchto osob byl rozdělen majetek nově vytvořený zemědělskými družstvy prací jiných. To jsou největší křivdy. Proto tento návrh vzhledem k tomu, že jsem zdokumentoval, že transformační proces je u konce, považuji za nadbytečný, a doporučuji zamítnout.

Místopředseda Senátu Milan Štěch: Děkuji, pane senátore. Prosím vás, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů, protože jste zpravodajem pro naše první čtení. Otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy je přihlášena paní senátorka Alena Venhodová. Prosím, paní senátorko, máte slovo.

Senátorka Alena Venhodová: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, já bych jenom chtěla krátce zareagovat na to, co tady zaznělo v návrhu. Jak zaznělo ze zprávy pana senátora Hajdy, je zhruba 8 % nevypořádaných majetkových nesrovnalostí nebo nároků v zemědělském sektoru. Zemědělský sektor a restituční majetek v tomto odvětví probíhaly ve zvláštním režimu, a je to opravdu složité, problematika zemědělství jako taková je komplikovaná, já to všechno chápu. Ale na druhé straně, jestliže je 8 % pořád těch, kteří nedosáhli na tu nápravu křivd, zestátnění nebo přípravy o majetek v době na rozdíl od jiných restitučních věcí, které už byla možnost vyřídit a které jsou vypořádány, tak si myslím, že tito lidé nesmí být podruhé okradeni a že ta lhůta by měla být prodloužena.

Chápu, že to může být cestou soudní, nikde není psáno, že to nakonec budou platit ti dnešní nebo ti poslední vlastníci nebo uživatelé těch zemědělských majetků, protože je docela možné, že to nakonec spadne na stát. Ale já bych jim nechtěla vzít tuto možnost, a proto žádám a připojuji se k tomu návrhu pana místopředsedy Lišky, aby tento návrh byl postoupen do výboru a aby se o prodloužení této lhůty jednalo. Děkuji.

Místopředseda Senátu Milan Štěch: Děkuji, paní senátorko, a nyní vystoupí paní senátorka Jiřina Rippelová. Prosím.

Senátorka Jiřina Rippelová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, ten návrh pana místopředsedy Lišky je velmi jednoduchý. V § 13 v odst. 4 zákona 42/1992 prodloužíme promlčecí lhůtu o dalších 5 let. A já se zeptám, co je cílem institutu promlčení?

Cílem institutu promlčení je posílení právní jistoty subjektů právních vztahů, Ten institut promlčení není specifickým institutem jenom českého občanského práva, ale naopak je nedílnou součástí právních řádů a odvětví, bez ohledu na historické či teritoriální zařazení.

Zákonodárci při úpravě a začlenění těchto institutů byli vždy motivováni snahou omezit možnost uplatňování nároků v čase, přičemž důvodem tohoto omezení je snaha, aby byli účastníci právních vztahů motivováni. A k čemu mají být

motivováni? K včasnému uplatňování svých nároků. Je to vedeno obecným principem; latinsky vigilantibus iura, práva náležejí bdělým.

Jak jsem řekla, cílem institutu promlčení je posílení právní jistoty subjektu právních vztahů. Toto konstatoval již Ústavní soud a bylo to v roce 2001 v nálezu Ústavního soudu pod č. 11 z roku 2000, kdy říká, že jedním ze základních principů, který musí zákonodárství v demokratickém právním státu splňovat, je princip předvídatelnosti zákona. Jinak řečeno, pouze zákon, jehož důsledky jsou jasně předvídatelné, splňuje podmínky, kladené na fungování materiálně chápaného demokratického právního státu.

K definičním znakům právního státu neoddělitelně platí také principy právní jistoty a ochrany důvěry občanů v právo, které zahrnuje i zákaz retroaktivity právních norem, resp. jejich retroaktivního výkladu. Jak jsem řekla, ustanovení § 13 odst. 4 je navrhováno prodloužit promlčecí lhůta o dalších 5 let, tedy o polovinu těsně před vypršením promlčecí lhůty. Podle mého názoru jde o ustanovení, které má charakter nepřípustné pravé retroaktivity, a je ustanovením, kterým by byla velmi narušena právní jistota a důvěra v právo účastníků právních vztahů vypořádání majetkových podílů.

Tento návrh, pokud by byl schválen, podle mého názoru zhorší postavení a právní situaci dlužníků jako s věřiteli rovnoprávných subjektů, hmotně-právního vztahu, kteří tak nemohou uplatňovat námitku promlčení vůči tomu, kdo svou splatnou pohledávku měl a mohl včas uplatnit.

Také se výrazným způsobem prohlubuje a neúměrně prodlužuje právní nejistota právní nejistota povinných osob v těchto právních vztazích, což přímo ohrožuje u některých hospodářskou existenci.

Stanovení podstatně delší promlčecí lhůty pro jednu skupinu věřitelů očividně diskriminuje všechny ostatní věřitele. Když si vezmeme, že obecná promlčecí lhůta podle občanského zákoníku je 3 léta, tady se bavíme o promlčecí lhůtě 15 let.

Velmi výrazně a neodůvodněně zvýhodňuje určitou sociální skupinu na úkor všech ostatních sociálních skupin věřitelů zemědělských družstev. To je pro mě důvodem, proč se připojuji k návrhu, který tady padl od kolegy Hajdy, zamítnout tento senátní návrh.

Místopředseda Senátu Milan Štěch: Děkuji. Kdo další se hlásí do rozpravy? Nikoho nevidím, rozpravu končím. A ptám se navrhovatele pana senátora Jiřího Lišky, zda si přeje vystoupit. Ano.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi zareagovat na diskusi, která zde proběhla.

Chtěl bych znovu připomenout, že se jedná o lidi, kteří na rozdíl od jiných oprávněných osob své skupiny se liší tím, že jejich povinné osoby nespĺnily svou zákonnou povinnost. A pravdou je to, že oni na ně ještě nepodalí soudní žalobu. To je pravda.

Ale musím se bránit tomu, že to je předvolební tah. To není předvolební tah. Jsme zkrátka v situaci, kdy v letošním roce končí promlčecí doba. Tak kdy jindy bychom měli tuto záležitost otevírat? Až definitivně skončí? Nebudou žádné volby a mezitím tedy tato skupina lidí přijde o své majetky.

Myslím si, že je to zbytečně dramatizované. Kolega Hajda nemluvil o 8 %, on mluvil o 3 %. Je to tedy relativně z tohoto pohledu zanedbatelná část. A tak přece není možné posuzovat toto majetkové vyrovnání jako akt vedoucí k poškození

českého zemědělství. To by české zemědělství bylo poškozeno těmi 97 %, a ne těmi třemi, která ještě zbývají.

Na minulém plénu jsme projednávali náhrady pro naše krajany z Podkarpatské Rusi. Vracíme se tedy do minulosti delší než 60 let. A myslím si, že stejně tak bychom se měli dívat, nebo ještě možná víc bychom se měli dívat na lidi, kteří přišli k majetkové újmě už v novém demokratickém systému. Těm bychom měli pomoci, pokud se nedokáží domoci svých práv.

Chápu argumenty kolegyně Rippelové, zněly velmi přesvědčivě. S tím bych zcela souhlasil, pokud by byl dodržován zákon a strany by si plnily své povinnosti. Pokud tomu tak není, strany si své povinnosti – teď mám na mysli ty povinné – neplnily a nebyla v mnoha případech síla pro ty oprávněné, aby se svého práva domohli. Pak ten institut promlčení není ohrožením právní jistoty, ale naopak, právě to, že lidé nejsou schopni se domoci svého práva, ohrožuje jistotu, právní řád.

Myslím si, že bychom se měli na tento problém dívat i z tohoto pohledu, že bychom neměli zbavovat naše spoluobčany jejich skutečně nezpochybnitelných majetkových nároků a o které by přišli v demokratickém státě. Myslím si, že by to nebylo šťastné. Děkuji.

Místopředseda Senátu Milan Štěch: Děkuji, pane senátore. A táži se zpravodaje pro první čtení pana senátora Hajdy, zdali si přeje vystoupit. Ano.

Senátor Jan Hajda: Já bych měl jenom dvě poznámky na závěr. Já, poněvadž pracuji jako předseda zemědělského družstva a jsem absolutně vyrovnán, mám v podstatě výhrady vůči poznámce paní kolegyně senátorky Venhodové, že někdo byl okraden. Myslím si, že ti lidé na vesnicích nic nezpůsobili, družstva byla založena příkazy z Prahy, lidé tam byli naháněni, a nechtějme po těch lidech na vesnici, aby odškodňovali. Ať odškodňují ti z Prahy, kteří to nařídili. To je za prvé.

A za druhé. Pokud se týká pana předkladatele Lišky, já sám jsem zažil pět soudních sporů. A myslím si, že dneska v celé republice soudci za těch 17 let mají, řekl bych, takovou rutinu k řešení toho, kdo se obrátí na soud, tak to má velice rychlý spád. A myslím si, že jako pravicová strana byste toto měli ctít. Prostě buď se obrátím na soud, nebo neobráťím, ale nemůže to řešit za oprávněnou osobu Senát nějakým prodlužováním.

Proto trvám na původním návrhu – zamítnout.

Místopředseda Senátu Milan Štěch: Děkuji. Přistoupíme k hlasování. Pozvu paní senátorky a pány senátory k hlasování.

Ve zpravodajské zprávě i v rozpravě zazněl návrh zamítnout návrh zákona. Registrováno 53, aktuální kvorum 27.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Kdo je proti, stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

V hlasování č. 16 registrováno 54, kvorum 28, pro návrh 22, proti 26. Návrh byl zamítnut.

Budeme pokračovat v hlasování dalším návrhem, a to je příkázání v souladu s jednacím řádem.

Organizační výbor navrhuje, aby garančním a zároveň jediným výborem pro projednávání tohoto návrhu senátního návrhu zákona byl výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu.

Má někdo jiný či další návrh? Jiný návrh nevidím, přistoupíme tedy k hlasování.

V sále je přítomno 53 senátorek a senátorů, kворum je 27.

Zahajuji hlasování. **Kdo je pro příkázání**, tak jak jsem návrh předložil, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Kdo je proti tomuto návrhu, stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

V okamžiku hlasování č. 17 registrováno 54, kворum 28, pro návrh 42, proti jeden. **Návrh byl schválen.**

Děkuji navrhovateli a zároveň děkuji i zpravodajovi za odvedenou práci.

Nyní bychom měli projednat poslední bod dnešní schůze Senátu. Jsou jím

Změny v orgánech Senátu

Svým dopisem ze dne 15. května t. r. předsedovi Senátu senátor Petr Guziana rezignoval na své členství ve výboru pro záležitosti Evropské unie.

Navrhují, abychom rezignaci pana senátora Petra Guziany na členství ve výboru pro záležitosti Evropské unie vzali svým hlasováním na vědomí.

Přikročíme k hlasování. Přizvu k hlasování nepřítomné senátorky a senátory.

Vzhledem k tomu, že o takovémto návrhu se hlasuje bez rozpravy, budeme hlasovat o návrhu:

Senát bere na vědomí rezignaci senátora Petra Guziany na členství ve výboru pro záležitosti Evropské unie.

V sále je registrováno 54 senátorek a senátorů, kворum je 28.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Děkuji. Kdo je proti, stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

V hlasování č. 18 registrováno 54, kворum 28, pro 52, proti nikdo.

Návrh byl schválen.

Nyní dávám slovo předsedovi volební komise, aby nás seznámil s návrhem usnesení Senátu na změnu počtu členů v některých výborech. Prosím, pane senátore Grulichu, abyste se ujal slova.

Senátor Tomáš Grulich: Dobrý den, vážený pane předsedající, milé paní a pánové. Dovoluji si vás informovat, že volební komise Senátu v souvislosti s rezignací senátora Petra Guziany na členství ve výboru pro záležitosti Evropské unie obdržela návrh senátorského klubu ČSSD na zařazení senátora Petra Guziany do výboru pro zdravotnictví a sociální politiku. Konstatuji, že volební komise Senátu přijala na své 4. schůzi konané dne 28. května 2009 usnesení č. 8 a usnesení č. 9. s jejichž obsahem vás nyní seznámím.

Usnesení č. 8: Volební komise ze 4. schůze konané 28. května 2009 k návrhu na změny ve složení orgánů Senátu.

Volební komise:

1. Navrhuje v souladu s čl. 4, bod 7 volebního řádu pro volby konané Senátem a pro nominace vyžadující souhlas Senátu změnu v počet členů v orgánech Senátu takto: VEU – 10 členů, VZSP – 11 členů.
2. Pověřuje předsedu komise, aby s tímto usnesením seznámil Senát, což jsem tímto učinil.

Další usnesení, které dnes bylo odhlasováno ve volební komisi, dovolím si je přečíst. Je to usnesení č. 9.

Volební komise:

1. Navrhuje v souladu s článkem 4 bod 23 volebního řádu pro volby konané Senátem a pro nominace vyžadující souhlas Senátu (dále jen volební řád) zvolit senátora Petra Guzianu členem VZSP.

2. Pověřuje předsedu komise, aby s tímto usnesením seznámil Senát před volbou většinovým způsobem.

Připomínám, že jakékoli změny v ustavujícím orgánu Senátu lze během volebního období provést jen se souhlasem Senátu a zároveň navrhuji, aby o všech změnách hlasoval Senát většinovým způsobem aklamací, pokud se nikdo nepostaví proti tomu. Ale vzhledem k tomu, že se jedná i o politickou dohodu, myslím, že by to bylo nadbytečné.

Já bych se dovolil vrátit slovo.

Místopředseda Senátu Milan Štěch: Děkuji, pane předsedo. Vezměte si místo u stolku zpravodajů. A protože pan předseda volební komise přednesl oba návrhy společně, tak si dovolím navrhnout společnou rozpravu k oběma návrhům. Jsou nějaké námitky? Jestli nejsou, tak otevírám rozpravu k oběma návrhům, tzn. jak ke změnám ve výboru, tak i k návrhu na zařazení pana senátora Guziany do výboru Senátu.

Kdo se hlásí do rozpravy? Nikoho nevidím, takže rozpravu končím, ale hlasovat musíme odděleně. Tzn., nejdříve budeme hlasovat o změně počtu členů výboru, tak jak byl přednesen panem předsedou Grulichem. Je to tak? A potom budeme hlasovat o zařazení Petra Guziany do výboru Senátu pro zdravotnictví a sociální politiku.

Takže pan předseda volební komise navrhuje jedno hlasování jedním usnesením. Jsou nějaké námitky? Nevidím, takže tak jak bylo navrženo, budeme hlasovat, ano? Souhlas?

Senátor Tomáš Grulich: Já bych si dovolil usnesení Senátu přečíst, protože to, co jsem vám četl, bylo usnesení volební komise.

Místopředseda Senátu Milan Štěch: Tak prosím, můžete návrh usnesení pronášet plénu.

Senátor Tomáš Grulich:

1. Senát mění
 - a) počet členů VEU z 11 na 10 členů,
 - b) počet členů VZSP z 10 na 11 členů.
2. Volí senátora Petra Guzianu členem VZSP.
Prosím pana předsedajícího, aby nechal hlasovat.

Místopředseda Senátu Milan Štěch: Ano. Registrováno 46 senátorek a senátorů, kvórum 24. **Hlasujeme o obou návrzích najednou, tak jak byly předneseny předsedou volební komise.** Zahajuji hlasování.

Kdo je pro, zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO.

Kdo je proti, zvedne ruku a stiskne tlačítko NE.

V okamžiku hlasování pořadové číslo 19 registrováno 48, kvórum 25, pro 44.

Návrh byl schválen. Pane předsedo, děkuji vám.

Senátor Tomáš Grulich: Děkuji kolegům za hladký průběh volby.

Místopředseda Senátu Milan Štěch: Také děkuji.

Tím jsme vyčerpali program dnešního jednání 7. schůze.

Tímto 7. schůzi končím.

Děkuji vám za účast, přeji šťastnou cestu domů. Na shledanou.

(Jednání ukončeno v 16.06 hodin.)

Těsnopisecká zpráva
Senátu Parlamentu České republiky
7. funkční období - 7. schůze
Vydává Kancelář Senátu, Odbor organizační
Valdštejnské nám. 4/17, 118 01, Praha 1

WWW.SENAT.CZ (DOKUMENTY A LEGISLATIVA) – TĚSNOPISECKÉ ZPRÁVY